

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Pelerinajul prin pustie

(2)

aprilie - iunie 2020

Cuprins

1. Un legământ de har
2. Legământul rupt
3. Legământul restaurat
4. Preoți necredincioși
5. Plecarea de la Sinai
6. Rebeliunea de la Cadeș
7. Rebeliunea lui Core, Datan și Abiram
8. Peregrinând prin pustie
9. Stânca lovită
10. Călătoria în jurul Edomului
11. Victorie asupra lui Sihon și Og
12. Apostazie la Iordan
13. Moartea lui Moise

Imagini: Good Salt pe copera 1;
Map Resources pentru pp. 4, 25, 72;

Lețiile biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, sunt bazate doar pe Biblie și Spiritul Profeției, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât mai scurte posibil, pentru a reda idei concise, directe. În câteva situații sunt adăugate paranteze [] pentru a asigura claritate, context corespunzător și lizibilitate fluentă. Se recomandă călduros studiul suplimentar din materialele sursă.

Leții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 96, Nr. 2, Aprilie - Iunie, 2020. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2020, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulspereantei.ro
www.farulspereantei.ro

Cuvânt înainte

„Dumnezeu dorește ca poporul Său din aceste zile să revadă cu o inimă umilă și cu un spirit care se lasă învățat încercările prin care a trecut vechiul Israel, ca să poată fi instruiți în pregătirea lor pentru Canaanul ceresc.” — *Patriarhi și profeți*, p. 293 engl. (cap. 26, *De la Marea Roșie la Sinai*).

În continuarea studiului nostru cu cea de-a doua parte din seria formată din două părți referitoare la „Pelerinajul prin pustie”, vom studia principalele evenimente care au avut loc de la legământul de la Sinai până la moartea lui Moise, folosind referințe din cărțile Numeri și Deuteronom. „Cartea Deuteronom ar trebui studiată cu atenție de cei care trăiesc pe pământ astăzi.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [Comentariile E.G.White], vol. 1, p. 1117 (cap. referitor la Deuteronom 1).

„Istoria vechiului Israel este o ilustrație uimitoare a experienței trecute a grupului adventiștilor. Dumnezeu Și-a condus poporul în mișcarea adventă, la fel cum i-a condus pe copiii lui Israel din Egipt. În marea dezamăgire, credința lor a fost testată la fel cum a fost testată cea a evreilor la Marea Roșie. Dacă ei s-ar fi încrezut în continuare în mâna călăuzitoare care fusese cu ei în experiența lor trecută, ei ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu. Dacă toți care lucraseră uniți în lucrarea din 1844 ar fi primit solia primului înger și ar fi proclamat-o în puterea Duhului Sfânt, Domnul ar fi lucrat cu putere împreună cu eforturile lor. Un potop de lumină ar fi fost revărsat asupra lumii. Cu ani în urmă, locuitorii lumii ar fi fost avertizați, lucrarea ar fi fost încheiată, și Hristos ar fi venit pentru a-Și răscumpăra poporul.

Nu a fost voia lui Dumnezeu ca Israel să pribegească prin pustie patruzeci de ani; El dorea să îi conducă direct în țara Canaanului și să îi așeze acolo, ca un popor sfânt, fericit. Însă ei nu au putut intra din pricina necredinței’ (Evrei 3:19). Din cauza rămânerilor lor în urmă și a apostaziei, ei au pierit în pustie, și alții au fost ridicați și educați pentru a intra în Țara Promisă. Într-un mod asemănător, nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie atât de mult amânată și ca poporul Său să rămână atâția ani în această lume de păcat și durere. Însă necredința i-a separat de Dumnezeu.” — *Marea luptă*, p. 457, 458 (engl.) (cap. 26, *O lucrare de Reformă*).

Domnul să ne ajute să ne prindem de Isus ca Salvator al nostru personal și să părăsim acest păcat grav al necredinței. Să ne încredem în mâna care ne-a călăuzit în trecut și să mergem înainte pentru a da cu putere solia celui de-al treilea înger. Dacă dăm greș în îndeplinirea lucrării pe care ne-a desemnat-o Dumnezeu, alții vor fi ridicați și educați să ia locul nostru.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 4 aprilie 2020
Darul Sabatului Întâi
pentru o capelă și un sediu
în Johannesburg

Johannesburg este capitala comercială a Africii de Sud și o poartă între Africa și restul lumii. Din populația de 56 milioane, cât numără Africa de Sud, zece milioane locuiesc în Johannesburg. Africa de Sud se bucură încă de libertate religioasă, întrucât aceasta este prevăzută prin constituția țării. Creștinismul este religia dominantă în Africa de Sud, majoritatea credincioșilor aparținând Bisericii Romano-Catolice, mai apoi clasându-se un număr de diverse biserici creștine carismatice. Pe lângă creștinism, închinarea indigenă africană ancestrală este practică pe scară largă, urmată fiind numeric de islam și apoi de iudaism.

Solia Reformei a ajuns în Johannesburg în 1944, când doi frați din Zimbabwe au vizitat Africa de Sud. De atunci, solia s-a răspândit în întreaga Africa de Sud și a ajuns în țările învecinate, cum ar fi Lesotho și Swaziland. Lucrarea de aici este organizată sub Conferința de Câmp Sud-Africană, cu sediul în Johannesburg. Însă, din cauza costurilor ridicate ale proprietăților în Johannesburg, Conferința de Câmp nu a putut să achiziționeze o proprietate, ci operează dintr-un birou închiriat, având o suprafață de aproximativ 36 m². În plus, majoritatea bisericilor noastre din Johannesburg nu au propriile case de adunare, ci proprietăți închiriate de la alte biserici sau folosesc școli guvernamentale pentru serviciile divine din Sabat.

Cu câțiva ani în urmă, prin harul lui Dumnezeu am achiziționat un teren de cinci acri, cu o casă, pentru care fondurile s-au strâns din donații de la membrii bisericii din Africa de Sud. Suprafața se află la aproximativ 10 km în afara centrului orașului Johannesburg. Casa existentă este veche și are nevoie de unele renovări. Proiectul va consta dintr-un sediu permanent, o capelă centrală, iar în anii următori, o școală cu internat. Realizarea acestui proiect necesită cheltuieli financiare semnificative pentru câțiva ani. Toate resursele noastre au fost utilizate pentru a achiziționa terenul și de aceea apelăm la voi, frații și surorile noastre din întreaga lume, pentru a ne ajuta să realizăm acest proiect.

Ne rugăm ca Domnul să vă binecuvânteze din abundență în timp ce dați cu generozitate pentru acest proiect și vă mulțumim din inimă pentru ajutorul pe care darul vostru îl va aduce pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu aici în Africa de Sud.

Frații și surorile voastre din Conferința de Câmp Sud-Africană

Un legământ de har

„Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu.” (Evrei 8:10)

„Noul legământ’ era întemeiat pe ‚promisiuni mai bune’—promisiunea iertării păcatelor și a reînnoirii inimii și readucerii ei în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu, prin intermediul harului lui Dumnezeu.”—*Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (cap. 32, *Legea și legământele*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 363-373 engl. (cap. 32, *Legea și legământele*).

Duminică

29 martie

1. O TAINĂ VEȘNICĂ

a. De când a existat legământul de har al lui Dumnezeu? Romani 16:25.

Romani 16:25: „Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri.”

„Legământul de har nu este un adevăr nou, pentru că a existat în mintea lui Dumnezeu din veșnicie. De aceea se numește legământul veșnic.”—*Credința prin care trăiesc*, p. 77 engl. (cap. Planul lui Dumnezeu de răscumpărare a omului).

b. Când a fost confirmat omenirii prin promisiune legământul de har? Geneza 3:15. Când a fost el întemeiat complet? Ioan 19:30; Romani 3:25.

Geneza 3:15: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Ioan 19:30: „Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.”

Romani 3:25: „Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu.”

„Împărăția harului a fost instituită imediat după căderea omului, când a fost creat un plan pentru răscumpărarea omenirii vinovate. Ea a existat după aceea în scopul și prin promisiunea lui Dumnezeu; și prin credință, oamenii puteau deveni supușii ei. Totuși, ea nu a fost întemeiată în fapt până la moartea lui Hristos... Când Salvatorul și-a depus viața, și când cu ultima răsuflare a strigat ‚S-a sfârșit’, atunci împlinirea planului de răscumpărare a fost garantată. Promisiunea mântuirii, făcută perechii păcătoase în Eden, a fost ratificată. Împărăția harului, care existase înainte prin promisiunea lui Dumnezeu, a fost atunci întemeiată.”—*Marea luptă*, p. 347, 348 engl. (rom. cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

Luni

30 martie

2. BINECUVÂNTAREA LEGĂMÂNTULUI PENTRU TOATE NAȚIUNILE

a. Ce binecuvântare a promis Dumnezeu lui Avraam sub legământul harului? Geneza 12:1-3. Cine este „sămânța promisă”? Galateni 3:16.

Geneza 12:1-3: „Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Galateni 3:16: „Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

„Hristos nu a fost singur în îndeplinirea marelui Său sacrificiu, ci acesta a fost împlinirea legământului făcut între El și Tatăl Său înainte de a fi pusă temelie lumii. Dându-și mâna, Ei intraseră într-un legământ solemn că Hristos avea să devină garantul pentru rasa umană, dacă aceștia urma să fie biruiți de sofistăria lui Satan.”—*The Youth’s Instructor*, 14 iunie 1900.

b. Ce face Dumnezeu sub acest legământ pentru toți cei care cred doar în Hristos pentru mântuire? Galateni 3:8; Romani 5:1.

Galateni 3:8: „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

Romani 5:1: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.”

„Legământul făcut cu Avraam cu patru sute treizeci de ani înainte ca legea să fie rostită pe Sinai a fost un legământ confirmat de Dumnezeu în Hristos, exact aceeași evanghelie care ni se predică nouă.”—*The Signs of the Times*, 24 august 1981.

c. Ce promisiune a inclus, de asemenea, legământul lui Dumnezeu cu Avraam, și ce va realiza primirea ei pentru cel ce crede în Hristos? Galateni 3:14; Ezechiel 36:26, 27.

Galateni 3:14: „pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste neamuri în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.”

Ezechiel 36:26, 27: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

„Aceeași lege care a fost gravată pe tablele de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc de a ne preocupa să ne întemeiem propria neprihănire, noi vom accepta neprihănirea lui Hristos. Sângele Său face ispășire pentru păcatele noastre. Ascultarea Sa este acceptată pentru noi. Atunci inima reînnoită de Duhul Sfânt va aduce ‚roadele Duhului.’ Prin harul lui Hristos noi vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă pe inimile noastre. Având Spiritul lui Hristos, noi vom umbla așa cum a umblat El. Prin profet, El a declarat despre Sine Însuși: ‚Îmi găsesc desfătarea în a face voia Ta, o Dumnezeul meu; da, legea Ta este înăuntrul inimii mele’ (Psalmi 40:8 engl. KJV). Și când era între oameni El a spus: ‚Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că întotdeauna fac acele lucruri care Îi plac Lui.’ (Ioan 8:29 engl. KJV/rom. BTF.)” —*Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (rom. cap. 32, *Legea și legămintele*).

Marți

31 martie

3. HAR PENTRU A ASCULTA

a. De ce a confirmat Dumnezeu legământul Său cel veșnic cu Avraam printr-un jurământ? Geneza 22:16-18; Evrei 6:13-18.

Geneza 22:16-18: „Și a zis: ‚Pe Mine Însumi jur’, zice Domnul, ‚pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți

voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Evrei 6:13-18: „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine Însuși și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.” Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința. Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei. De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte.”

„Această promisiune [Geneza 22:18] indica spre Hristos. Așa a înțeles-o Avraam (vezi Galateni 3:8, 16), și s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Credința aceasta a fost cea care i-a fost socotită ca neprihănire.”—*Patriarhi și profeți*, p. 370 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

„Pe muntele Moria, Dumnezeu Și-a reînnoit din nou legământul, confirmând cu un legământ solemn binecuvântarea pentru Avraam și seminția lui de-a lungul tuturor generațiilor care urma să vină.”—*Ibid.*, p. 153 engl. (cap. 13, *Încercarea credinței*).

„Avraam era uman; pasiunile și atașamentele sale erau ca ale noastre; însă el nu s-a oprit să se întrebe sau să pună la îndoială cum se va împlini promisiunea, dacă Isaac urma să fie jertfit. El nu s-a oprit să stea la discuții cu inima sa apăsată de durere. El știa că Dumnezeu este drept și neprihănit în toate cerințele Sale, și a ascultat porunca până la ultima literă.”—*Ibid.*

b. De unde știm că ascultarea de legea lui Dumnezeu se va vedea întotdeauna în viața acelor care sunt sub legământul harului? Geneza 26:5.

Geneza 26:5: „Pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele și legile Mele.”

„Legământul cu Avraam afirma de asemenea autoritatea legii lui Dumnezeu. Domnul i s-a arătat lui Avraam și i-a spus: ‚Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic; umblă înaintea Mea și fii desăvârșit’ (Geneza 17:1 engl. KJV). Mărturia lui Dumnezeu cu privire la credinciosul Său serv a fost: ‚Avraam a ascultat de vocea Mea, și a păzit ce i-am cerut, poruncile Mele, statutele Mele și legile Mele’ (Geneza 26:5 engl. KJV). Și Domnul i-a declarat: ‚Eu voi întări

legământul Meu dintre Mine și tine și sămânța ta după tine în generațiile lor, ca un legământ veșnic, pentru a fi un Dumnezeu pentru tine și sămânța ta după tine.' (Geneza 17:7 trad. Literală.)"—Ibid., p. 370.

„Apostolul Pavel prezintă în mod clar relația dintre credință și lege sub noul legământ. El spune: ‚Fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos.‘ ‚Anulăm noi, de aceea, legea prin credință? Nicidecum, ci dimpotrivă, noi întărim legea.‘ ‚Căci ceea ce legea nu putea face, pentru că era slabă prin trup—nu putea să îl îndreptățească pe om, pentru că în natura lui păcătoasă el nu putea ține legea—, Dumnezeu trimițând pe propriul lui Fiu în asemănarea cărnii păcătoase, și pentru păcat, a condamnat păcatul în trup: ca neprihănirea legii să fie îndeplinită în noi, care urmăm nu după trup, ci după Duh.‘ (Romani 5:1; 3:31; 8:3, 4. engl. KJV)”—Ibid., p. 373.

Miercuri

1 aprilie

4. LEGĂMÂNTUL DE LA SINAI

a. De ce s-a încheiat un alt legământ la Sinai și care era scopul lui? Deuteronom 4:35-37.

Deuteronom 4:35-37: „Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El. Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te învețe; și, pe pământ, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare și ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului. El a iubit pe părinții tăi și de aceea a ales sămânța lor după ei; El însuși te-a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare.”

„În robia lui, poporul pierduse într-o mare măsură cunoașterea de Dumnezeu și a principiilor legământului Avraamic. Eliberându-i din Egipt, Dumnezeu căuta să le reveleze puterea Sa și îndurarea Sa, pentru ca ei să fie conduși să Îl iubească și să se încreadă în El. El i-a condus la Marea Roșie—unde, urmăriți fiind de Egipteni, scăparea părea imposibilă—pentru ca ei să realizeze neajutorarea lor absolută, nevoia lor de ajutor divin; și apoi El a lucrat scăparea lor. Astfel ei au fost umpluți cu dragoste și recunoștință față de Dumnezeu și cu încredere în puterea Lui de a-i ajuta. El îi legase de El ca eliberator al lor din robia vremelnică.

Însă un adevăr chiar mai mare trebuie să le fie imprimat în minte. Trăind în mijlocul idolatriei și corupției, ei nu aveau o concepție corectă despre sfințenia lui Dumnezeu sau despre păcătoșenia excesivă a inimilor lor, despre incapacitatea lor completă, prin ei înșiși, de a oferi ascultare de legea lui Dumnezeu și despre nevoia lor de un Mântuitor. Toate acestea era necesar ca ei să fie învățați.”—*Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. De ce se numește legământul făcut cu Avraam „noul” legământ, cu toate că a fost încheiat înainte de cel de la Sinai? Evrei 9:16-20.

Evrei 9:16-20: „În adevăr, acolo unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui ce l-a făcut. Pentru că un testament nu capătă putere decât după moarte. N-are nicio putere câtă vreme trăiește cel ce l-a făcut. De aceea și întâiul legământ n-a fost sfințit fără sânge. Și, într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat sânge de viței și de țapi, cu apă, lână stacojie și isop, a stropit cartea și tot norodul și a zis: „Acesta este sângele legământului care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi.”

„Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit față de Avraam, el nu putea fi ratificat până la moartea lui Hristos. El existase prin promisiunea lui Dumnezeu de la prima aluzie la faptul că fusese oferită mântuire; el fusese acceptat prin credință; totuși, când a fost ratificat de Hristos, el este numit un legământ nou. Legea lui Dumnezeu era temelia acestui legământ, care era pur și simplu un aranjament pentru a-i aduce pe oameni în armonie cu voia divină, poziționându-i acolo unde puteau asculta de legea lui Dumnezeu.

Un alt legământ—numit în Scriptură ‚vechiul legământ’—a fost încheiat între Dumnezeu și Israel la Sinai, și a fost apoi ratificat cu sângele unei jertfe. Legământul Avraamic a fost ratificat cu sângele lui Hristos, și se numește ‚al doilea’, sau ‚noul’ legământ, pentru că sângele prin care a fost sigilat a fost vărsat după sângele primului legământ.”—Ibid., p. 370, 371 engl. (cap. *Legea și legămintele*).

Joi

2 aprilie

5. ELIBERARE DIN SPIRITUL ROBIEI

a. Ce nu au reușit să înțeleagă israeliții când au intrat în legământul de la Sinai? Exod 24:7; Romani 10:2, 3; Ioan 15:5.

Exod 24:7: „A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”

Romani 10:2, 3: „Le mărturisesc că ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere, pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înaintea o neprihănire a lor înșiși și nu s-au supus astfel neprihăririi pe care o dă Dumnezeu.”

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Poporul nu a realizat faptul că... fără Hristos era imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu; și ei au intrat în grabă într-un legământ cu Dumnezeu. Simțind că erau capabili să își realizeze propria lor neprihănire, ei au declarat: ‚Tot ce a spus Domnul vom face, și vom fi ascultători.‘ (Exod 24:7).” —*Patriarhi și profeți*, p. 371, 372 engl. (cap. *Legea și legămintele*).

b. Cum putem fi astăzi în pericol de a face aceeași greșeală pe care au făcut-o copiii lui Israel la Sinai? Romani 8:15.

Romani 8:15: „Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: ‚Ava!‘, adică ‚Tată!’”

„Spiritul de robie ia naștere atunci când se încearcă a trăi în armonie cu religia cerută de lege, prin eforturile de a îndeplini cerințele legii în propria noastră putere. Există speranță pentru noi doar când venim sub legământul Avraamic, care este legământul harului prin credință în Isus Hristos.” —*The Youth's Instructor*; 22 septembrie 1892.

„Toate serviciile religioase—oricât de atrăgătoare și de costisitoare—care încearcă să obțină meritul la favoarea lui Dumnezeu, toată mortificarea trupului, toate penitențele și truda elaborată de a obține iertarea de păcat și favoarea divină—orice ne împiedică de a-L face pe Hristos Cel de care depindem întru totul, sunt o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Nu există nicio speranță pentru om, decât în a renunța la rebeliunea lui, la împotrivirea sa față de voia lui Dumnezeu, în a se recunoaște drept un păcătos gata să piară, și în a se prinde de îndurarea lui Dumnezeu. Putem fi salvați doar prin Hristos.” —*The Signs of the Times*, 24 august 1891.

Vineri

3 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce se numește legământul harului un legământ veșnic?**
- 2. Cum sunt binecuvântat eu astăzi prin legământul făcut cu Avraam?**
- 3. Ce promite Dumnezeu să facă pentru mine sub legământul harului?**
- 4. De ce este numit legământul harului „noul” legământ?**
- 5. Cum pot să mă asigur că sunt sub legământul harului?**

Dar special pentru lucrarea misionară din Centrul de sănătate Eden - Breaza

Dragi frați,

Intrucât lucrarea din cadrul centrului de sănătate Eden este o prioritate a Uniunii Române și, conform informațiilor prezentate cu ocazia altor apeluri, conformarea la standardele legale curente solicită fonduri suplimentare pentru restaurări, în armonie cu hotărârea Consiliului Uniunii Române ca de două ori în fiecare an să strângem un dar special pentru lucrarea misionară din Centrul de Sănătate Eden, Breaza, ne aflăm din nou în momentul în care apelăm la generozitatea voastră pentru a duce înainte această lucrare. După cum credem că ați putut constata, dacă ați vizitat Eden-ul, darurile voastre generoase și-au atins scopul, contribuind la o desfășurare optimă, constant îmbunătățită, a activității din această instituție-far a bisericii noastre. Centrul de sănătate Eden este locul în care lucrarea misionară funcționează permanent, regulat, pacienții care se internează aici având posibilitatea ca timp de 14 zile să audă mesajul Evangheliei și să experimenteze trăirea unei vieți creștine.

Deși, la prima vedere se pare că prețurile sunt destul de mari pentru un sejur în acest loc, un calcul minor al cheltuielilor pe care le necesită această instituție în vederea acordării tuturor îngrijirilor fiecărui pacient poate clarifica faptul că prețurilor reușesc doar să acopere nevoile fundamentale, neexistând posibilitatea formării unui fond de rezervă necesar renovărilor, reamenajărilor, menținerii la zi a documentației necesare etc. În acest scop suntem nevoiți să apelăm din nou la voi, stimați frați și prieteni ai școlii de Sabat, pentru a susține cu darurile voastre de bunăvoie lucrarea din Eden. În timp ce nu suntem orientați spre a oferi pacienților noștri lux, mulți pacienți care vin în acest loc sunt în general persoane cu mijloace financiare, dar și cu cerințe de confort mai înalt decât cel pe care îl avem noi momentan, iar posibilitatea atingerii și menținerii unui standard ridicat în ce privește modernizarea este posibilă doar cu ajutor extern. Am început deja demersuri pentru reamenajarea sălii de saună și jacuzzi, iar pavarea curții rămâne încă un proiect pe care îl dorim realizat cât de curând posibil.

Sperăm că Dumnezeu care ne-a ajutat până în prezent și a intervenit în mod minunat, trimițându-ne la timp mijloace necesare, va pune și de data aceasta gânduri bune în inimile fraților, astfel încât ei să fie generoși și de această dată. Dumnezeu să binecuvânteze pe fiecare dăruitor și pe toți cei care prin rugăciunile și mijloacele lor de orice natură sprijină lucrarea misionară din Eden.

Frații voștri de la Centrul de Sănătate, Eden - Breaza

Legământul rupt

„Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat.” (Exod 32:7)

„Simțind neajutorarea lor în absența conducătorului lor, ei s-au întors la vechile lor superstiții. „Mulțimea amestecată’ fusese prima care și-a permis murmurări și lipsă de răbdare, și ei au fost liderii în apostazia care a urmat.” — *Patriarhi și profeți*, p. 315-319 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 315-319 engl.
(cap. 28, *Idolatrie la Sinai*)

Duminică

5 aprilie

1. POPORUL PROMITE ASCULTARE

a. După proclamarea legii, cine a fost chemat sus pe munte, și doar cui i s-a spus să vină aproape de Domnul? Exod 24:1, 2.

Exod 24:1, 2: „Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci de bătrâni ai lui Israel și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el.”

b. Când poporul a auzit toate cuvintele Domnului, așa cum au fost relatate de Moise, ce au răspuns ei într-un glas? Ce a făcut atunci Moise? Exod 24:3, 4.

Exod 24:3, 4: „Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.” Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-dimineată, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel.”

„Mințile poporului, orbite și înjosite de sclavie și păgânism, nu erau pregătite să aprecieze pe deplin principiile larg-cuprinzătoare ale celor zece

precepte. Pentru ca obligațiile impuse de decalog să poată fi mai bine înțelese și implementate, au fost date precepte adiționale, ilustrând și aplicând principiile celor Zece Porunci. Aceste legi erau numite judecăți, atât pentru că erau croite în înțelepciune divină și echitate, cât și pentru că magistrații trebuia să judece conform acestora. Spre deosebire de cele Zece Porunci, acestea i-au fost date lui Moise în mod privat, el trebuind să le comunice poporului.”—*Patriarhi și profeți*, p. 310 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

„[Exod 24:3 citat]. Acest angajament, împreună cu cuvintele Domnului, de care angajamentul îi obliga să asculte, a fost scris de Moise într-o carte.”—*Ibid.*, p. 312 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

Luni

6 aprilie

2. ISRAEL INTRĂ ÎN LEGĂMÂNT CU DUMNEZEU

a. Când Moise a luat cartea legământului și a citit-o în auzul poporului, ce au promis ei din nou? Exod 24:7.

Exod 24:7: „A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”

„Dacă israeliții ar fi ascultat de cerințele lui Dumnezeu, ei ar fi fost practic creștini. Ei ar fi fost fericiți; pentru că ar fi ținut căile Domnului, și nu ar fi urmat înclinațiilor inimii lor firești. Moise nu i-a lăsat să interpreteze greșit cuvintele Domnului sau să aplice în mod greșit cerințele Lui. El a scris toate cuvintele Domnului într-o carte, ca ei să poată să o consulte ulterior. Pe munte el le scrisese cum i le-a dictat Hristos Însuși.

Plini de curaj, israeliții au rostit cuvintele care promiteau ascultare Domnului, după ce au ascultat legământul Său citit în auzul poporului. Ei au spus: „Vom face tot ce a zis Domnul, și vom fi ascultători.” Apoi poporul a fost pus deoparte și sigilat pentru Domnul. O jertfă i-a fost adusă Domnului. O parte din sângele jertfei a fost stropit pe altar. Aceasta semnifică faptul că poporul se consacrase—trup, minte și suflet—lui Dumnezeu. O parte a fost stropit asupra poporului. Aceasta semnifică faptul că prin sângele stropit al lui Hristos, Dumnezeu îi acceptase în mod îndurător ca pe o comoară a Sa specială. Astfel israeliții au intrat într-un legământ solemn cu Dumnezeu.”—*Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1107 engl. (cap. referitor la Exod 24).

b. Ce nu au înțeles israeliții când au luat decizia lor de a intra într-un legământ cu Dumnezeu? Romani 7:18; Ioan 15:5.

Romani 7:18: „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.”

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Dumnezeu... i-a dat [lui Israel] legea Sa, cu promisiunea unor mari binecuvântări condiționate de ascultare: „Dacă vei asculta de vocea mea cu adevărat, și vei păzi legământul Meu, atunci... vei fi pentru Mine o împărăție de preoți și o națiune sfântă. (Exod 19:5,6).” Poporul nu a înțeles păcătoșenia propriei sale inimi, și faptul că fără Hristos îi era imposibil să țină legea lui Dumnezeu; și a intrat cu grăbire în legământ cu Dumnezeu. Simțind că erau capabili să își construiască propria lor neprihănire, ei au declarat: „Tot ce a spus Domnul vom face, și vom fi ascultători.” (Exod 24:7).” — *Patriarhi și profeți*, p. 371, 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

c. Ce a fost folosit de Moise pentru a ratifica legământul făcut la Sinai? Exod 24:8.

Exod 24:8: „Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.”

Martți

7 aprilie

3. MOISE PE MUNTE

a. Cu ce scop a fost chemat Moise din nou pe munte? Exod 24:12; 25:8, 9, 40.

Exod 24:12: „Domnul a zis lui Moise: „Suie-te la Mine pe munte și rămâi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile pe care le-am scris pentru învățătura lor.”

Exod 25:8, 9, 40: „Să-Mi faci un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor. Să faci cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voi arăta... **(40)** Vezi să faci după chipul care ți s-a arătat pe munte.

„În timpul șederii sale pe munte, Moise a primit instrucțiuni pentru clădirea unui sanctuar în care urma să se manifeste în mod special prezența divină. ‚Să-Mi faci un sanctuar; ca Eu să locuiesc între ei’ (Exod 25:8 engl.), a fost porunca lui Dumnezeu...

De aici înainte, poporul urma să fie onorat cu prezența constantă a Regelui lor. ‚Eu voi locui între copiii lui Israel și voi fi Dumnezeul lor’, și sanctuarul va fi sfințit de slava Mea’ (Exod 29: 45, 43), a fost asigurarea dată lui Moise. Iar ca simbol al autorității lui Dumnezeu și a întrupării voii Sale, lui Moise i-a fost dată o copie a Decalogului, gravată de degetul lui Dumnezeu Însuși pe două table de piatră (Deuteronom 9:10; Exod 32:15, 16), pentru a fi păstrată ca zestre în sanctuarul care, când urma să fie făcut, avea să fie centrul vizibil al închinării naționale.”—*Patriarhi și profeți*, p. 313, 314 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

b. Ce s-a văzut pe Muntele Sinai? Exod 24:15-17.

Exod 24:15-17: „Moise s-a suit pe munte, și norul a acoperit muntele. Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului. Înfrățirea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel.”

c. Cât timp a fost Moise pe munte cu Dumnezeu? Exod 24:18. Cum a dorit Dumnezeu să lumineze lumea prin Israel? Cum se aplică aceasta la noi astăzi?

Exod 24:18: „Moise a intrat în mijlocul norului și s-a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.”

„Dintr-o națiune de sclavi, israeliții fuseseră înălțați deasupra tuturor popoarelor pentru a fi comoara deosebită a Regelui regilor. Dumnezeu îi separase de lume, pentru a le putea încredința o încredere sacră. El i-a făcut depozitarii legii Sale și intenționa ca prin ei să păstreze între oameni cunoștința despre Sine Însuși. Astfel lumina cerului urma să strălucească spre o lume învăluită în întunec, și o voce urma să fie auzită apelând la toate popoarele pentru a se întoarce de la idolatrie ca să-i servească viului Dumnezeu. Dacă israeliții doreau să fie loiali încrederii lor, ei urma să devină o putere în lume. Dumnezeu urma să fie apărarea lor, și El urma să îi înalțe deasupra tuturor națiunilor. Lumina Sa și adevărul Său urma să fie revelate prin ei, și ei urma să stea sub conducerea Sa înțeleaptă și sfântă ca un exemplu despre superioritatea închinării Sale deasupra oricărei forme de idolatrie.” – *Ibid.*, p. 314 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

4. VIȚELUL DE AUR

a. Când oamenii au văzut că Moise întârzia atât de mult să coboare de pe munte, ce au spus ei în timp ce s-au adunat în jurul lui Aaron? Exod 32:1.

Exod 32:1: „Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!”

„În această perioadă de așteptare, era timpul ca ei să mediteze la legea lui Dumnezeu, pe care ei o auziseră, și să își pregătească inimile pentru a primi revelațiile ulterioare pe care El putea să li le dea. Ei nu avuseseră prea mult timp pentru această lucrare; și dacă ar fi căutat să obțină o înțelegere mai clară a cerințelor lui Dumnezeu, și să își umilească inimile înaintea Lui, ei ar fi fost feriți de ispită. Dar ei nu au făcut aceasta, și în curând au devenit indiferenți, neatenți și destrăbălați. Acesta a fost în special cazul cu mulțimea mixtă... Erau unii acolo care sugerau o întoarcere în Egipt, însă fie că era vorba de înaintare spre Canaan, sau de retragere spre Egipt, mulțimea de oameni era hotărâtă să nu îl mai aștepte pe Moise.” —*Patriarhi și profeți*, p. 315 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

b. Cum și-a arătat Aaron slăbiciunea? Ce a făcut poporul? Exod 32:2-6; Psalmi 106:19, 20.

Exod 32:2-6: „Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre și aduceți-i la mine.” Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron. El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!” Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” A doua zi, s-au sculat dis-de-diminează și au adus arderi-de-tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.”

Psalmi 106:19, 20: „Au făcut un vițel în Horeb. S-au închinat înaintea unui chip turnat și au schimbat slava lor pe chipul unui bou, care mănâncă iarbă.”

„Câțiva, care s-au aventurat să denunțe drept idolatrie anunțata facere a chipului au fost atacați și tratați în mod aspru, și în confuzia și agitația aceea, ei și-au pierdut în cele din urmă viețile.

Aaron se teme pentru propria siguranță; și în loc de a sta în mod nobil pentru onoarea lui Dumnezeu, el a cedat cerințelor mulțimii.”—Ibid., p. 316, 317 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

c. Ce avertizare conține această experiență pentru noi? 1 Corinteni 10:7.

1 Corinteni 10:7: „Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.”

„Noi repetăm păcatul lui Aaron, încercând să menținem pacea, atunci când vederea ar trebui să fie clară pentru a discerne răul și a-l arăta în mod neîmpodobit, chiar dacă acest lucru ne-ar pune într-o poziție neplăcută, pentru că motivele noastre pot fi înțelese greșit. Nu trebuie să permitem ca vreun rău să fie asupra vreunui frate sau a vreunui suflet cu care suntem în legătură. Această neglijență de a sta ferm pentru adevăr a fost păcatul lui Aaron. Dacă el ar fi declarat în mod direct adevărul, acel vițel de aur nu ar fi fost făcut niciodată.”—*The SDA Bible Commentary* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1109 engl. (cap. referitor la Exod 32).

Joi

9 aprilie

5. MOISE PLEDEAZĂ PENTRU POPOR

a. Relatați discuția dintre Domnul și Moise cu privire la apostazia din tabără. Exod 32:7-14.

Exod 32:7-14: „Domnul a zis lui Moise: „Scoală și coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat. Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: ‘Israel, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!’” Domnul a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat. Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor și-i voi mistui, dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.” Moise s-a rugat Domnului Dumnezeuului său și a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână tare? Pentru ce să zică egiptenii: ‘Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți și ca să-i șteargă de pe fața pământului?’ Întoarce-Te din iuțeala mâniei Tale și lasă-Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău. Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te pe Tine Însuși: ‘Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta de care am vorbit, și ei o vor stăpâni în veac.’” Și Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.”

„Când Moise a mijlocit pentru Israel, timiditatea sa s-a pierdut în interesul și dragostea sa profundă pentru cei pentru care fusese, în mâinile lui Dumnezeu, instrumentul prin care a realizat atât de multe. Domnul a ascultat apelurile sale, și i-a îndeplinit rugămintea sa neegoistă. Dumnezeu îl testase pe servul Său; El îi testase credincioșia și dragostea pentru acel popor greșit, nerecunoscător, și Moise trecuse cu noblețe testul. Interesul său pentru Israel nu izvora din niciun motiv egoist. Prosperitatea poporului ales al lui Dumnezeu îi era mai dragă decât onoarea personală.”—*Patriarhi și profeți*, p. 319 engl. (cap. 28, Idolatrie la Sinai).

b. Ce vrea Dumnezeu să facem când ne confruntăm cu apostazie astăzi? 2 Timotei 4:2.

2 Timotei 4:2: „*Propovăduiește cuvântul; fii prompt la timp și nelatimp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrina.*” (engl. KJV; BTF).

„Dintre toate păcatele pe care Dumnezeu le va pedepsi, niciunul nu este mai urât în ochii Săi decât acelea care îi încurajează pe alții să facă răul. Dumnezeu dorește ca servii Săi să își dovedească loialitatea muștrând în mod credincios fărădelegea, indiferent cât de dureros ar putea fi acest act. Cei care sunt onorați cu o misiune divină nu trebuie să fie niște oportuniști slabi, influențabili. Ei nu trebuie să caute înălțarea de sine, sau să evite sarcinile dezagreabile, ci să îndeplinească lucrarea lui Dumnezeu cu fidelitate neabătută.”—*Ibid.*, p. 323, 324 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Vineri

10 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care era legătura dintre preceptele adiționale date israeliților și Cele Zece Porunci?**
- 2. Cum pot fi eu un „creștin practic”? Mă va face aceasta nefericit?**
- 3. Cum pot ajuta eu la păstrarea cunoașterii de Dumnezeu în această lume?**
- 4. De ce eșuăm noi uneori când e nevoie să stăm pentru ceea ce e drept? Ce repercusiuni poate avea aceasta?**
- 5. Ce pot învăța din atitudinea lui Moise față de cei care au fost neascultători pe față și față de alții care erau oscilanți în credința lor?**

Legământul restaurat

„Și Domnul i-a zis lui Moise: ‘Scrie aceste cuvinte: căci pe temeiul acestor cuvinte am încheiat legământ cu tine și cu Israel’.” (Exod 34:27 engl. KJV)

„La porunca lui Dumnezeu, [Moise] pregătise două table de piatră, și le luase cu el pe vârful muntelui; și din nou Domnul ,a scris pe table cuvintele legământului, Cele Zece Porunci!” — *Patriarhi și profeți*, p. 329 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 319-330 engl.

(cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Duminică

12 aprilie

1. MOISE SPARGE TABLELE DE PIATRĂ

a. Ce a adus Moise cu el când a coborât de pe munte, și cum au interpretat Moise respectiv Iosua strigătul pe care îl auzeau în tabără? Exod 32:17, 18.

Exod 32:17, 18: „Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, și a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de război!” Moise a răspuns: „Strigătul acesta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu este glasul unor oameni care cântă!”

b. Descrieți reacția lui Moise față de idolatria din tabără și față de încercarea zadarnică a lui Aaron de a se îndreptăți. Exod 32:19-24.

Exod 32:19-24: „Și, pe când se apropia de tabără, a văzut vițelul și jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână și le-a sfărâmat de piciorul muntelui. A luat vițelul pe care-l făcuseră ei și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenușă, a presărat cenușa pe fața apei și a dat-o copiilor lui Israel s-o bea. Moise a zis lui Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?” Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur știi că poporul acesta este pornit la rău. Ei mi-au zis: ‘Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!’ Eu le-am zis: ‘Cine are aur să-l scoată!’ Și mi l-au dat; l-am aruncat în foc și din el a ieșit vițelul acesta.”

„Când Moise, întorcându-se în tabără, s-a confruntat cu rebelii, muștră-rile sale severe și indignarea pe care a manifestat-o spărgând tablele legii au fost puse de popor în contrast cu vorbirea plăcută și comportamentul plin de demnitate al lui Aaron, și simpatiile lor erau de partea lui Aaron. Pentru a se îndreptăți, Aaron a încercat să facă poporul responsabil pentru propria lui slăbiciune de a ceda în fața cerințelor lor; însă, în ciuda acestora, ei erau plini de admirație pentru gingășia și răbdarea lui. Dar Dumnezeu nu vede cum văd oamenii. Spiritul maleabil al lui Aaron și dorința sa de a plăcea altora îi orbiseră ochii pentru enormitatea fărădelegii pe care el o încuraja. Cursul său de acțiune, oferindu-și păcatului influența sa în Israel, a costat viața a mii.”—*Patriarhi și profeți*, p. 323 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Luni

13 aprilie

2. JUDECATĂ CONTRA CELOR VINOVAȚI

a. Cât de ofensatoare era atitudinea lui Aaron în ochii lui Dumnezeu? Deuteronom 9:20.

Deuteronom 9:20: „Domnul, de asemenea, era foarte mâniat și pe Aaron, așa încât voia să-l piardă, și eu m-am rugat atunci și pentru el.”

„Dacă Aaron ar fi avut curajul să stea pentru ceea ce era drept, fără să țină cont de consecințe, el ar fi putut preveni apostazia aceea.”—*Patriarhi și profeți*, p. 323 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

b. Ce apel a făcut Moise după ce își muștrase fratele, și care a fost rezultatul? Exod 32:26-29.

Exod 32:26-29: „S-a așezat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: ‘Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra de la o poartă la alta și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa.’” Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!”

„Era necesar ca acest păcat să fie pedepsit, ca o mărturie pentru națiunile din jur despre neplăcerea lui Dumnezeu față de idolatrie. Prin faptul că a executat justiția asupra celor vinovați, Moise, ca instrument al lui Dumnezeu, trebuia să lase înregistrat un protest solemn și public împotriva fărădelegii. Când israeliții urma să condamne în viitor idolatria triburilor învecinate, vrăjmașii lor avea să arunce asupra lor acuzația că poporul

care afirma că Iehova este Dumnezeuul lor făcuse un vițel și i se închinase la Horeb. Atunci, deși erau constrânși să recunoască neplăcutul adevăr, Israel putea să indice spre soarta îngrozitoare a călcătorilor legii, ca o dovadă că păcatul lor nu fusese aprobat sau scuzat.

Dragostea, nu într-o măsură mai mică decât dreptatea, cerea ca judecata pentru acest păcat să fie aplicată. Dumnezeu este ocrotitorul, precum și suveranul poporului Său. El îi îndepărtează pe cei care sunt hotărâți în rebeliune, ca să nu îi ducă și pe alții la ruină.”—Ibid., p. 325.

c. Ce a comunicat Moise celor cărora le părea rău de păcat, și cum a comunicat el ulterior cu Dumnezeu în favoarea lor? Exod 32:30-35.

Exod 32:30-35: „A doua zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate că voi căpăta iertare pentru păcatul vostru.” Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah, poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci șterge-mă din cartea Ta pe care ai scris-o!” Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuțit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea. Du-te dar și du poporul unde ți-am spus. Iată, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!” Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că făcuse vițelul făurit de Aaron.”

„Moise a realizat cât de îngrozitoare avea să fie soarta păcătosului; totuși, dacă poporul lui Israel avea să fie respins de Dumnezeu, el dorea ca numele lui să fie șters împreună cu al lor; el nu putea îndura să vadă judecățile lui Dumnezeu căzând asupra celor care fuseseră eliberați în mod atât de îndurător. Mijlocirea lui Moise în favoarea lui Israel ilustrează mijlocirea lui Hristos pentru oamenii păcătoși. Însă Domnul nu i-a permis lui Moise să poarte, așa cum a făcut Hristos, vina călcătorului legii. ‚Oricine va păcătuții împotriva Mea,‘ a spus El, ‚pe acela îl voi șterge din cartea Mea.‘ ” — Ibid., p. 326, 327 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Marți

14 aprilie

3. DUMNEZEU ÎL PRIMEȘTE PE CEL CĂIT

a. Cum a reacționat poporul când au auzit că Domnul nu vrea să îi conducă în Canaan din cauza păcatului lor? Exod 33:1-6.

Exod 33:1-6: „Domnul a zis lui Moise: „Du-te și pornește de aici cu poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: ‚Seminței tale o voi da!‘ Voi trimite înaintea ta un înger și voi izgoni pe canaaniți, amoriți, hetiti, fereziți, heviți și iebusiți. Suie-te în țara aceasta unde curge lapte și miere. Dar Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc pe drum, căci

ești un popor încăpățânat. Când a auzit poporul aceste triste cuvinte, toți s-au întristat și nimeni nu și-a pus podoabele pe el. Și Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor lui Israel: ‘Voi sunteți un popor încăpățânat; numai o clipă dacă M-aș sui în mijlocul tău, te-aș prăpădi. Aruncă-ți acum podoabele de pe tine, și voi vedea ce-ți voi face.’ Copiii lui Israel și-au scos de pe ei podoabele și au plecat de la muntele Horeb.”

b. Unde a așezat Moise cortul după această experiență îngrozitoare? Ce indiciu a oferit speranță pentru cei care Îl căutau pe Dumnezeu? Exod 33:7-10.

Exod 33:7-10: „Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, la o depărtare oarecare; l-a numit cortul întâlnirii. Și toți cei ce întrebau pe Domnul se duceau la cortul întâlnirii, care era afară din tabără. Când se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său și urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în cort. Și când intra Moise în cort, stâlpul de nor se cobora și se oprea la ușa cortului, și Domnul vorbea cu Moise. Tot poporul vedea stâlpul de nor oprindu-se la ușa cortului; tot poporul se scula și se arunca cu fața la pământ la ușa cortului lui.”

„Cortul a fost amplasat în afara taberei, însă Moise l-a numit ‚cortul adunării‘. Toți cei care erau cu adevărat căiți, și care doreau să se întoarcă spre Domnul, erau îndrumați să meargă acolo pentru a-și mărturisi păcatele și a căuta îndurarea Sa. Când s-au întors la corturile lor, Moise a intrat în cort. Cu interes agonizant poporul urmărea vreun indiciu despre faptul că mijlocirile lui în favoarea lor erau acceptate. Dacă Dumnezeu Se cobora să Se întâlnească cu el, ei puteau spera că nu urma să fie distruși cu totul. Când stâlpul de nor s-a coborât și a stat la intrarea în cort, poporul a plâns de bucurie, și ‚s-au sculat și s-au închinat, fiecare om la ușa cortului său.’ ”—*Patriarhi și profeti*, p. 327 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

c. Ce asigurare a primit Moise de la Domnul? Exod 33:11-17. Cum putem obține și noi aceeași asigurare?

Exod 33:11-17: „Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi, Moise se întorcea în tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul cortului. Moise a zis Domnului: ‚Iată, Tu îmi zici: ‘Du pe poporul acesta!’ Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă Tu ai zis: ‘Eu te cunosc pe nume și ai căpătat trecere înaintea Mea!’ Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul acesta este poporul Tău!’ ” Domnul a răspuns: ‚Voi merge Eu Însumi cu tine și îți voi da odihnă.’ ” Moise i-a zis: „Dacă nu mergi Tu Însuți cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi și când prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pământului?” Domnul a zis lui Moise: „Voi face și ceea ce-mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea și te cunosc pe nume!”

„Această experiență—deasupra tuturor celorlalte, promisiunea că Prezența divină avea să îi însoțească—a fost pentru Moise o asigurare a succesului în lucrarea din fața lui; și el a considerat-o de o valoare infinit mai mare decât toată știința Egiptului sau decât toate realizările sale ca om de stat sau ca lider militar. Nicio putere omenească sau îndemânare sau educație nu poate lua locul prezenței constante a lui Dumnezeu.”—Ibid., p. 328 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

„Mergi la Dumnezeu și spune-i cum a zis Moise: ‚Nu pot conduce poporul acesta dacă prezența Ta nu va merge cu mine.’ Apoi cere-I chiar mai mult; roagă-te împreună cu Moise: ‚Arată-mi slava Ta.’ Ce este această slavă?—caracterul lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce i-a proclamat El lui Moise. Fie ca sufletul, în credință vie, să se prindă de Dumnezeu. Fie ca limba să rostească slava Lui. Când vă asociați laolaltă, mintea să fie îndreptată plină de reverență spre contemplarea realităților veșnice. Astfel voi vă veți ajuta unii pe alții să fiți preocupați cu lucruri spirituale. Când voința voastră este în armonie cu voința divină, voi veți fi în armonie unul cu celălalt; voi îl veți avea pe Hristos de partea voastră ca și sfătuitor al vostru.”—*Mărturie pentru predicatori*, p. 499 engl. (cap. 18, *Principii vitale cu privire la relații*).

Miercuri

15 aprilie

4. O IMAGINE A CARACTERULUI LUI DUMNEZEU

- a. Ce cerere suplimentară a făcut Moise, și care a fost răspunsul Domnului? Exod 33:18, 19. Cum a proclamat Domnul numele Său în fața lui Moise? Exod 34:5-7.**

Exod 33:18, 19: „Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria Ta. Iar El a spus: Voi face ca toată bunătatea Mea să treacă pe dinaintea ta și voi vesti numele Domnului înaintea ta; și voi avea har fața de cine voi avea har și voi arăta milă cui voi arăta milă.” (traducerea KJV / BTF)

Exod 34:5-7: „Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!”

„Este privilegiul nostru de a ajunge mai sus și tot mai sus, pentru revelații mai clare cu privire la caracterul lui Dumnezeu. Când Moise s-a ru-

gat: ,Te implor, arată-mi slava Ta', Domnul nu l-a muștră, ci i-a oferit răspunsul la rugăciunea sa. Dumnezeu i-a declarat servului Său: ,Voi face să treacă prin fața ta toată bunătatea Mea, și voi proclama numele Domnului înaintea ta.' (Exod 33:18, 19).

Păcatul este cel care ne întunecă mințile și care ne slăbește percepțiile. Pe măsură ce păcatul este eliminat din inimile noastre, lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos, iluminând cuvântul Său și reflectată din chipul naturii, va declara din ce în ce mai mult că El este ,milostiv și cu har, îndelung răbdător și abundent în bunătate și adevăr.' —Pe urmele Marelui Medic, p. 464, 465 engl. (cap. 39, *Cunoștința primită prin Cuvântul lui Dumnezeu*).

b. După ce Dumnezeu i-a descoperit slava Sa lui Moise, pentru ce s-a rugat Moise, și cum i-a răspuns Dumnezeu? Exod 34:8-17, 27.

Exod 34:8-17, 27: „Îndată, Moise s-a plecat până la pământ și s-a închinat. El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre și ia-ne în stăpânirea Ta!” Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac un legământ. Voi face în fața întregului popor minuni care n-au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului și prin tine voi face lucruri înfricoșate. Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe amoriți, canaaniți, heteiți, fereziți, heviți și iebusiți. Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău. Dimpotrivă, să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ idolii. Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos. Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor și aducându-le jertfe, să te poștească și pe tine și să mănânce din jertfele lor; ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi și, astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor. Să nu-ți faci un dumnezeu turnat... (27) Domnul a zis lui Moise: „Scrive-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!”

„Moise era plin de încredere în Dumnezeu pentru că el avea credință practică. El avea nevoie de ajutor, și s-a rugat pentru el, L-a apucat prin credință și a întrețesut în experiența sa convingerea că lui Dumnezeu îi păsa de el și Se îngrijea de el. El credea că Dumnezeu conducea viața sa în detaliu. El Îl vedea și recunoștea pe Dumnezeu în fiecare detaliu al vieții sale și simțea că se afla sub ochiul Celui Atot-văzător, care cântărește motivele, care încearcă inima. El privea spre Dumnezeu și se încredea în El pentru

tărie care să îl conducă necorupt prin orice formă a ispitei... Prezența lui Dumnezeu era suficientă pentru a-l purta dincolo de situațiile cele mai sollicitante în care poate fi adus un om.

Moise nu doar că s-a gândit la Dumnezeu; el L-a văzut. Dumnezeu era privilegiștea constantă din fața lui; el nu a pierdut niciodată din vedere fața Lui. El L-a văzut pe Isus ca Salvator al Său, și a crezut că meritele Salvatorului urma să îi fie atribuite. Această credință nu era pentru Moise o presupunere; era o realitate. Acesta este genul de credință de care avem nevoie, credință care va rezista testului.”—*Mărturii*, vol. 5, p. 651, 652 engl. (cap. 81, *Prezența lui Dumnezeu, o realitate*).

Joi

16 aprilie

5. INTRÂND ÎN LEGĂMÂNTUL DE HAR

- a. **Ce erau capabili să aprecieze acum copiii lui Israel cu privire la binecuvântările oferite sub legământul Avraamic, în contrast cu primul lor legământ cu Dumnezeu? Psalmi 103:8; Evrei 7:19; Ieremia 31:33, 34.**

Psalmi 103:8: „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.”

Evrei 7:19: „Fiindcă legea nu a făcut nimic desăvârșit, ci aducerea unei speranțe mai bune a făcut aceasta, prin care ne apropiem de Dumnezeu.” (engl. KJV/BTF)

Ieremia 31:33, 34: „Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea”, zice Domnul: „Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare”, zice Domnul, „căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

„[Copiii lui Israel] fuseseră martori ai proclamării legii în maiestatea ei teribilă, și tremuraseră de groază în fața muntelui; și totuși, după ce au trecut doar câteva săptămâni, ei au rupt legământul lor cu Dumnezeu, și s-au plecat să se închine în fața unui chip cioplit. Ei nu puteau spera la favoarea lui Dumnezeu printr-un legământ pe care ei îl rupseseră; și acum, văzând păcătoșenia lor și nevoia lor de iertare, ei erau aduși să simtă nevoia lor de Salvatorul revelat în legământul mesianic și prefigurat prin sistemul jertfelor. Acum prin credință și dragoste, ei erau legați de Dumnezeu ca răs-

cumpărător al lor din robia păcatului. Acum ei erau pregătiți să aprecieze binecuvântările noului legământ.”—*Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (cap. 32, *Legea și legământele*).

b. Ce a adus Moise de pe munte după patruzeci de zile, și cum s-a simțit poporul când l-a văzut? Exod 34:28-30, 33.

Exod 34:28-30, 33: „Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, Cele Zece Porunci... Moise s-a coborât de pe muntele Sinai cu cele două table ale mărturiei în mână. Când se cobora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul. Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise și iată că pielea feței lui strălucea și se temeau să se apropie de el... (33) Când a încetat să le vorbească, și-a pus o maramă pe față.”

„Gloria reflectată pe chipul lui Moise ilustrează binecuvântarea care va fi primită de către poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu prin mijlocirea lui Hristos. Ea mărturisește despre faptul că, cu cât este mai strânsă comuniunea noastră cu Dumnezeu, și cu cât mai clară este cunoștința noastră despre cerințele Sale, cu atât mai complet ne vom conforma noi chipului divin, și cu atât mai grabnic vom deveni părtași ai naturii divine.”—*Ibid.*, p. 330 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

Vineri

17 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce îl disprețuim noi frecvent pe cel care mustră păcatul, și îi admirăm pe cei care sunt gingași, influențabili?**
- 2. De ce era atât de mare păcatul închinării înaintea vițelului de aur?**
- 3. Ce era de mai mare valoare pentru Moise decât chiar abilitatea lui ca om de stat sau ca lider militar? De ce?**
- 4. Pe măsură ce Isus curăță păcatul din inimă, ce vom vedea strălucind din Cuvântul Său și reflectat în natură?**
- 5. Care două lucruri mă vor conduce să devin mai deplin conformat chipului lui Dumnezeu? Cum?**

Preoți necredincioși

„Și ei vor învăța poporul Meu diferența dintre ce este sfânt și ce este profan, și îi vor face să discearnă între ce e necurat și ce e curat.” (Ezechiel 44:23 engl. KJV)

„Trebuie să ne abținem de la orice practică ce va toci conștiința și va încuraja ispita. Trebuie să nu deschidem nicio ușă care îi va da lui Satan acces la mintea vreunei ființe umane formate după chipul lui Dumnezeu.” —*Mărturii*, vol. 5, p. 360 engl. (cap. 42, *Producătorul de vin și cidru*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 359-362 engl.

(cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

Duminică

19 aprilie

1. CONSACRAREA LUI AARON ȘI A FIILOR LUI

a. Descrieți pe scurt ceremonia de consacrare a lui Aaron și a fiilor săi pentru serviciul sanctuarului. Leviticul 8:1-9, 12, 13, 24, 30, 33.

Leviticul 8:1-9, 12, 13, 24, 30, 33: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Ia pe Aaron și pe fiii lui împreună cu el, veșmintele, untdelemnul pentru ungere, vițelul pentru jertfa de ispășire, cei doi berbeci și coșul cu azimile și cheamă toată adunarea la ușa cortului întâlnirii.” Moise a făcut cum îi poruncise Domnul, și adunarea s-a strâns la ușa cortului întâlnirii. Moise a zis adunării: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă.” Moise a adus pe Aaron și pe fiii lui și i-a spălat cu apă. A pus tunică pe Aaron, l-a încins cu brăul, l-a îmbrăcat cu mantia și a pus pe el efodul, pe care l-a strâns cu brăul efodului cu care l-a îmbrăcat. I-a pus pieptarul și a pus în pieptar Urim și Tumim. I-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a așezat placa de aur, cununa împărătească sfântă, cum poruncise lui Moise Domnul... **(12-13)** Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron și l-a uns, ca să-l sfințească. Moise a adus și pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brăiele și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul... **(24)** A adus pe fiii lui Aaron, a pus sânge pe marginea urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lor cel drept, iar sângele rămas l-a stropit pe altar de jur împrejur... **(30)** Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sângele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor și a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor împreună cu el... **(33)** Timp de șapte zile să nu ieșiți deloc din ușa cortului

întâlnirii, până se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; căci șapte zile se vor întrebuița pentru închinarea voastră în slujba Domnului.”

„Totul fusese făcut după cum poruncise Dumnezeu, și El a acceptat jertfa, și Și-a revelat slava într-un mod remarcabil: focul a coborât de la Domnul și a consumat jertfa de pe altar. Poporul a privit la această manifestare a puterii divine cu reverență și interes intens. Ei au văzut în ea un indiciu al slavei și favorii lui Dumnezeu, și au înălțat un strigăt universal de laudă și adorare și au căzut pe fețele lor, ca și când ar fi fost în prezența imediată a lui Iehova.”—*Patriarhi și profeți*, p. 359 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

b. Ce se cerea de la cei care erau chemați să slujească în prezența lui Dumnezeu? Exod 19:22. Ce îi descalifică pe oameni de la responsabilitățile sacre?

Exod 19:22: „Preoții care se apropie de Domnul să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu moartea.”

„Dacă cineva nu are o legătură vie cu Dumnezeu, propriul său spirit și sentimentele lui vor predomina. Acestea pot fi bine reprezentate ca foc străin oferit în locul celui sfânt.”—*Mărturii pentru predicatori*, p. 371 engl. (cap. 14, *Apeluri pentru adevăr și loialitate, subcap. Această lecție este pentru noi astăzi*).

Luni

20 aprilie

2. NADAB ȘI ABIHU SUNT UCIȘI

a. Ce acțiune din partea lui Nadab și Abihu arată faptul că ei nu erau calificați pentru slujba sfântă care le-a fost încredințată? Leviticul 10:1. Cum folosesc preinșii creștini „foc străin” în zilele noastre?

Leviticul 10:1: „Fiii lui Aaron Nadab și Abihu și-au luat, fiecare, cădelnița, au pus foc în ea și au pus tămâie pe foc, și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise.”

„Puterea convertitoare a lui Dumnezeu trebuie să vină asupra bărbaților care mânuiesc lucruri sacre, dar care, din cauza unor motive cel mai bine cunoscute de Dumnezeu, sunt incapabili să distingă între focul sfânt aprins de Dumnezeu însuși, și focul străin pe care îl oferă ei. Acel foc străin este la fel de ofensator pentru Dumnezeu cum a fost cel prezentat de Nadab și Abihu. Focul sfânt al dragostei lui Dumnezeu i-ar face pe oameni gingași

și amabili și simțitori față de cei care sunt în pericol. Cei care își îngăduie cuvinte aspre, asupritoare, spun în realitate: „Sunt mai sfânt decât tine. Nu vezi poziția mea înălțată?” —*Mărturii pentru predicatori*, p. 356 engl. (cap. 14, *Apeluri pentru adevăr și loialitate, subcap. O înșelăciune fatală*).

„E nevoie de bărbați converțiți—bărbați care Îl vor iubi și onora pe Dumnezeu, care se tem să înainteze în propria lor înțelepciune, și care realizează că eforturile lor pot avea succes doar în măsura în care sunt recunoscute de Acela fără de a cărui binecuvântare nu există prosperitate. În fiecare moment puterea divină trebuie combinată cu efortul uman, altfel se va oferi foc străin în locul celui sacru...”

A mâinii lucruri sfinte la fel cum mânuim lucrurile obișnuite este o ofensă adusă lui Dumnezeu; pentru că ceea ce Dumnezeu a pus deoparte pentru a îndeplini serviciul Său oferind lumină acestei lumi, este sfânt. Cei care au vreo legătură cu lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie să umble în vanitatea propriei lor înțelepciuni, ci în înțelepciunea lui Dumnezeu, sau altfel vor fi în pericol de a pune lucrurile sfinte pe același nivel cu cele obișnuite, și astfel de a se separa de Dumnezeu.” —*The Review and Herald*, 8 septembrie 1896.

b. Cum a fost pedepsit comportamentul lor profan? Leviticul 10:2.

Leviticul 10:2: „Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.”

„La ceasul de închinare, când rugăciunile și laudele poporului se înălțau spre Dumnezeu, doi dintre fiii lui Aaron și-au luat fiecare cădelnița și au ars tămâie mirositoare în ea, care să se înalțe ca un miros bine plăcut în fața Domnului. Însă au încălcat porunca Sa prin folosirea, focului străin. Pentru arderea tămâii, ei au luat foc obișnuit în locul focului sacru pe care Dumnezeu Însuși îl aprinsese, și despre care poruncise să fie folosit pentru acest scop. Pentru acest păcat un foc a ieșit de la Dumnezeu și i-a devorat în fața ochilor poporului.” —*Patriarhi și profeți*, p. 359 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

Marti

21 aprilie

3. REZULTATELE INSTRUIRII DEFECTUOASE

- a. Întrucât Moise a văzut imediat cauza problemei, ce i-a spus el lui Aaron? Leviticul 10:3. Ce a făcut ca păcatul lui Nadab și Abihu să fie cu atât mai urât în ochii lui Dumnezeu?

Leviticul 10:3: „Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul când a zis: ‘Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine și voi fi proslăvit în fața întregului popor.’” Aaron a tăcut.”

„După Moise și Aaron, Nadab și Abihu stătuseră cel mai sus în Israel. Ei fuseseră în mod special onorați de Domnul, permițându-li-se ca împreună cu cei șaptezeci de bătrâni să privească slava Sa sus în munte. Însă fărădelegile lor nu avea să fie scuzată sau trecută ușor cu vederea, din acest considerent. Toate acestea făceau ca păcatul lor să fie cu atât mai grav.”—*Patriarhi și profeți*, p. 359 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

b. Ce principii ar fi trebuit să cunoască Aaron în educația copiilor săi? Proverbe 22:6; 29:21. În ce domeniu a eșuat el?

Proverbe 22:6: „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”

Proverbe 29:21: „Cel ce cu grijă crește pe servitorul său din copilărie, el îi va deveni fiu de-a lungul timpului.” (traducerea BTF)

„Nadab și Abihu nu fuseseră învățați în tinerețea lor obiceiuri de autocontrol. Dispoziția maleabilă a tatălui lor, lipsa sa de fermitate pentru dreptate, îl conduseseră să neglijeze disciplinarea copiilor săi. Obiceiuri de îngăduire de sine, mult timp nutrite, obținuseră stăpânirea asupra lor, lucru pe care nici chiar responsabilitatea celei mai sacre îndeletniciri nu a avut puterea să îl curme. Ei nu fuseseră învățați să respecte autoritatea tatălui lor, și nu realizau necesitatea ascultării stricte de cerințele lui Dumnezeu.”—*Ibid.*, p. 360 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

„Nu se poate exagera niciodată cu importanța instruirii timpurii acordate copiilor. Lecțiile învățate, obiceiurile formate în pruncie și copilărie, au mai mult a face cu formarea caracterului și cu direcția vieții, decât au toate instrucțiunile și instruirea din anii ulterioari.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 380 engl. (cap. 32, *Copilul*).

c. Ce instruire și avertizare le-a dat Moise lui Aaron și fiilor săi supraviețuitori? De ce? Leviticul 10:6, 7.

Leviticul 10:6, 7: „Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui Aaron: „Să nu vă descoperiți capetele și să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți și să Se mânie Domnul împotriva întregii adunări. Lăsați pe frații voștri, pe toată casa lui Israel, să plângă arderea care a venit de la Domnul. Voi să nu ieșiți din ușa cortului întâlnirii, ca să nu muriți, căci untelelemnul ungerii Domnului este peste voi.” Ei au făcut cum zisese Moise.”

„Prin nicio manifestare de mâhnire sau doliu nu trebuia [Aaron] să dea impresia că simpatizează cu păcatul. Adunarea nu trebuia să fie condusă să murmure împotriva lui Dumnezeu.”—*Patriarhi și profeți*, p. 361 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

Miercuri

22 aprilie

4. O AVERTIZARE PENTRU NOI ASTĂZI

- a. Ce avertizare a dat Domnul împotriva folosirii băuturilor alcoolice? Leviticul 10:8-11. Se extinde această avertizare și la noi astăzi? Exod 19:5, 6.**

Leviticul 10:8-11: „Domnul a vorbit lui Aaron și a zis: „Tu și fiii tăi împreună cu tine să nu beți vin, nici băutură amețitoare când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat, și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile pe care li le-a dat Domnul prin Moise.”

Exod 19:5, 6: „Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.”

„Folosirea băuturilor alcoolice are efectul de a slăbi trupul, de a face confuză mintea și de a înjosi moralul. Ea îi împiedică pe oameni de a realiza caracterul sacru al lucrurilor sfinte sau autoritatea obligatorie a cerințelor lui Dumnezeu. Toți cei care ocupau poziții de responsabilitate sacră trebuia să fie oameni de o cumpătare strictă, pentru ca mințile lor să poată fi clare pentru a discerne între ce este drept și ce e greșit, pentru a poseda fermitatea principiului, și înțelepciunea de a administra dreptatea și de a arăta îndurare.”—*Patriarhi și profeți*, p. 362 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

- b. Ce principii biblice ne arată faptul că vinul pus la dispoziție de Isus la sărbătoarea de nuntă era suc de struguri nefermentat? Proverbe 20:1; 23:32.**

Proverbe 20:1: „Vinul este batjocoritor; băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.”

Proverbe 23:32: „...dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțepă ca un basilisc.”

„Unii au declarat că Hristos a favorizat folosirea moderată a vinului fermentat, argumentând pentru aceasta cu minunea schimbării apei în vin. Obiectăm însă în mod ferm că Hristos nu a făcut niciodată vin amețitor; un asemenea act ar fi fost contrar tuturor învățăturilor și exemplului vieții Sale.” — *The Health Reformer*, 1 iulie 1878.

c. Ce vor face acei care se luptă pentru excelență în viața creștină? 1 Corinteni 9:25.

1 Corinteni 9:25: *Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi una neputrezitoare.” (traducerea BTF)*

„Adevărata temperanță ne învață să ne lipsim întru totul de orice lucru vătămător, și să folosim în mod chibzuit ceea ce este sănătos.” — *Temperanța*, p. 138 engl. (secțiunea 8, *Temelia largă a temperanței noastre*, subcap. 1, *Ce cuprinde adevărata temperanță*).

„Singurul curs sigur este de a nu atinge, a nu gusta, a nu manipula ceai, cafea, vinuri, tutun, opiu, și băuturi alcoolice...

Să nu ne împărtășim niciodată, nici măcar dintr-un singur pahar de băutură alcoolică. Să nu îl atingem niciodată.” — *Ibid.*, p. 163.

„Tinerii și copiii ar trebui să înțeleagă efectul alcoolului, al tutunului și al altor otrăvuri similare în degradarea corpului, încetșarea minții și senzualizarea sufletului. Ar trebui făcut clar faptul că nimeni din cei care folosesc aceste lucruri nu poate poseda pe termen lung întreaga tărie a facultăților sale fizice, mentale sau morale.” — *Educația*, p. 202 engl. (cap. 22, *Temperanța și alimentația*).

Joi

23 aprilie

5. „SFÂNT ȘI ÎNFRICOȘAT ESTE NUMELE LUI”

a. De ce a fost păstrat un raport al păcatului lui Nadab și Abihu? Romani 15:4. Ce putem învăța din acest incident?

Romani 15:4: *„Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.”*

„Dumnezeu a intenționat să își învețe poporul că trebuie să se apropie de El cu reverență și teamă, și în modul stabilit de El. El nu poate accepta ascultare parțială. Nu era suficient ca în acest timp solemn de închinare aproape totul să fie făcut așa cum indicase El. Dumnezeu a pronunțat un

blestem asupra celor care se îndepărtează de poruncile Sale, și care nu fac nicio diferență între lucrurile profane și cele sfinte.”—*Patriarhi și profeți*, p. 360 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

b. Ce tip de oameni cheamă Domnul să ocupe poziții de responsabilitate sacră? 1 Petru 1:15, 16; 2:9.

1 Petru 1:15, 16: „*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.”*

1 Petru 2:9: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”*

„Un predicator al lui Hristos trebuie să fie pur în conversație și în acțiuni. El ar trebui să păstreze mereu în minte faptul că el mănuieste cuvintele inspirației, cuvintele unui Dumnezeu sfânt. El trebuie să rețină de asemenea faptul că turma este încredințată grijii sale și că el trebuie să prezinte cazurile lor înaintea lui Isus, și să pledeze pentru ei, așa cum Isus pledează pentru noi la Tatăl. Mi s-a indicat spre copiii lui Israel din vechime și am văzut cât de puri și de sfinți trebuia să fie slujitorii sanctuarului, pentru că ei erau aduși prin lucrarea lor într-o legătură strânsă cu Dumnezeu. Cei care slujesc trebuie să fie sfinți, puri și fără pată, sau Dumnezeu îi va distruge. Dumnezeu nu s-a schimbat.”—*Experiențe și viziuni*, p. 103 engl. (*Apendice, Ordinea evangheliei*).

Vineri

24 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce se întâmplă că uneori aducem propriile noastre opinii și idei egoiste în lucrarea lui Dumnezeu?**
- 2. Ce este necesar pentru a evita să așezăm lucrurile sacre și cele comune, profane, pe aceeași treaptă?**
- 3. Când trebuie învățat autocontrolul? De ce?**
- 4. De ce vrea Dumnezeu ca eu să fiu strict cumpătat astăzi?**
- 5. De ce este reverența atât de importantă? Unde începe aceasta? Cum?**

SABAT, 2 MAI 2020

**Darul Sabatului Întâi
pentru o capelă în
Mayiladuthurai, Tamil Nadu, India**

Mayiladuthurai este un oraș principal din districtul Nagapattinam al Tamil Nadu în extremitatea sudică a Indiei. Orașul este sediul administrativ al Mayiladuthurai taluk (district administrativ). Mayiladuthurai servește ca nod rutier pe magistrala care unește orașul Chennai de Tiruchirappalli (cunoscut de asemenea ca Trichy). Mayiladuthurai este situat la o distanță de 281 kilometri (175 mile) de Chennai și 130 kilometri (81 mile) de Tiruchirappalli, într-o regiune de 11,27 km² (4,35 mile²). Situat la o distanță de doar 24 kilometri (15 mile) de la coasta Golfului Bengal, orașul este la altitudinea de doar 10 metri (33 picioare) deasupra nivelului mării. Râul Kaveri trece prin oraș, bifurcându-se în Uttara Mayuram și Mayuram. Agricultură este ocupația practică în cea mai mare măsură în această regiune tropică, în timp ce aproximativ 15% din populație sunt angajați în comerț și 25 % în alte activități comerciale.

Conform recensământului din 2011, Mayiladuthurai avea o populație de aproape un milion de persoane. Hinduismul este religia majoritară în Mayiladuthurai și Tamil este principala limbă vorbită. Din punct de vedere religios, conform recensământului din 2011, Mayiladuthurai avea 88,69% hinduși, 6,38% musulmani, 4,19% creștini, 0,04% sikh, 0,03% budiști, 0,32% jaini și 0,35% practicau alte religii.

Solia primului înger din Apocalipsa 14 are „evanghelia veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6). Cu scopul de a duce înaintea lucrarea Domnului pentru a străluci o lumină în această regiune în principal păgână, frații de aici au cumpărat deja o bucată mică de teren cu propriile noastre resurse. Noi promovăm înaintarea acestui mesaj vital care trebuie proclamat—evanghelia împreună cu lucrarea misionar-medicală pentru a acționa ca mâna de ajutor a lui Dumnezeu în slujirea sufletelor suferinde și în întuneric.

Ținând cont de nevoile financiare urgente pentru terminarea acestui proiect, cerem în mod umil ajutor plin de dragostea pentru Isus Hristos, pentru ca să putem construi această casă de închinare a bisericii și de tratament a celor bolnavi. Vă rugăm ca, în calitate de frați și surori ale noastre, să dăruim cu generozitate pentru acest proiect. Fie ca Domnul să binecuvânteze pe fiecare dintre voi pentru ajutorul vostru amabil! Vă mulțumim anticipat pentru donațiile voastre.

Frații și surorile voastre din Mayiladuthurai

Plecarea de la Sinai

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Corinteni 10:11)

„Murmurele repetate ale israeliților și manifestările mâniei lui Dumnezeu din cauza fărâdelegilor lor sunt înregistrate în istoria sacră pentru beneficiul poporului lui Dumnezeu care urma să trăiască ulterior pe pământ, însă în mod special pentru a sluji ca avertizare pentru cei care urmau să trăiască aproape de încheierea timpului.”—*Istoria mântuirii*, p. 152 engl. (cap. 19, *Sanctuarul*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 374-386 engl.

(cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Duminică

26 aprilie

1. CĂLĂTORIND PRIN PUSTIE

- a. **De ce l-a invitat Moise pe Hobab să însoțească poporul Israel? A acceptat acesta invitația? Numeri 10:29-31; Judecători 1:16; 4:11.**

Numeri 10:29-31: „Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise: „Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: ‘Eu vi-l voi da.’ Vino cu noi, și îți vom face bine, căci Domnul a făgăduit că va face bine lui Israel.” Hobab i-a răspuns: „Nu pot să merg, ci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere.” Și Moise a zis: „Nu ne părăsi, te rog, fiindcă tu cunoști locurile unde putem să tăbărim în pustie, deci tu să ne fii călăuză.”

Judecători 1:16: „Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din Cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad și s-au dus de s-au așezat între popor.”

Judecători 4:11: „Heber, Chenitul, se despărțise de cheniți, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, și își întinsese cortul până la stejarul Taanaim, lângă Chedeș.”

„Din acest trib [al Cheniților] era cumnatul lui Moise, Hobab, care îi însoțise pe israeliți în călătoriile lor prin pustie, și prin cunoștința pe care o avea el despre țară, le oferise un sprijin valoros.”—*Patriarhi și profeți*, p. 628 engl. (cap. 61, *Saul respins*).

b. Ce rugăciuni rostea Moise când norul se ridica și chivotul pornea, și apoi când acesta se oprea din nou? Numeri 10:35, 36.

Numeri 10:35, 36: „Când pornea chivotul, Moise zicea: „Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăstie vrăjmașii Tăi și să fugă dinaintea Feței Tale cei ce Te urăsc!” Iar când îl așezau, zicea: „Întoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel!”

„Dumnezeu Însuși îi condusesese pe israeliți în toate călătoriile lor. Locul în care tăbărau ei era indicat prin coborârea stâlpului de nor și atât timp cât ei trebuia să rămână în acel loc, norul se odihnea deasupra cortului. Când ei trebuia să își continue călătoria, acesta se ridica sus deasupra cortului sacru. O invocare solemnă marca atât oprirea cât și plecarea.”—*Ibid.*, p. 376 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Luni

27 aprilie

2. PLÂNGÂNDU-SE DIN NOU

a. Prin ce tip de țară a călătorit Israel după ce au plecat de la Sinai? De ce? Deuteronom 8:15, 16; Ieremia 2:6.

Deuteronom 8:15, 16: „Care te-a dus în acea pustie mare și grozavă, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți țâșnească apă din stânca cea mai tare și care ți-a dat să mănânci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce și să-ți facă bine apoi.”

Ieremia 2:6: „Ei n-au întrebat: ‘Unde este Domnul care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a povățuit prin pustie, printr-un pământ uscat și plin de gropi, printr-un pământ unde domnesc seceta și umbra morții, printr-un pământ pe unde nimeni nu trece și unde nu locuiește niciun om?’”

„Pe măsură ce înaintau, calea devenea mai dificilă. Ruta lor trecea prin văi pietroase și prin terenuri aride. Peste tot în jurul lor se afla o mare pustietate — ,o țară a deșerturilor și a gropilor’, ,o țară a secetei și a umbrei

morții.' (Ieremia 2:6). Prăpăstiile stâncoase, aproape și departe, erau împânzite cu bărbați, femei și copii, cu animale de povară și căruțe, și cu șiruri lungi de turme și cirezi. Progresul lor era, inevitabil, încet și anevoios; și mulțimea, după lunga lor ședere în tabără, nu era pregătită să îndure pericolele și disconfortul de pe cale."—*Patriarhi și profeți*, p. 377 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

b. Când oamenii au început să se plângă de disconfortul de pe cale, ce s-a întâmplat? Numeri 11:1-3.

Numeri 11:1-3: „Poporul a cântit în gura mare împotriva Domnului, zicând că-i merge rău. Când a auzit, Domnul S-a mâniat. S-a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberei. Poporul a strigat către Moise. Moise s-a rugat Domnului, și focul s-a stins. Locului aceuia i-au pus numele Tabeera (Ardere), pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei.”

„După o călătorie de trei zile s-au auzit plângeri pe față. Acestea plecau de la mulțimea amestecată, dintre care mulți nu erau complet uniți cu Israel, și căutau continuu ceva motive de critică. Cei ce se plângeau nu erau mulțumiți cu direcția marșului, și găseau permanent greșeli în modul în care Moise îi conducea, deși știau foarte bine că el, la fel ca și ei, urma călăuzirea norului. Nemulțumirea este contagioasă, și s-a răspândit în scurt timp în tabără.”—*Ibid.*, p. 377 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

„Ei [poporul Israel] primiseră mare lumină, întrucât fuseseră martori ai maiestății, puterii și îndurării lui Dumnezeu; și necredința și nemulțumirea lor atrăgeau o vină cu atât mai mare. În plus, ei se legaseră prin legământ să Îl accepte pe Iehova ca rege al lor și să asculte de autoritatea Sa. Murmurarea lor era acum rebeliune, și ca atare trebuia să primească o pedeapsă promptă și evidentă, dacă se punea problema ca Israel să fie păzit de anarhie și ruină. „Focul lui Iehova a ars între ei, și i-a consumat pe cei care erau în părțile cele mai îndepărtate ale taberei.’ Cei mai vinovați murmurători au fost uciși de fulgere din nor.”—*Ibid.*, p. 379 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Marti

28 aprilie

3. POFTIND DUPĂ CARNE

a. De ce s-au plâns după aceea israeliții, și de la cine a început murmurarea? Numeri 11:4-6 ; Psalmi 78:18-20.

Numeri 11:4-6: *Adunăturii de oameni (engl. KJV: „Mulțimea amestecată care era între ei...”) care se aflau în mijlocul lui Israel i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd decât mana aceasta.”*

Psalmi 78:18-20: *„Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după poftele lor. Au vorbit împotriva lui Dumnezeu și au zis: „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustie? Iată că El a lovit stânca de au curs ape și s-au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pâine sau să facă rost de carne poporului Său?”*

„În timpul sclaviei lor în Egipt, israeliții fuseseră constrânși să subziste cu cea mai elementară și mai simplă hrană; însă apetitul puternic produs de lipsuri și de munca grea o făcuse gustoasă. Mulți dintre egipteni, însă, care se aflau acum între ei, fuseseră obișnuiți cu o dietă luxoasă; și aceștia au fost primii care să se plângă. Când le-a fost dată mana, chiar înainte ca Israel să ajungă la Sinai, Domnul le-a dat carne ca răspuns la plângerile lor; însă le-a fost dată doar pentru o zi.

Dumnezeu putea la fel de bine să le ofere carne cum le dădea mană, însă asupra lor a fost pusă o restricție spre binele lor. Scopul Său era să le ofere o hrană mai bine adecvată nevoilor lor decât dieta excitantă cu care mulți se obișnuiseră în Egipt. Apetitul pervertit urma să fie adus într-o stare mai sănătoasă, pentru ca ei să se poată bucura de hrana inițială oferită omului—roadele pământului, pe care Dumnezeu li le dăduse lui Adam și Evei în Eden. Pentru acest motiv fuseseră lipsiți israeliții, într-o mare măsură, de hrana de origine animală.”—*Patriarhi și profeți*, p. 377, 378 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

„Starea minții are în mare măsură de-a face cu sănătatea trupului, și în special cu sănătatea organelor digestive. Ca un fapt general, Domnul nu i-a dat poporului Său mâncare de carne în deșert, pentru că știa că folosirea acestei diete ar cauza boală și nesupunere. Pentru a le modifica dispoziția, și pentru a aduce puterile superioare ale minții în exercitare activă, El a îndepărtat de la ei carnea animalelor moarte. El le-a dat hrana îngerilor, mana din cer.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1112, 1113.

b. Cum a fost împlinită cererea lor după mâncare de carne, și care au fost rezultatele? Numeri 11:31-34; Psalmi 78:26-32.

Numeri 11:31-34: „Domnul a făcut să sufle de peste mare un vânt, care a adus prepelițe și le-a răspândit peste tabără cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coți de la fața pământului. În tot timpul zilei aceleia și toată noaptea și toată ziua următoare, poporul s-a sculat și a strâns prepelițe; cel ce strânsese cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberei. Pe când carnea era încă în dinții lor; fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare. Au pus locului acelaia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă.”

Psalmi 78:26-32: „A pus să sufle în ceruri vântul de răsărit și a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi. A plouat peste ei carne ca pulberea și păsări înaripate cât nisipul mării; le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor. Ei au mâncat și s-au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră. Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură, când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari dintre ei și a doborât pe tinerii lui Israel. Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui.”

„Dumnezeu a dat poporului ceea ce nu era spre binele lor suprem, pentru că ei persistau în a-și dori aceasta; ei nu doreau să fie mulțumiți cu acele lucruri care urma să se dovedească un beneficiu pentru ei. Dorințele lor rebele au fost împlinite, însă ei au fost lăsați să sufere. Ei s-au hrănit fără restricții, și excesul lor a fost pedepsit cu grăbire.”—*Patriarhi și profeți*, p. 382 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Miercuri

29 aprilie

4. O LECȚIE PENTRU NOI

- a. **Întrucât israeliții foloseau deja hrană elementară, simplă, ce avertizare anterioară au ignorat ei? Exod 23:2 (prima parte). Când suntem ispitiți să murmurăm și să ne plângem de căile lui Dumnezeu, ce ar trebui să facem? Psalmi 107:21, 22; Filipeni 4:6, 7.**

Exod 23:2 (prima parte): „Să nu te iei după mulțime ca să faci rău...”

Psalmi 107:21, 22: „Fii cu ochii în patru înaintea Lui și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivesți Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El. Dar, dacă vei asculta glasul Lui și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.”

Filipeni 4:6, 7: „Nu vă îngrijați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

b. Ce altă lecție ar trebui să învățăm din comportamentul rebel al lui Israel în pustie? 1 Corinteni 10:5, 6.

1 Corinteni 10:5, 6: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.”

„Dumnezeu i-a adus pe israeliți din Egipt, ca să-i așeze în țara Canaanului, ca un popor pur, sfânt și fericit. În realizarea acestui scop, El i-a supus la un curs de disciplină, atât pentru propriul lor bine, cât și pentru binele urmașilor lor. Dacă ei ar fi fost dispuși să își tăgăduiască apetitul, în ascultare de restricțiile Sale înțelepte, slăbiciunea și boala ar fi fost necunoscute între ei. Descendenții lor ar fi posedat atât putere fizică, cât și morală. Ei ar fi avut percepții clare despre adevăr și datorie, un discernământ ascuțit, și o judecată solidă. Însă lipsa lor de dorință de a se supune restricțiilor și cerințelor lui Dumnezeu i-a împiedicat, într-o mare măsură, de la atingerea înaltului standard pe care El a dorit ca ei să îl atingă, și de la obținerea binecuvântărilor pe care El era gata să le reverse asupra lor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 378 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

c. Ce avem nevoie să facem în primul rând pentru a ne asigura că nu poftim după lucruri rele? Romani 13:14.

Romani 13:14: „ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.”

„Trebuie să luptăm împotriva păcatelor care se luptă împotriva sufletului. În propria ta putere tu nu poți face această lucrare, dar vino la Isus în credință. El te va ajuta și te va întări să îndepărtezi tendințele rele, și te va îmbrăca în frumusețea caracterului Său. Suntem îndemnați să ne îmbrăcăm în Domnul Isus. Credința simplă și ascultarea merg mână în mână. Credința ta fără ascultare de legea sfântă a lui Dumnezeu nu are nicio valoare, însă ascultarea de Dumnezeu și credința în Marea Jertfă oferită—faptul că sângele Său a fost vărsat pentru tine, și că tu vei accepta neprihănirea lui Hristos—te vor face un biruitor. Pune-ți încrederea în Isus Hristos, și El te va scoate mai mult decât biruitor.” — *The Youth's Instructor*, 18 august 1886.

5. OTRAVA INVIDIEI

- a. **Ce s-a întâmplat la Hațerot, fapt care a revelat caracterul lui Aaron și al lui Miriam ca fiind în contrast cu cel al lui Moise? Numeri 12:1-9.**

Numeri 12:1-9: „Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă, căci luase o femeie etiopiană. Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o. Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului. Deodată, Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duceți-vă, căteșitrei la cortul întâlnirii.” Și s-au dus căteșitrei. Domnul S-a coborât în stâlpul de nor și a stat la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi. Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri greu de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat.”

„Dumnezeu îl alesese pe Moise, și pusese Spiritul Său asupra lui; și Miriam și Aaron, prin murmurările lor, erau vinovați de neloialitate, nu doar față de conducătorul lor, ci față de Dumnezeu Însuși. Cei ce răspândeau în șoaptă rebeliunea au fost chemați la sanctuar, și au fost puși față în față cu Moise... Pretenția lor că ar avea darul profetic nu a fost tăgăduită; Dumnezeu se putea să le fi vorbit în viziuni și vise. Însă lui Moise, despre care Domnul Însuși declarase că era ‚credincios în toată casa Mea’, îi fusese oferită o comuniune mai strânsă. Cu el vorbea Dumnezeu gură către gură.” —*Patriarhi și profeți*, p. 384, 385 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

- b. **Cum și-a manifestat Dumnezeu neplăcerea, și cum a fost temperată pedeapsa lui Miriam, când Moise a mijlocit pentru ea? Numeri 12:10-16.**

Numeri 12:10-16: „Norul s-a depărtat de pe cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria, și iată că ea avea lepră. Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca niște nechibzuiți și de care ne-am făcut vinovați! Să nu fie Maria ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese

din pânțele mamei lui!” Moise a strigat către Domnul, zicând: „Dumnezeule, Te rog, vindec-o!” Și Domnul a zis lui Moise: „Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n-ar fi fost ea oare de ocară timp de șapte zile? Să fie închisă deci șapte zile afară din tabără, după aceea să fie primită în tabără.” Maria a fost închisă șapte zile afară din tabără. Și poporul n-a pornit până ce n-a intrat din nou Maria în tabără. După aceea, poporul a plecat din Hațeret și a tăbărât în pustia Paran.”

„Invidia este una dintre cele mai satanice trăsături ce pot exista în inima omului, și este una ale cărei efecte sunt dintre cele mai sinistre. Înțeleptul spune: „Furia este fără milă și mânia năvalnică, dar cine poate sta împotriva geloziei (engl. KJV: invidiei)?” (Proverbe 27:4)...

Nu ar trebui considerat un lucru de mică însemnătate a vorbi rău despre alții sau a ne face judecători ai motivelor sau acțiunilor lor...

Trebuie să îi onorăm pe cei pe care Dumnezeu i-a onorat. Judecata care a venit asupra lui Miriam ar trebui să fie o mustrare pentru toți cei care ce-dează în fața geloziei și care murmură împotriva celor asupra cărora Dumnezeu așază povara lucrării Sale.”—Ibid., p. 385, 386 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Vineri

1 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Cum a condus Dumnezeu poporul Său în călătoriile lor? Cum ne conduce El astăzi pe noi?**
2. **De ce era un păcat atât de mare pentru israeliți să se plângă de modul în care îi conducea Moise?**
3. **De ce dorește Dumnezeu ca noi să urmăm o dietă simplă, vegetariană, astăzi?**
4. **Ce binecuvântări se obțin din tăgăduirea de sine în domeniul apetitului?**
5. **Cum suntem noi uneori invidioși asemenea lui Miriam?**

Rebeliunea de la Cadeș

„Dar pentru că robul Meu Caleb a fost însuflețit de un alt duh, și a urmat în totul calea Mea, îl voi face să intre în țara în care s-a dus, și urmașii lui o vor stăpâni.” (Numeri 14:24)

„Domnul a promis să cruțe Israelul de distrugere imediată; însă din cauza necredinței lor și a lașității, El nu a putut să își manifeste puterea pentru a supune pe vrăjmașii lor. De aceea, în îndurarea Sa, El le-a poruncit, ca singur curs sigur de urmat, să se întoarcă spre Marea Roșie.”
—*Patriarhi și profeți*, p. 391 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 387-394 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

Duminică

3 mai

1. ISCOADE TRIMISE ÎN CANAAN

- a. **Cu ce scop au fost trimise iscoade de la Cadeș în Canaan? De fapt, a cui idee a fost ca spionii să meargă în țara Canaan? Numeri 13:1-3, 17-20; Deuteronom 1:20-25.**

Numeri 13:1-3, 17-20: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiți câte un om pentru fiecare din semințiile părinților lor, toți să fie dintre fruntașii lor.” Moise i-a trimis din pustia Paran, după porunca Domnului; toți oamenii aceștia erau căpeteniile ale copiilor lui Israel.. **(17-20)** Moise i-a trimis să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: „Mergeți de aici spre miazăzi și apoi să vă suiți pe munte. Vedeți țara, vedeți cum este ea, cum este poporul care o locuiește: dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr; vedeți cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sunt cetățile în care locuiește: dacă sunt deschise sau întărite; cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Fiți cu inimă și luați cu voi roade din țară.” Era pe vremea când încep să se coacă strugurii.”

Deuteronom 1:20-25: „Și eu v-am zis: Ați ajuns la muntele amoriților pe care ni-l dă Domnul Dumnezeu nostru. Iată că Domnul Dumnezeuul tău îți pune țara înain-

te; suie-te, ia-o în stăpânire, cum ți-a spus Domnul Dumnezeuul părinților tăi; nu te teme și nu te înspăimânta.' Voi v-ați apropiat cu toții de mine și ați zis: 'Să trimitem niște oameni înaintea noastră ca să iscodească țara și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în care vom ajunge.' Părerea aceasta mi s-a părut bună și am luat doisprezece oameni dintre voi, câte un om de fiecare seminție. Ei au plecat, au trecut muntele și au ajuns până la valea Eșcol și au iscodit țara. Au luat în mâini din roadele țării și ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă și au zis: 'Bună țară ne dă Domnul Dumnezeuul nostru!'"

b. După cât de multe zile s-au întors iscoadele la Cadeș și ce dovezi vizibile despre rodnicia țării au adus ei înapoi? Numeri 13:21-26.

Numeri 13:21-26: „Ei s-au suit și au iscodit țara, de la pustia Țin până la Rehob, pe drumul care duce la Hamat. S-au suit pe la miazăzi și au mers până la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmi, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea Țoan din Egipt. Au ajuns până la valea Eșcol. Acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugure și l-au dus câte doi cu ajutorul unei prăjini. Au luat și rodii și smochine. Locul acela l-au numit valea Eșcol (Strugure) din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo copiii lui Israel. S-au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile împlinite. Au plecat și au ajuns la Moise și la Aaron și la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus știri, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele țării.”

„Ei au mers, și au cercetat întreaga țară, intrând pe la granița sudică și înaintând spre teritoriul din nord. Ei s-au întors după o absență de patruzeci de zile. Poporul lui Israel nutrea speranțe mari și aștepta cu anticipare nerăbdătoare. Vestea despre întoarcerea iscoadelor a fost dusă de la o seminție la alta și a fost salutată cu bucurie. Oamenii s-au grăbit să îi întâlnească pe soli, care scăpaseră în siguranță de pericolele misiunii lor primejdioase. Iscoadele au adus specimene de fructe, arătând rodnicia solu-lui.” —*Patriarhi și profeți*, p. 387 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

Luni

4 mai

2. RAPOARTELE ISCOADELOR

a. Ce raport au adus cele zece iscoade? Numeri 13:27-29, 31-33.

Numeri 13:27-29, 31-33: „Iată ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în țara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere și iată-i roa-

dele. Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și pe fiii lui Anac. Amaleciții locuiesc ținutul de la miazăzi; iebusiții și amoriții locuiesc muntele și canaanii și hetii locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului.”... **(31-33)** Dar bărbații care fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi.” Și au înnegrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Țara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o țară care mănâncă pe locuitorii ei; toți aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă. Apoi, am mai văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră și față de ei parcă eram niște lăcuste.”

„[Cele zece iscoade] erau hotărâte să descurajeze tot efortul de a intra în stăpânirea Canaanului. Ei au distorsionat adevărul pentru a-și susține influența rea... Când oamenii își predau inimile necredinței, ei se așază sub controlul lui Satan, și nimeni nu poate spune până unde îi va conduce el.” — *Patriarhi și profeți*, p. 389 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

b. Care a fost răspunsul lui Caleb și al lui Iosua? Numeri 13:30; 14:6-9. Care este una dintre cele mai mari nevoi ale noastre astăzi?

Numeri 13:30: „Caleb a potolit poporul care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem să ne suim și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!”

Numeri 14:6-9: „Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: „Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere. Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!”

„A fost mare nevoie de Calebi în diferite perioade ale istoriei lucrării noastre. Astăzi avem nevoie de oameni de o fidelitate temeinică, oameni care Îl urmează pe deplin pe Domnul, oameni care nu sunt dispuși să tacă atunci când ar trebui să vorbească, oameni care sunt la fel de fermi ca oțelul față de principiu, care nu caută să facă un spectacol pretențios, ci care umblă umil cu Dumnezeu, răbdători, amabili, gata să slujească altora, curtenitori, care înțeleg faptul că știința rugăciunii este de a exercita credință și a arăta fapte care vor vorbi pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele poporului Său.” — *Comentarii biblice ale Vechiului Testament*, [E.G.White Comments] vol.1, p. 1113 engl. (cap. referitor la Numeri 13).

c. Cum a primit poporul rapoartele contradictorii ale iscoadelor? Numeri 14:1-4, 10.

Numeri 14:1-4, 10: „Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plâns în noaptea aceea. Toți copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și Aaron și toată adunarea le-a zis: „De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta? Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copilașii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?” Și au zis unul altuia: „Să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.”... **(10)** Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, când slava Domnului s-a arătat peste cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel.”

„Speranța și curajul au lăsat loc disperării lașe, pe măsură ce iscoadele își exprimau sentimentele inimilor lor necredincioase, care erau pline de descurajare cauzată de Satan. Necredința lor arunca o umbră întunecoasă asupra adunării, iar puterea măreață a lui Dumnezeu, manifestată atât de frecvent în favoarea națiunii alese, a fost uitată. Poporul nu a așteptat să reflecteze; ei nu au raționat că Cel care îi adusese atât de departe urma să le dea cu siguranță țara; ei nu și-au evocat în minte în ce mod minunat îi scăpase Dumnezeu de asupritorii lor, croind o cărare prin mare și distrugând oștile urmăritoare ale lui Faraon...” —*Patriarhi și profeți*, p. 388 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

„Revoltă și răzvrătire pe față au urmat în scurt timp; pentru că Satan deținea controlul complet și poporul părea lipsit de judecată.” —*Ibid.*, p. 389 (cap. 34, *Cele douăsprezece iscoade*).

Joi

5 mai

3. POPORUL MURMURĂ

a. Cum au acționat Moise și Aaron când au văzut că poporul acceptase raportul laș prezentat și că devenea rebel? Numeri 14:5.

Numeri 14:5: „Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strânsă laolaltă.”

„În umilință și întristare, Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strânsă laolaltă, neștiind ce să facă pentru a-i întoarce de la scopul lor pripit și pățimaș. Caleb și Iosua

încercau să liniștească tumultul. Cu hainele lor sfâșiate în semn de mâhnire și indignare, ei s-au grăbit între oameni, și vocile lor puternice se auzeau deasupra furtunii de plângeri și mâhnire rebelă: „Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună și minunată. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta, și ne-o va da; este o țară în care curge lapte și miere. Numai, nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci ei sunt pâine pentru noi. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți.” —*Patriarhi și profeți*, p. 389. 390 engl. (cap. 34, *Cele douăsprezece iscoade*).

b. Cum a intervenit Dumnezeu în acest moment crucial, și ce a spus El? Numeri 14:10-12.

Numeri 14:10-12: „*Toată adunarea vorbea să-iucidă cu pietre, când slava Domnului s-a arătat peste cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel. Și Domnul a zis lui Moise: „Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui? De aceea îl voi lovi cu ciumă și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât el.”*

„Iscoadele necredincioase denunțau cu voce tare pe Caleb și Iosua, și s-a ridicat strigătul de a-i ucide cu pietre. Gloata dezechilibrată mental a apucat obiecte pe care să le arunce spre ei, pentru ca să îiucidă pe acești oameni credincioși. S-a grăbit înainte cu strigăte de nebunie, când dintr-odată pietrele le-au căzut din mâini, o tăcere a căzut asupra lor, și ei au început să tremure de frică. Dumnezeu intervenise pentru a pune frâu intențiilor lor ucigașe. Slava prezenței Sale, ca o lumină înflăcărată, a iluminat cortul. Tot poporul a privit semnul Domnului. Unul mai puternic decât ei se revelase, și nimeni nu îndrăznea să continue cu împotrivirea lor: Iscoadele care aduseseră raportul cel rău se ghemuiau loviți de groază, și cu răsuflarea întretăiată își căutau corțurile.” —*Patriarhi și profeți*, p. 390 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

c. În timp ce Moise pleda pe lângă Domnul, ce motiv invoca el în fața Domnului pentru ca poporul Israel să fie iertat și cruțat? Numeri 14:13-19.

Numeri 14:13-19: „*Moise a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul popoului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc. Dacă omori pe poporul acesta ca*

pe un singur om, neamurile care au auzit vorbindu-se de Tine vor zice: 'Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da, de aceea l-a omorât în pustie!' Acum, să se arate puterea Domnului în mărirea ei, cum ai spus când ai zis: 'Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea, dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam.' Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărirea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici."

Miercuri

6 mai

4. MURMURĂTORII SUNT PEDEPSIȚI

a. Ce sentință a pronunțat Domnul asupra murmurătorilor și a rebelilor? Numeri 14:22, 23, 29-33.

Numeri 14:22, 23, 29-33: „Atât este de adevărat că toți cei ce au văzut cu ochii lor slava Mea și minunile pe care le-am făcut în Egipt și în pustie, și totuși M-au ispitit de zece ori acum și n-au ascultat glasul Meu, toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume toți cei ce M-au nesocotit n-o vor vedea... (29-33) Trupurile voastre moarte vor cădea în pustia aceasta. Voi toți, a căror numărătoare s-a făcut numărându-vă de la vârsta de douăzeci de ani în sus și care ați cântit împotriva Mea, nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun. Pe copilașii voștri însă, despre care ați zis că vor fi de jaf, îi voi face să intre în ea, ca să cunoască țara pe care ați nesocotit-o voi. Iar cât despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în pustie. Și copiii voștri vor rătăci patruzeci de ani în pustie și vor ispăși astfel păcatele voastre, până ce toate trupurile voastre moarte vor cădea în pustie.”

„În rebeliunea sa poporul exclamase: ‚De-ar fi dat Domnul să murim în pustia aceasta!‘ Acum această rugăciune urma să fie ascultată... După cum iscoadele petrecuseră patruzeci de zile în călătoria lor, tot astfel oastea lui Israel urma să peregrineze prin pustie patruzeci de ani.” – *Patriarhi și profeți*, p. 391 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

b. Cum a pedepsit Dumnezeu pe cele zece iscoade care au dat raportul rău? Numeri 14:36, 37.

Numeri 14:36, 37: „Bărbații pe care îi trimisese Moise să iscodească țara și care, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să cârtească împotriva lui, înnegrind țara, oamenii aceștia, care înnegriseră țara, au murit acolo, înaintea Domnului, loviți de o moarte năprasnică.”

„Când Moise i-a făcut cunoscut poporului decizia divină, furia lor s-a transformat în bocet. Ei știau că pedeapsa lor era dreaptă. Cele zece iscoade, lovite în mod divin de moartea năprasnică, au pierit în fața întregului Israel; și în soarta lor, poporul și-a citit propria condamnare.” —Ibid.

c. Ce păcat de încumetare au comis murmurătorii a doua zi, și care au fost rezultatele? Numeri 14:39-45.

Numeri 14:39-45: „Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel, și poporul a fost într-o mare jale. S-au sculat dis-de-dimineată a doua zi și s-au suit pe vârful muntelui, zicând: „Iată-ne! Suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit.” Moise a zis: „Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti. Nu vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri. Căci amaleciții și canaaniții sunt înaintea voastră și veți cădea uciși de sabie; odată ce v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.” Ei s-au îndărâtnicit și s-au suit pe vârful muntelui, dar chivotul legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberei. Atunci s-au coborât amaleciții și canaaniții care locuiau pe muntele acela, i-au bătut și i-au tăiat în bucăți până la Horma.”

„Constrânși să se supună, în cele din urmă, supraviețuitorii ,s-au întors și au plâns înaintea Domnului’; însă ,Domnul nu a vrut să asculte’ glasul lor. (Deuteronom 1:45). Prin victoria evidentă, vrăjmașii Israelului, care până atunci așteptaseră tremurând apropierea acelei oști puternice, au fost inspirați cu încredere să li se împotrivească. Ei priveau ca false toate rapoartele pe care le auziseră cu privire la lucrurile minunate pe care Dumnezeu le făcuse pentru poporul Său, și simțeau că nu era niciun motiv de teamă. Acea primă înfrângere a lui Israel, prin faptul că îi inspirase pe Canaaniți cu curaj și hotărâre, sporise mult dificultățile cuceririi. Nimic nu mai rămânea pentru Israel, decât să se retragă în pustie din fața vrăjmașilor lor victorioși, știind că acolo trebuie să fie mormântul unei întregi generații.” —Ibid., p. 394 engl. (cap. 34, *Cele doisprezece iscoade*).

Joi

7 mai

5. LIPSITĂ DE CĂINȚĂ DE ORIGINE DIVINĂ

a. Ce tip de căință conduce la mântuire? 2 Corinteni 7:10. Ce lipsea din căința israeliților?

2 Corinteni 7:10: „În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea.”

„Acum [poporul] părea să se căiască sincer de comportamentul său păcătos; însă ei se căiau din cauza rezultatului cursului lor greșit de acțiune, mai degrabă decât dintr-un sentiment al ingratitudinii și neascultării lor. Când au aflat că Domnul nu Se schimbă în hotărârea Lui, voința lor proprie s-a stârnit din nou, și au declarat că ei nu doresc să se întoarcă în pustie. Poruncindu-le să se retragă din teritoriul vrăjmașilor lor, Dumnezeu le-a testat aparenta supunere și a dovedit că nu este reală... Inimile lor erau neschimbate, și ei aveau doar nevoie de un pretext pentru a declanșa o izbucnire similară...

Dacă ei ar fi deplâns păcatul lor când acesta fusese în mod credincios expus în fața lor, afirmația aceasta nu ar fi fost pronunțată; însă ei deplâneau judecata; durerea lor nu era căință, și nu putea asigura schimbarea sentinței lor.”—*Patriarhi și profeți*, p. 391, 392 engl (cap. 34, *Cele douăsprezece iscoade*).

b. Ce însoțește adevărata căință? Fapte 3:19

Fapte 3:19: *Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore.* („Pocăiți-vă și fiți convertiți...” — trad. engl. KJV).

„Pentru a fi iertat, păcătosul trebuie să exercite căință față de Dumnezeu, a cărui lege a fost încălcată, și credință în Hristos, jertfa sa ispășitoare. Fără adevărată căință, nu poate exista nicio o convertire autentică.”—*The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 298.

Vineri

8 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce s-a dovedit prin faptul că poporul era nerăbdător să trimită spioni să iscodească țara?**
- 2. Cum a afectat necredința pe cele zece iscoade și întreaga adunare? Cum se poate să manifestăm noi aceeași necredință?**
- 3. Cum încearcă un conducător adevărat să contracareze lucrarea murmurătorilor?**
- 4. Ți-ar plăcea dacă Dumnezeu ar îndeplini întocmai ceea ce spui în pripă?**
- 5. Dacă îmi pare cu adevărat rău pentru păcatele mele, la ce va conduce aceasta în viața mea?**

Rebeliunea lui Core, Datan și Abiram

„Și ei [Core, Datan și Abiram] s-au răsculat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunțașii adunării, din cei ce erau chemați la sfat și care erau oameni cu nume.” (Numeri 16:2)

„Răscoalele anterioare fuseseră doar tumult popular, stârnit din impulsul spontan al mulțimii agitate; însă acum era formată o alianță spre rău, profund plănuită, rezultatul unui scop hotărât de a răsturna autoritatea liderilor numiți de Dumnezeu Însuși.” —*Patriarhi și profeți*, p. 395 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 395-405 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

Duminică

10 mai

1. O CONSPIRAȚIE

- a. Ce conspirație se dezvoltase între israeliți, în timp ce erau nemulțumiți sub decizia Domnului că trebuie să rățăcească prin pustie patruzeci de ani? Cine erau principalii conspiratori? Numeri 16:1-3.

Numeri 16:1-3: „Core, fiul lui Ișehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s-a răsculat împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab și On, fiul lui Pelet, câteșitrei fiii lui Ruben. S-au răsculat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunțașii adunării, din cei ce erau chemați la sfat și care erau oameni cu nume. Ei s-au adunat împotriva lui Moise și Aaron și le-au zis: „Destul! Căci toată adunarea, toți sunt sfinți și Domnul este în mijlocul lor. Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?”

- b. Ce test a propus Moise celor ce au conspirat, pentru a dovedi chemarea lor divină? Numeri 16:4-7, 16-18. De ce erau înclinați oamenii să simpatizeze cu rebelii?

Numeri 16:4-7, 16-18: „Când a auzit Moise lucrul acesta, a căzut cu fața la pământ. A vorbit lui Core și la toată ceata lui și a zis: „Mâine, Domnul va arăta cine este al Lui și cine este sfânt și-l va lăsa să se apropie de El; va lăsa să se apropie de El pe acela pe care-l va alege. Iată ce să faceți. Luați cădelnițe, Core și toată ceata lui. Mâine, puneți foc în ele și puneți tămâie pe el înaintea Domnului. Acela pe care-l va alege Domnul va fi sfânt. Destul, copiii lui Levi!” (16-18) Moise a zis lui Core: „Tu și toată ceata ta mâine să fiți înaintea Domnului, tu și ei, împreună cu Aaron. Luați-vă fiecare cădelnița, puneți tămâie în ea și aduceți fiecare înaintea Domnului cădelnița lui: două sute cincizeci de cădelnițe, tu și Aaron; să vă luați și voi fiecare cădelnița lui.” Și-au luat, fiecare, cădelnița, au pus foc în ea, au pus tămâie în foc și au stat la ușa cortului întâlnirii, împreună cu Moise și Aaron.”

„Pentru cei greșiți și care merită muștrare, nu există nimic mai plăcut decât să primească compătimire și laudă.”—*Patriarhi și profeți*, p. 397 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

„Poporul credea că dacă ar putea Core să îi conducă și să îi încurajeze, și să stăruie asupra faptelor lor neprihănite, în loc să le amintească de greșelile lor, ei ar avea o călătorie foarte plină de pace și prosperă, și el i-ar conduce, neîndoielnic, nu înapoi și înainte prin pustie, ci în țara promisă. Ei au spus că Moise era cel care le spusese că nu pot intra în țară, și că Domnul nu spusese așa.”—*Spiritual Gifts*, vol. 4A, p. 31.

Luni

11 mai

2. APELURILE ȘI AVERTIZĂRILE DATE DE MOISE

a. Cum a încercat Moise să discute cu capii rebelilor, și ce acuzații i-au adus ei? Numeri 16:8-15.

Numeri 16:8-15: „Moise a zis lui Core: „Ascultați dar, copiii lui Levi! Prea puțin lucru este oare pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a ales din adunarea lui Israel, lăsându-vă să vă apropiați de El, ca să fiți întrebuințați la slujba cortului Domnului și să vă înfățișați înaintea adunării ca să-i slujiți? V-a lăsat să vă apropiați de El, pe tine și pe toți frații tăi, pe copiii lui Levi, și acum mai voiți și preoția! De aceea te aduni tu și ceata ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron, ca să cârțiți împotriva lui?” Moise a trimis să cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu ne suim. N-ajunge că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere ca să ne faci să murim în pustie, de vrei să mai și stăpânești peste noi? Ce bine ne-ai mai dus într-o țară unde curge lapte și miere și ce bine ne-ai mai dat în stăpânire ogoare și vii! Crezi că poți să iei ochii oamenilor? Nu ne suim!” Moise s-a mâniat foarte tare și a zis Domnului: „Nu căuta la darul lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar și n-am făcut rău niciunuia din ei.”

„Datan și Abiram nu luaseră o poziție la fel de îndrăzneță ca și Core; și Moise, sperând că ei poate au fost atrași în conspirație fără să fi devenit cu totul corupți, i-a convocat să apară înaintea lui, ca el să poată auzi acuzațiile lor împotriva lui. Însă ei nu au vrut să vină și au refuzat cu impertinență să recunoască autoritatea lui...

Astfel ei au aplicat scenei sclaviei lor exact limbajul în care Domnul descrisese moștenirea promisă. Ei îl acuzau pe Moise că pretinde să acționeze sub călăuzire divină, ca un mijloc de a-și consolida autoritatea...

Era evident că simpatiile oamenilor erau cu gruparea nemulțumită; însă Moise nu a făcut niciun efort pentru a se apăra pe sine. El a apelat în mod solemn la Dumnezeu, în prezența adunării, ca martor pentru puritatea motivelor sale și integritatea comportamentului său și L-a implorat să fie El judecătorul lui.” — *Patriarhi și profeți*, p. 399 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

c. Ce eforturi au făcut Moise și Aaron pentru a salva adunarea de la distrugere? Numeri 16:22-30. Care a fost rezultatul eforturilor lor?

Numeri 16:22-30: „*Ei au căzut cu fețele la pământ și au zis: „Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup! Un singur om a păcătuit, și să Te mâinii împotriva întregii adunări?” Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbește adunării și spune-i: ‘Dați-vă la o parte din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram!’” Moise s-a sculat și s-a dus la Datan și Abiram; și bătrânii lui Israel au mers după el. A vorbit adunării și a zis: „Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu pieriți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor.” Ei s-au depărtat din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram. Datan și Abiram au ieșit afară și au stat la ușa corturilor lor, cu nevestele, copiii și pruncii lor. Moise a zis: „Iată cum veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri și că nu lucrez din capul meu. Dacă oamenii aceștia vor muri cum mor toți oamenii și dacă vor avea aceeași soartă ca toți oamenii, nu m-a trimis Domnul, dar dacă Domnul va face un lucru nemaiauzit, dacă pământul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa încât se vor coborî de vii în Locuința morților, atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul.”*

„[Moise și Aaron] au căzut cu fața la pământ, rugându-se: ,Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup! Un singur om a păcătuit și să te mâinii împotriva întregii adunări!

Core se retrăsese din adunare pentru a se alătura lui Datan și Abiram, când Moise, însoțit de cei șaptezeci de bătrâni, s-au pogorât cu o ultimă avertizare pentru oamenii care refuzaseră să vină la el. Mulțimile au urmat, și înainte de a prezenta mesajul său, Moise, după îndrumarea divină, a cerut poporului: ,Depărtați-vă, vă rog, de corturile acestor oameni răi, și nu atingeți

nimic ce este al lor, ca să nu fiți distruși în toate păcatele lor.’ Avertizarea a fost ascultată, pentru că asupra tuturor plana un presentiment al judecății care amenința. Conducătorii răscoalei se vedeau abandonați de cei pe care ei îi înșelaseră, însă împietrirea lor era neclintită. Ei stăteau cu familiile lor în ușa corturilor lor, ca și când ar fi sfidat avertizarea divină.” —Ibid., p. 400.

Martți

12 mai

3. REBELII PEDEPSIȚI

a. Ce soartă a căzut asupra rebelilor? Numeri 16:31-35.

Numeri 16:31-35: „Pe când isprăvea el de spus toate aceste vorbe, pământul de sub ei s-a despicat în două. Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit, pe ei și casele lor, împreună cu toți oamenii lui Core și toate averile lor. Și s-au coborât astfel de vii în Locuința morților, ei și tot ce aveau; pământul i-a acoperit de tot și au pierit din mijlocul adunării. Tot Israelul care era în jurul lor, când au țipat ei, a fugit, căci ziceau: „Să fugim ca să nu ne înghită pământul!” Un foc a ieșit de la Domnul și a mistuit pe cei două sute cincizeci de oameni care aduceau tămâia.”

„Ochii întregului Israel erau fixați asupra lui Moise în timp ce ei stăteau, îngroziți și nerăbdători, așteptând evenimentul. Când el a sfârșit de vorbit, pământul s-a despicat, și rebelii s-au coborât de vii în groapă, cu tot ceea ce le aparținea, și ,au pierit din mijlocul adunării.’ Oamenii fugeau, condamându-se fiecare individual ca părtaș la păcat.

Însă judecățile nu erau încheiate. Focul ce s-a aprins din nor i-a consumat pe cei două sute cincizeci de prinți care aduseseră tămâie. Acești oameni, nefiind primii în răscoală, nu au fost distruși cu conspiratorii principali. Li s-a permis să le vadă sfârșitul, și să aibă o ocazie de a se căi; însă simpatiile lor erau cu rebelii, și au avut parte de soarta acestora.” —*Patriarhi și profeți*, p. 400, 401 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

b. De unde știm că Dumnezeu nu pedepsește la întâmplare, orbește? Cine a fost cruțat? Deuteronom 24:16; Numeri 26:9-11; 1 Cronici 9:19. Ce lecții putem învăța din aceasta?

Deuteronom 24:16: „Să nu omori pe părinți pentru copiii și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.”

Numeri 26:9-11: „Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. Datan acesta și Abiram acesta au fost din cei ce erau chemați la adunare și care s-au răsculat împotriva lui Moise și Aaron, în adunarea lui Core, când cu răscoala lor împotriva

Domnului. Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Core, când au murit cei ce se adunaseră și când a mistuit focul pe cei două sute cincizeci de oameni. Ei au slujit poporului ca pildă. Fiii lui Core n-au murit.”

1 Cronici 9:19: „Șalum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, și frații săi din casa tatălui său, coreiții, împlineau slujba de păzitori ai pragurilor cortului; părinții lor păziseră intrarea în tabăra Domnului.”

„Copiii nu au fost pedepsiți pentru păcatele părinților; însă când, având o cunoștință a întregii lumini date părinților lor, copiii au respins lumina suplimentară oferită lor, ei au devenit părtași păcatelor părinților lor, și au umplut măsura nelegiurii lor.” —*Marea luptă*, p. 28 engl. (cap. 1, *Distrugerea Ierusalimului*).

„Când Moise implora Israelul să fugă de distrugerea care urma să vină, judecata divină încă mai putea fi evitată, dacă Core și tovarășii săi s-ar fi căit și ar fi căutat iertare. Însă persistența lor încăpățânată le-a pecetluit condamnarea... Dumnezeu în marea Sa îndurare a făcut o distincție între liderii în rebeliune și cei pe care ei îi conduseseră. Poporului care își permiseseră să fie înșelat i s-a mai oferit încă loc de căință. Dovezi copleșitoare fuseseră oferite despre faptul că ei greșeau, și că Moise avea dreptate. Manifestarea evidentă a puterii lui Dumnezeu înlăturase toată incertitudinea.” —*Patriarhi și profeți*, p. 401 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

c. Ce întrebuintare a fost dată cădelnițelor rebelilor? Cu ce scop? Numeri 16:36-40.

Numeri 16:36-40: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să scoată cădelnițele din foc și să lepede focul din ele, căci sunt sfințite. Cu cădelnițele acestor oameni care au păcătuit și au ispășit păcatul cu viața lor să se facă niște plăci întinse, cu care să se acopere altarul. Fiindcă au fost aduse înaintea Domnului și sunt sfințite, să slujească de aducere aminte copiilor lui Israel.” Preotul Eleazar a luat cădelnițele de aramă pe care le aduseseră cei arși și a făcut din ele niște plăci pentru acoperirea altarului. Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru ca niciun străin care nu este din neamul lui Aaron să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului și să nu i se întâmple ca lui Core și cetei lui, după cum spusese Domnul prin Moise.”

Miercuri

13 mai

4. POPORUL PEDEPSIT

a. În ciuda dovezilor care au fost date adunării, ce curs au urmat ei față de Moise și Aaron a doua zi? Numeri 16:41.

Numeri 16:41: „A doua zi, toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, zicând: „Voi ați omorât pe poporul Domnului!”

„Cu greu ar fi posibil ca oamenii să aducă o mai mare insultă lui Dumnezeu, decât prin disprețuirea și respingerea instrumentelor pe care El vrea să le folosească pentru mântuirea lor. Israelii nu doar că făcuseră aceasta, ci intenționaseră să îi dea atât pe Moise, cât și pe Aaron, la moarte. Totuși ei nu realizau necesitatea de a căuta iertare de la Dumnezeu pentru cumplitul lor păcat. Acea noapte de probă nu a fost petrecută în căință și mărturisire, ci în plănuirea unei căi prin care să se împotrivescă dovezilor care arătau că ei sunt cei mai mari păcătoși. Ei încă nutreau ură față de oamenii numiți de Dumnezeu, și își încordau puterile pentru a se împotrivi autorității lor. Satan era la lucru pentru a perverti judecata lor și a-i conduce legați la ochi spre distrugere.” –*Patriarhi și profeti*, p. 402 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

c. În ce mod a intervenit Dumnezeu încă o dată cu o pedeapsă severă, și ce au făcut Moise și Aaron pentru a abate judecata? Numeri 16:44-49.

Numeri 16:44-49: „Și Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Dați-vă la o parte din mijlocul acestei adunări și-i voi topi într-o clipă!” Ei au căzut cu fețele la pământ; și Moise a zis lui Aaron: „La cădelnița, pune foc în ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare și fă ispășire pentru ei, căci a izbucnit mânia Domnului și a început urgia.” Aaron a luat cădelnița, cum zisese Moise, și a alergat în mijlocul adunării și iată că începuse urgia printre popor. El a tămâiat și a făcut ispășire pentru norod. S-a așezat între cei morți și între cei vii, și urgia a încetat. Paisprezece mii șapte sute de inși au murit de urgia aceasta, afară de cei ce muriseră din pricina lui Core.”

„Chiar și după ce Dumnezeu și-a întins mâna și i-a înghițit pe cei greșiți, și poporul a fugit plin de oroare la corturile sale, rebeliunea nu fusese vindecată. Adâncimea nemulțumirii lor a fost manifestată chiar și sub judecata lui Dumnezeu. În dimineața de după distrugerea lui Core, Datan și Abiram, și a asociaților lor, poporul a venit la Moise și Aaron și le-a spus: ‚Voi ați omorât pe poporul Domnului!’ Pentru această acuzație falsă contra servilor lui Dumnezeu, încă alte mii au fost uciși, pentru că în ei era păcat, înălțare și răutate îndrăzneță.” —*Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1114 engl. (cap. referitor la Numeri 16).

„Vina păcatului nu zăcea asupra lui Moise, și ca urmare el nu se temea și nu s-a grăbit să plece și să lase adunarea să piară. Moise zăbovea, manifestând în această criză înspăimântătoare interesul adevăratului păstor pentru

turma aflată în grija sa. El a pledat ca mânia lui Dumnezeu să nu distrugă complet poporul ales de El. Prin mijlocirea lui, el a oprit brațul răzbnării, ca să nu se încheie cu totul cu Israelul neascultător, rebel..

Când fumul tămâii se înălța, rugăciunile lui Moise în cort se înălțau spre Dumnezeu; și plaga a fost oprită; însă nu înainte ca paisprezece mii din Israel să zacă morți, o dovadă despre vina murmurării și a rebeliunii.”—*Patriarhi și profeți*, p. 402, 403 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

Joi

14 mai

5. O MĂRTURIE ÎMPOTRIVA REBELIUNII

a. Ce test a clarificat problema preoției pentru totdeauna, și unde a fost păstrat toiagul lui Aaron ca mărturie? Numeri 17:1-11.

Numeri 17:1-11: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbeste copiilor lui Israel și ia de la ei un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage din partea căpeteniilor lor; după casele părinților lor. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui; și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, căci va fi câte un toiag de fiecare căpetenie a caselor părinților lor. Să le pui în cortul întâlnirii, înaintea mărturiei, unde Mă întâlnesc cu voi. Bărbatul pe care-l voi alege va fi acela al cărui toiag va înflori, și voi pune capăt dinaintea Mea cântirilor pe care le ridică împotriva voastră copiii lui Israel.” Moise a vorbit copiilor lui Israel, și toate căpeteniile lor i-au dat câte un toiag; fiecare căpetenie câte un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiagelor lor. Moise a pus toiagele înaintea Domnului, în cortul mărturiei. A doua zi, când a intrat Moise în cortul mărturiei, iată că toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, făcuse muguri, înflorise și copsese migdale. Moise a luat dinaintea Domnului toate toiagele și le-a dus tuturor copiilor lui Israel, ca să le vadă și să-și ia fiecare toiagul lui. Domnul a zis lui Moise: „Pune toiagul lui Aaron înapoi înaintea mărturiei și să fie păstrat ca un semn pentru cei răzvrățiți, ca să pui astfel capăt înaintea Mea cântirilor lor și să nu moară.” Moise a făcut așa; a făcut întocmai după porunca pe care i-o dăduse Domnul.”

„Toate schimbările remarcabile din toiag s-au petrecut într-o noapte, pentru a-i convinge că Dumnezeu făcuse în mod clar o deosebire între Aaron și restul copiilor lui Israel.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1115.

b. Ce avertizare din acea mare rebeliune ajunge până la noi? 1 Corinteni 10:10, 11.

1 Corinteni 10:10, 11: „Să nu cârțiți, cum au cârțit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

„Nu există încă aceleași rele, care s-au aflat la temelia ruinei lui Core? Mândria și ambiția sunt larg răspândite; și când acestea sunt nutrite, ele deschid ușa invidiei, și unei lupte pentru supremație; sufletul este înstrăinat de Dumnezeu, și în mod inconștient este atras în rândurile lui Satan. Asemenea lui Core și a tovarășilor lui, mulți, chiar dintre preținșii urmași ai lui Hristos, contemplă, planifică și lucrează atât de nerăbdători pentru înălțare de sine încât pentru a câștiga simpatia și susținerea poporului, ei sunt gata să pervertească adevărul, mințind și prezentându-i în mod greșit pe servii Domnului, și chiar acuzându-i de motivele josnice și egoiste, care inspiră propriile lor inimi. Prin repetarea persistentă a minciunii, și aceasta în ciuda tuturor dovezilor; ei în cele din urmă ajung să creadă că este adevăr. În timp ce încearcă să distrugă încrederea poporului în oamenii numiți de Dumnezeu, ei într-adevăr cred că sunt angajați într-o lucrare bună, făcându-i cu adevărat un serviciu lui Dumnezeu.” –*Patriarhi și profeti*, p. 403, 404 engl. (cap. 35, *Răscoala lui Core*).

Vineri

15 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce atitudine este plăcută inimii firești atunci când nu avem dreptate?**
2. **Când Datan și Abiram au refuzat să vină și să vorbească cu Moise, ce era semnificativ cu privire la faptul că familiile lor se aflau imediat lângă ei?**
3. **Ce lecție putem învăța din modul în care Dumnezeu i-a tratat pe copiii lui Core?**
4. **După distrugerea lui Core, Datan, Abiram și a asociaților lor, care a fost răspunsul poporului? De ce este atât de periculoasă această atitudine?**
5. **Ce atitudini nutrite stau la temelia rebeliunii împotriva lui Dumnezeu?**

Peregrinând prin pustie

„Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeuul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui.” (Deuteronom 8:2)

„Pelerinajul prin pustie nu a fost rânduit doar ca o pedeapsă pentru cei rebeli și murmurători, ci a fost și pentru a servi ca disciplină pentru generația în creștere, pregătind-o pentru intrarea în Țara Promisă.” — *Patriarhi și profeți*, p. 407 engl. (cap. 36, În pustie).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 406-410 engl. (cap. 36, În pustie).

Duminică

17 mai

1. O INTRARE CU ÎNTÂRZIERE ÎN ȚARA PROMISĂ

- a. **Cât de mult timp au peregrinat prin pustie copiii lui Israel înainte de a ajunge din nou la Cadeș și de a trece pârâul Zered? Deuteronom 2:14. De ce a durat atât de mult timp?**

Deuteronom 2:14: „Vremea cât au ținut călătoriile noastre de la Cades-Barnea până la trecerea pârâului Zered a fost de treizeci și opt de ani, până a pierit din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de război, cum le jurase Domnul.”

„Dumnezeu a dat dovezi clare despre faptul că El domnește în ceruri, și rebeliunea a fost pedepsită cu moartea. Doar doi dintre cei care părăsiseră Egiptul ca adulți au văzut țara promisă. Călătoriile poporului au fost extinse până când restul au fost îngropați în pustie.” — *Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol.1, p. 1113 (cap. referitor la Numeri 20).

„Dacă Israel ar fi ascultat de indicațiile date prin Moise, niciunul dintre cei care plecaseră în călătorie din Egipt nu ar fi căzut în deșert pradă bolii sau morții. Ei erau sub un Ghid sigur. Hristos Se angajase prin legământ să îi conducă în siguranță în țara promisă, dacă ei doreau să urmeze călăuzirea Sa. Această mulțime vastă, numărând mai mult de un milion de oameni, era în mod direct sub conducerea Sa. Ei erau familia Sa. El era interesat de fiecare dintre ei.” — *Ibid.*, p. 1118 engl. (cap. referitor la Deuteronom 1).

2. DUMNEZEU IA MĂSURI ȘI INSTRUIEȘTE

a. Ce dovezi avem despre grija lui Dumnezeu pentru poporul Său în timpul peregrinării lor în pustie? *Neemia 9:19-21; Psalmi 105:37.*

Neemia 9:19-21: „În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze. Le-ai dat Duhul Tău cel bun ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor și le-ai dat apă să-și potolească setea. Patruzeci de ani ai avut grijă să-i hrănești în pustie și n-au dus lipsă de nimic, hainele nu li s-au învechit și picioarele nu li s-au umflat.”

Psalmi 105:37: „A scos pe poporul Său cu argint și aur și niciunul n-a șovăit dintre semințiile Lui.”

b. Cum a fost pelerinajul prin pustie o disciplină pentru generația în creștere? *Deuteronom 8:2, 3.*

Deuteronom 8:2, 3: „Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeuul tău în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui. Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.”

„Dumnezeu a îngăduit aceste călătorii singuraticice prin pustie pentru ca poporul Său să poată obține o experiență în a îndura greutatea, și pentru ca, atunci când erau în pericol să poată ști că doar la Dumnezeu exista mângâiere și eliberare. Astfel ei puteau învăța să Îl cunoască pe Dumnezeu și să se încreadă în El, și să îi slujească cu o credință vie.” —*Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi*, p. 409 engl. (cap. 58, *O pregătire grabnică pentru lucrare*).

„În timp ce poporul călătorea prin pustie, multe lecții prețioase au fost fixate în mințile lor prin intermediul cântării... Poruncile, așa cum au fost date de pe Sinai, împreună cu făgăduințele favorii divine și rapoartele lucrărilor Sale minunate pentru eliberarea lor, au fost exprimate, după indicație divină, prin cântare și erau cântate însoțite de muzică instrumentală, poporul ținând pasul în timp ce își unea vocile în laudă. Astfel, gândurile lor erau înălțate de la încercările și dificultățile căii, spiritul neliniștit, tulburat era liniștit și calmat, principiile adevărului erau implantate în memorie și credința era întărită.” —*Educația*, p. 39 engl. (cap. 5, *Educația lui Israel*).

c. Care era motivul principal pentru care mulți israeliți nu au fost în stare să intre în Țara Promisă? Cum putem evita noi să cădem în același păcat? Evrei 3:7-14.

Evrei 3:7-14: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: ‘Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!’ Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezuguduită de la început.”

„Nu era voia lui Dumnezeu ca Israel să peregrineze prin pustie patruzeci de ani... În mod similar, nu era voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie atât de mult amânată și poporul Său să rămână încă atâția ani în această lume de păcat și durere. Însă necredința i-a separat de Dumnezeu. În timp ce ei refuzau să îndeplinească lucrarea pe care El le-a încredințat-o, alții au fost ridicăți pentru a proclama solia. Din îndurare pentru lume, Isus își amână venirea, pentru ca păcătoșii să aibă ocazia de a asculta avertizarea și de a găsi în El un refugiu înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată.”—*Marea luptă*, p. 458 engl. (cap. 26, *O lucrare de Reformă*).

Marti

19 mai

3. INFLUENȚA CELOR NECONVERTIȚI

a. Ce clasă de oameni s-au dovedit a fi cauzatorii de probleme? Numeri 11:4

Numeri 11:4: „Și mulțimea amestecată, ce era printre ei, a căzut în lăcomie; și copiii lui Israel de asemenea au plâns din nou și au spus: Cine ne va da carne să mâncăm?” (traducerea KJV sau BTF)

„Mulțimea amestecată care a venit cu israeliții din Egipt era o sursă de continuă ispită și probleme. Ei pretindeau că au renunțat la idolatrie și că se închină adevăratului Dumnezeu; însă educația și instruirea lor timpurie le modelaseră obiceiurile și caracterul, și ei erau mai mult sau mai puțin corupți de idolatrie și lipsă de reverență față de Dumnezeu. Ei erau cel mai

adesea cei care agitau la ceartă și erau primii care să murmure, și dospeau tabăra cu practicile lor idolatre și cu murmurele lor împotriva lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeti*, p. 408 engl. (cap. 36. *În pustie*).

b. Care era porunca lui Dumnezeu cu privire la unirea cu necredincioșii? Deuteronom 7:3, 4; 2 Corinteni 6:14. Cum este astăzi?

Deuteronom 7:3, 4: „Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi, căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată.”

2 Corinteni 6:14: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?”

„[Israelii] au fost avertizați să nu aibă nicio legătură cu idolatrii, nici să nu se căsătorească cu ei, nici în vreun fel să nu se pună în pericolul de a fi afectați și corupți de urâciunile lor. Ei au fost sfătuiți să evite până și aparența răului, să nu zăbovească pe lângă granițele păcatului, pentru că acesta era cel mai sigur mod de a fi prins în păcat și ruină.” — *Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol. 2, p. 1000 engl. (cap. referitor la Iosua 23).

„Dumnezeu a interzis în mod strict căsătoria poporului Său din vechime cu alte națiuni... Însă păgânii erau într-o poziție mai favorabilă decât sunt cei nepocăiți din acest secol, care, deși au avut lumina, totuși refuză în mod persistent să o accepte.” — *Mărturii*, vol. 4, p.508 engl. (cap. 46, *Căsătorii nebiblice*).

c. Care este întotdeauna rezultatul asocierii strânse cu cei neconvertiți? 1 Corinteni 15:33, 34.

1 Corinteni 15:33, 34: „Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.” Veniți-vă în fire cum se cuvine și nu păcătuți! Căci sunt între voi unii care nu cunosc pe Dumnezeu, spre rușinea voastră o spun.”

„Este greșit pentru creștini să se asocieze cu cei a căror moralitate este ușuratică. Legături intime, zilnice, care ocupă timp fără să contribuie în vreun grad la a întări intelectul sau trăsăturile morale, sunt periculoase. Dacă atmosfera morală care înconjoară aceste persoane nu este pură și sfințită, ci este mânjită de corupție, cei care respiră această atmosferă vor descoperi că aceasta operează aproape pe nesimțite asupra intelectului și a inimii pentru a o otrăvi și a o ruina.” — *Ibid.*, vol.3, p. 125 engl. (cap. 12, *Unor părinți bogăți*).

4. DISPREȚ PENTRU AUTORITATEA DIVINĂ

a. Cum au fost pedepsite disprețul pentru autoritatea divină și încălcarea poruncii a treia? Leviticul 24:10-16, 23.

Leviticul 24:10-16, 23: „Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s-a certat în tabără cu un bărbat israelit. Fiul femeii israelite a hulit și a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mama sa se numea Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan. L-au aruncat în temniță, până va spune Moise ce va porunci Domnul. Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toți cei ce l-au auzit să-și pună mâinile pe capul lui și toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Să vorbești copiilor lui Israel și să le spui: ‘Oricine va blestema pe Dumnezeu lui își va lua pedeapsa pentru păcatul lui. Cine va blestema Numele Domnului va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinăș, să moară, pentru că a hulit Numele lui Dumnezeu... (23) Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe cel ce hulise și l-au ucis cu pietre.’”

„Cu o ocazie, fiul unei femei israelite și al unui egiptean, unul din mulțimea amestecată care venise cu Israel din Egipt, și-a părăsit zona sa din tabără și, intrând în zona israeliților, a pretins dreptul de a-și așeza cortul acolo. Acest lucru îi era interzis prin lege divină, descendenții egiptenilor fiind excluși din adunare până la a treia generație. S-a stârnit o dispută între el și un israelit și întrucât chestiunea a fost trimisă la judecători, s-a decis împotriva pârâtului...

Înfuriat de această decizie, el i-a blestemat pe judecători și în aprindearea patimii, a hulit numele lui Dumnezeu... Dumnezeu Însuși pronunțase sentința; prin indicație divină, hulitorul a fost condus în afara taberei și ucis cu pietre. Cei care fuseseră martori la păcat și-au pus mâinile pe capul victimei, mărturisind astfel în mod solemn adevărul acuzației aduse împotriva lui. Apoi ei au luat primii pietre și poporul care stătea pe alături s-a alăturat în executarea sentinței.” — *Patriarhi și profeți*, p. 407, 408 engl. (cap. 36, În pustie).

b. De ce a fost pedeapsa pentru aceste ofense atât de severă? Exod 20:7.

Exod 20:7: „Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.”

„Există unii care vor pune la îndoială dragostea lui Dumnezeu și dreptatea Sa în faptul că a trimis o pedeapsă atât de severă pentru cuvinte spuse în culmea patimii. Însă dragostea, deopotrivă cu justiția, cer să fie arătat faptul

că afirmații mândrate de răutate împotriva lui Dumnezeu sunt un mare păcat. Pedepsa trimisă asupra primului vinovat urma să fie o avertizare pentru alții, ca numele lui Dumnezeu să fie tratat cu reverență. Însă dacă păcatului acestui om i s-ar fi permis să treacă nepedepsit, alții ar fi fost demoralizați, și ca urmare multe vieți ar fi fost în cele din urmă sacrificate.”—Ibid., p. 408 engl. (cap. 36, *În pustie*).

c. Cum arătăm noi uneori dispreț pentru autoritatea lui Dumnezeu, astăzi? Judecători 17:6.

Judecători 17:6: „În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.”

„Păcatul acestei generații este o desconsiderare a poruncilor exprimate ale lui Dumnezeu.”—*Mărturii*, vol. 3, p. 483 engl. (cap. 42, *Încumetarea*).

Joi

21 mai

5. ALEGÂND ÎN SCHIMB ASCULTARE

a. De ce a cerut Dumnezeu ascultare de la poporul Său din vechime? Deuteronom 6:1, 2, 24, 25. De unde izvorăște adevărata ascultare? Deuteronom 6:5, 6.

Deuteronom 6:1, 2, 24, 25: „Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul Dumnezeul vostru să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire; ca să te temi de Domnul Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau și să ai zile multe... **(24-25)** Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți și să ne țină în viață, cum face astăzi. Vom avea parte de îndurarea Lui dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El.”

Deuteronom 6:5, 6: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.”

„Toată adevărata ascultare pornește din inimă. Hristos a făcut totul din inimă. Și dacă noi consimțim, El Se va identifica atât de mult cu gândurile și scopurile noastre, va contopi inimile și mințile noastre în așa conformitate cu voia

Sa, încât atunci când ascultăm de El, vom îndeplini doar propriile noastre impulsuri. Voința, rafinată și sfințită, își va găsi cea mai înaltă delectare în îndeplinirea serviciului Său. Când Îl cunoaștem pe Dumnezeu așa cum este privilegiul nostru să Îl cunoaștem, viața noastră va fi o viață de continuă ascultare. Printr-o apreciere a caracterului lui Hristos, prin comuniune cu Dumnezeu, păcatul ne va deveni urât.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 668 engl. (cap. 73, *Să nu vi se turbure inima*).

b. Unde trebuie să începem să învățăm ascultarea și de ce? Deuteronom 6:7-9.

Deuteronom 6:7-9: „Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”

„Din cea mai fragedă pruncie, copiii trebuie să fie învățați să asculte de părinții lor; să le respecte cuvântul și să aibă reverență față de autoritatea lor... Respectându-și părinții și oferindu-le ascultare, ei pot învăța cum să Îl respecte și să Îl asculte pe Tatăl lor ceresc.” —*Îndrumarea copilului*, p. 82, 83 engl. (cap. 11, *De învățat din pruncie*).

„Tinerii și copiii mici să fie învățați să aleagă pentru ei înșiși veșmântul regal țesut în războiul cerului—, inul subțire, curat și alb’ (Apocalipsa 19:8), pe care îl vor purta toți cei sfinți de pe pământ. Această haină—caracterul fără pată al lui Isus Hristos însuși—este oferită gratuit fiecărei ființe umane. Însă toți cei care o primesc, o vor primi și purta aici.

Copiii să fie învățați că pe măsură ce ei își deschid mințile pentru gânduri curate, iubitoare, și îndeplinesc fapte iubitoare și de ajutorare, ei se îmbracă pe ei înșiși, cu această frumoasă haină a caracterului.” —*Ibid.*, p. 190 engl. (cap. 35, *Cum pot clădi părinții caractere puternice*).

Vineri

22 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Dacă israeliții ar fi ascultat de Moise, ce s-ar fi întâmplat cu ei?**
- 2. Ce rol avea cântarea în călătoria prin pustie?**
- 3. Care trebuie să fie singurul nostru scop în asocierea noastră cu cei necredincioși?**
- 4. Cum putem onora noi astăzi numele lui Dumnezeu?**
- 5. Cum ne putem îmbrăca zilnic cu caracterul lui Hristos?**

Stânca lovită

„Și Domnul a vorbit lui Moise și Aaron și a zis: ,Pentru că nu ați crezut în Mine, ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau’ .” (Numeri 20:12)

„Pentru a spulbera pentru totdeauna din mințile israeliților ideea că un om îi conducea, Dumnezeu a considerat necesar să permită liderului lor să moară înainte ca ei să intre în țara Canaan.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1116 engl. (cap. referitor la Numeri 20).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 411-421 engl. (cap. 37: Stânca lovită).

Duminică

24 mai

1. DUMNEZEU ÎNDEPLINEȘTE TOATE NEVOILE

a. Cum au fost alimentați cu apă israeliții în timpul peregrinărilor lor prin pustie? Psalmi 105:41; Isaia 48:21.

Psalmi 105:41: „A deschis stânca și au curs ape, care s-au vărsat ca un râu în locurile uscate.”

Isaia 48:21: „Și nu vor suferi de sete în pustiiurile în care-i va duce, ci va face să curgă pentru ei apă din stâncă, va despica stânca și va curge apa.”

„Din stânca lovită din Horeb a curs prima oară izvorul viu care l-a învi-orat pe Israel în deșert. În timpul tuturor peregrinărilor lor, oriunde exista nevoia, ei erau alimentați cu apă printr-un miracol al îndurării lui Dumnezeu. Cu toate acestea, apa nu a continuat să curgă din Horeb. Oriunde aveau nevoie de apă în călătoriile lor, acolo din crăpăturile stâncii izbură apă lângă tabăra lor.”—*Patriarhi și profeți*, p. 411 engl. (cap. 37, *Stânca lovită*).

b. Cine era sursa tuturor binecuvântărilor lor vremelnice, precum și spirituale? 1 Corinteni 10:4.

1 Corinteni 10:4: „Și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stânca era Hristos.”

„[Hristos] este sursa a toată puterea, dătătorul tuturor binecuvântărilor temporale și spirituale. El îi angajează pe agenții umani ca și conlucrători, dându-le o parte de îndeplinit cu El, ca mână a Sa de ajutor. Noi trebuie să primim de la El, nu pentru a strânge pentru mulțumire de sine, ci pentru a împărți altora.” — *The Review and Herald*, 4 aprilie 1907.

Luni

25 mai

2. CREDINȚA POPORULUI TESTATĂ

a. Ce încercare a credinței a avut poporul lui Dumnezeu când au ajuns din nou la Cadeș, și care a fost reacția lor? Numeri 20:1-5.

Numeri 20:1-5: „Toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia Țin în luna întâi. Și poporul s-a oprit la Cades. Acolo a murit și a fost îngropată Maria. Adunarea n-avea apă. Și s-au răsculat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost să fi murit noi când au murit frații noștri înaintea Domnului! Pentru ce ați adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să murim în ea, noi și vitele noastre? Pentru ce ne-ați scos din Egipt și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodiu, nici apă de băut?”

„Chiar înainte ca oastea evreilor să ajungă la Cadeș, izvorul viu, care timp de atâția ani țâșnise lângă tabăra lor, încetase să mai curgă. Era scopul lui Dumnezeu să își testeze din nou poporul. El dorea să testeze dacă ei se vor încrede în providența Sa sau dacă vor imita necredința părinților lor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 413 engl. (cap. 37, *Stânca lovită*).

„Înainte de a le permite să intre în Canaan, ei trebuia să arate faptul că credeau fângăduința. Apa a încetat să mai curgă înainte ca ei să ajungă la Edom. Aici era o ocazie pentru ei, pentru un scurt timp, să umble prin credință, în loc să umble prin vedere. Însă prima încercare a dezvoltat același spirit turbulent, nerecunoscător, care fusese manifestat de părinții lor. Abia se auzise strigătul după apă în tabără, când ei au uitat mâna care le împlinise de-a lungul atât de multor ani nevoile lor, și în loc de a se întoarce spre Dumnezeu pentru ajutor, ei au murmurat contra Lui.” — *Ibid*, p. 414.

b. Ce au făcut Moise și Aaron când au auzit murmurele poporului? Numeri 20:6.

Numeri 20:6: „Moise și Aaron au plecat de la adunare și s-au dus la ușa cortului întâlnirii. Au căzut cu fața la pământ și li s-a arătat slava Domnului.”

c. Ce au fost instruiți Moise și Aaron să facă pentru a împlini nevoile poporului? Numeri 20:7, 8. Ce idee greșită, nutrită încă și acum de oameni, încerca Dumnezeu să corecteze?

Numeri 20:7, 8: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Ia toiagul și cheamă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Să vorbiți stâncii acesteia în fața lor, și ea va da apă. Să le scoți astfel apă din stâncă și să adăpi adunarea și vitele lor.”

„În toate peregrinările lor, copiii lui Israel au fost ispiți să atribuie lui Moise lucrarea specială a lui Dumnezeu, minunile puternice care fuseseră făcute pentru a-i elibera din sclavia egipteană. Ei l-au acuzat pe Moise că i-a scos din țara Egiptului. Era adevărat că Dumnezeu se manifestase în mod minunat în fața lui Moise. El îl favorizase în mod special cu prezența sa. Lui, Dumnezeu îi revelase slava Sa extraordinară. Pe munte, El îl duse într-o apropiere sfântă de Sine Însuși, și îi vorbise așa cum vorbește un om cu prietenul său. Însă Domnul dăduse dovadă după dovadă că El Însuși era cel care lucra pentru eliberarea lor.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1115, 1116.

Marti

26 mai

3. MOISE ȘI AARON GREȘESC

a. Cum l-a dezonorat Moise pe Dumnezeu când s-a adresat poporului? Numeri 20:9-11.

Numeri 20:9-11: „Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul. Moise și Aaron au chemat adunarea înaintea stâncii. Și Moise le-a zis: „Ascultați, răzvrătiților! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?” Apoi Moise a ridicat mâna și a lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa încât a băut și adunarea și au băut și vitele.”

„Prin gestul său pripit, Moise a diminuat forța lecției pe care Dumnezeu intenționa să le-o predea. Stânca, un simbol al lui Hristos, fusese lovită o dată, după cum Hristos trebuia să fie jertfit o dată. A doua oară era nevoie doar să îi vorbească stâncii, la fel cum și noi trebuie doar să cerem binecuvântări în numele lui Isus. Prin lovirea stâncii a doua oară, semnificația acestei ilustrații frumoase despre Hristos a fost distrusă.

Mai mult decât atât, Moise și Aaron își asumaseră putere care îi aparține doar lui Dumnezeu. Necesitatea intervenției divine făcea ocazia una de o mare solemnitate, și conducătorii lui Israel ar fi putut să o folosească pen-

tru a imprima poporului reverența pentru Dumnezeu și pentru a le întări credința în puterea și bunătatea Sa. Când au strigat mânioși, „Trebuie să vă scoatem noi apă din această stâncă?”, ei s-au pus în locul lui Dumnezeu, ca și când puterea s-ar fi aflat în ei înșiși, oameni care aveau greșeli și patimi omenești.” –*Patriarhi și profeți*, p. 418 engl. (cap. 37, *Stânca lovită*).

b. Ce pedeapsă au adus Moise și Aaron asupra lor înșiși? De ce? Numeri 20:12; Deuteronom 3:23-27.

Numeri 20:12: „Atunci, Domnul a zis lui Moise: „Pentru că n-ai crezut în Mine ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau.”

Deuteronom 3:23-27: „În vremea aceea, m-am rugat Domnului și am zis: ‘Stăpâne Doamne! Tu ai început să arăți robului Tău mărirea Ta și mâna Ta cea puternică, căci care este dumnezeul acela, în cer și pe pământ, care să poată face lucrări ca ale Tale și să aibă o putere ca a Ta? Lasă-mă, Te rog, să trec și să văd țara aceea bună de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul!’ Dar Domnul S-a mâniat pe mine din pricina voastră și nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: ‘Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta. Suie-te pe vârful muntelui Pisga, uită-te spre apus, spre miazănoapte, spre miazăzi și spre răsărit și privește-o doar cu ochii, căci nu vei trece Iordanul acesta.’”

„Dumnezeu nu a pronunțat de data aceasta o judecată asupra acelor, al căror curs de acțiune greșit îi provocase într-atât pe Moise și Aaron. Toată mustrarea a căzut asupra conducătorilor... Moise și Aaron se simțiseră tratați nedrept, pierzând din vedere faptul că murmurarea poporului nu era împotriva lor, ci împotriva lui Dumnezeu. Privind la ei înșiși, apelând la propriile lor simpatii, ei au căzut în mod inconștient în păcat, și au dat greș în a prezenta în fața poporului marea lor vină în fața lui Dumnezeu.

Amară și profund umilitoare a fost judecata care a fost imediat pronunțată... Ei trebuia să moară cu Israelul rebel înainte de a trece Iordanul.”—*Ibid.*, p. 418, 419.

„Fărădelegea era cunoscută întregii adunări; și dacă ar fi fost trecută cu vederea cu ușurință, s-ar fi dat impresia că necredința și nerăbdarea sub o mare provocare pot fi scuzate la cei care sunt în poziții cu răspundere. Însă când s-a declarat că din cauza aceluia singur păcat Moise și Aaron urma să nu intre în Canaan, poporul a știut că Dumnezeu nu ține seama de persoane, și că El cu siguranță va pedepsi pe călcătorul legii.”—*Ibid.*, p. 420.

4. STÂNCA LOVITĂ, UN SIMBOL

a. Pentru cine era stânca lovită un simbol, și de ce era greșit să fie lovită din nou? Isaia 53:3-5.

Isaia 53:3-5: „Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

„Stânca lovită era un simbol pentru Hristos, și prin acest simbol sunt prezentate cele mai prețioase adevăruri spirituale. După cum apele dă-tătoare de viață curgeau din stânca rănită, tot astfel, din Hristos, 'lovit de Dumnezeu', 'rănit pentru fărădelegile noastre', 'zdrobit pentru păcatele noastre' (Isaia 53:4, 5), răul de mântuire curge pentru o rasă pierdută. După cum stânca fusese lovită o dată, tot astfel Hristos trebuia să 'fie adus o dată ca jertfă pentru a purta păcatele multora.' (Evrei 9:28). Salvatorul nostru nu trebuia sacrificat a doua oară; și pentru cei care caută binecuvântarea harului Său este necesar doar să ceară în numele lui Isus, revărsându-și dorința inimii în rugăciune plină de căință. O astfel de rugăciune va aduce în fața Domnului oștirilor rănilor lui Isus, și atunci va curge din nou sângele dătător de viață, simbolizat de curgerea apei vii pentru Israel.”—*Patriarhi și profeți*, p. 411 engl. (cap. 37, *Stânca lovită*).

b. Cu ce ocazie și cum era sărbătorită, de către poporul iudeu în zilele lui Hristos, curgerea apei din stâncă? Ioan 7:37-39.

Ioan 7:37-39: „În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.”

„Curgerea apei din stâncă în deșert era sărbătorită cu manifestări de mare bucurie de israeliți, după așezarea lor în Canaan. În zilele lui Hristos, această sărbătoare devenise o ceremonie foarte impresionantă. Avea loc cu ocazia Sărbătorii corturilor, când poporul din întreaga țară era adunat la

Ierusalim. În fiecare din cele șapte zile ale sărbătorii, preoții ieșeau însoțiți de muzică și de corul leviților pentru a scoate din izvorul Siloamului apă într-un vas de aur. Ei erau urmași de mulțimi de închinători, atât de mulți cât puteau să se apropie de izvor și să bea din el, în timp ce se înălțau coruri pline de bucurie: ‚Vom scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii.‘ (Isaia 12:3). Apoi apa scoasă de preoți era dusă în templu în mijlocul sunețului trâmbițelor și a cântecului solemn ‚Picioarele noastre stau înăuntrul porților tale, O, Ierusalime.‘ (Psalmi 122:2). Apa era turnată asupra altarului de ardere de tot, în timp ce cântecele de laudă răsunau, mulțimea se unea în coruri triumfătoare cu instrumente muzicale și trompete cu tonuri joase.”—Ibid., p. 412.

Joi

28 mai

5. O LECȚIE PENTRU NOI

a. Ce lecție ar trebui să învățăm din greșeala lui Moise? Psalmi 106:33

Psalmi 106:33: „Deoarece i-au provocat duhul, astfel că a vorbit nechibzuit cu buzele lui.” (engl. KJV; BTF).

„Moise nu era vinovat de o crimă îngrozitoare, după cum ar privi oame-nii chestiunea; păcatul său a fost unul care apare în mod obișnuit. Psalmistul spune că ‚el a vorbit nechibzuit cu buzele sale.‘ (Psalmi 106:33). Pentru judecata umană, acest lucru poate părea unul neînsemnat; însă dacă Dumnezeu S-a purtat atât de sever cu acest păcat în cel mai credincios și mai onorat serval Lui, El nu îl va scuza la alții... Cu cât mai importantă este poziția cuiva, și cu cât mai mare e influența lui, cu atât mai mare este nevoia ca el să cultive răbdare și umilință.”—*Patriarhi și profeți*, p. 420 engl. (cap. 37, *Stânca lovită*).

b. Ce avertizări sunt menite să ne păzească de înălțare de sine? Iacov 4:6, 7; 1 Corinteni 10:12.

Iacov 4:6, 7: „Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: ‚Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.‘ Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”

1 Corinteni 10:12: „Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.”

„Oricât de mare ar fi lumina spirituală a cuiva, oricât de mult se poate bucura de favoarea și binecuvântarea divină, el ar trebui să umble întotdeauna umil înaintea Domnului, pledând cu credință ca Dumnezeu să îi conducă fiecare gând și să îi controleze fiecare impuls...

Oricât de mare este presiunea adusă asupra sufletului, păcatul este propriul nostru act. Nu stă în puterea pământului sau a iadului să constrângă pe cineva să facă răul. Satan ne atacă în punctele noastre slabe, însă noi nu trebuie să fim biruiți. Oricât de sever sau de neașteptat e asaltul, Dumnezeu a pus la dispoziție ajutor pentru noi, și în puterea Sa noi putem birui.”—Ibid., p. 421.

Vineri

29 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum le-a asigurat Dumnezeu apă israeliților în timpul călătoriilor lor? Cum Se îngrijește El de nevoile noastre astăzi?**
- 2. Cum a reacționat poporul când Dumnezeu le-a testat credința? Cum stau lucrurile cu mine?**
- 3. Care era preocuparea lui Moise și a lui Aaron când au dat greș? Cu ce mă preocup eu, și care va fi rezultatul?**
- 4. Cum a stricat Moise frumoasa ilustrație despre Stânca lovită?**
- 5. Cum pot fi păzit de înălțare de sine?**

Sabat, 6 iunie 2020

Darul Sabatului Întâi pentru Misiunile din întreaga lume

Iubiți frați și surori din întreaga lume,

Trăim în ultimele momente ale istoriei planetei Pământ și Domnul nostru a așteptat cu nerăbdare timp îndelungat să ne ia acasă. Evenimentele profetice care se desfășoară chiar sub ochii noștri ne spun că a doua venire a lui Isus este aproape, chiar la uși. Din nefericire, mesajul evangheliei nu a ajuns la capătul lumii și nu fiecare creatură a avut o oportunitate să audă adevărul. „În curând oamenii vor fi constrânși să ia decizii importante, și ei trebuie să aibă ocazia să audă și să înțeleagă adevărul biblic, pentru ca să poată lua poziție în mod inteligent de partea dreaptă.” (*Evanghelizarea*, p. 25 engl., cap. 2, *Masele de oameni din metropole*).

Ca membri ai bisericii lui Dumnezeu, este privilegiul nostru de a reprezenta caracterul Său și de a lua parte la răspândirea evangheliei până la marginile lumii, dedicând acestei lucrări speciale timpul nostru, tăria noastră și resursele noastre financiare.

Mulțumită rugăciunilor și contribuțiilor financiare ale membrilor și prietenilor noștri, noi misiuni sunt înființate în multe regiuni. Aceste noi misiuni încă au nevoie de susținerea noastră până când sunt bine întemiate și devin auto-finanțante în timp ce se deschid regiuni noi. În fiecare an strângem o colectă specială pentru a asigura mijloacele necesare pentru a răspândi evanghelia în multe părți de pe glob.

„Moștenirea Domnului a fost în mod ciudat neglijată, și Dumnezeu va judeca poporul Său pentru acest lucru. Mândria și dragostea de etalare sunt satisfăcute prin avantaje acumulate, în timp ce câmpuri noi sunt lăsate neatinsse. Muștrarea Domnului este asupra administratorilor pentru parțialitatea lor și pentru însușirea egoistă a bunurilor Sale.” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 59 engl., secțiunea 2, *Sfaturi adesea repetate*, cap. *O lucrare neglijată*).

Vei alege să îți unești eforturile cu cele ale misionarilor și familiilor lor dând în mod generos din toate resursele tale așa încât pământul să fie umplut cu slava lui Dumnezeu și ca Isus să poată veni în curând? Sperăm că vei face aceasta.

*În favoarea unei lumi în nevoie,
Departamentul Misionar al Conferinței Generale*

Călătoria în jurul Edomului

„Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot astfel trebuie să fie înălțat și Fiul omului.” (Ioan 3:14)

„Șarpele de aramă a fost înălțat în pustie pentru ca cei care priveau spre el în credință să poată fi făcuți sănătoși. În același mod, Dumnezeu trimite un mesaj restaurator, de vindecare, oamenilor, chemându-i să își îndepărteze privirea de la oameni și de la lucrurile pământești, și să își pună încrederea în Dumnezeu.”—*Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol. 1, p. 1116 engl. (cap. referitor la Numeri 21).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 422-432 engl.

(cap. 38, Călătoria în jurul Edomului).

Duminică

31 mai

1. LIBERA TRECERE PRIN TERITORIUL EDMULUI—REFUZATĂ

a. Ce mesaj a trimis Moise regelui Edomului, și ce răspuns a primit? Numeri 20:14-18.

Numeri 20:14-18: „De la Cades, Moise a trimis niște soli la împăratul Edomului ca să-i spună: „Așa vorbește fratele tău Israel: ‘Tu știi toate suferințele prin care am trecut. Părinții noștri s-au coborât în Egipt și am locuit acolo multă vreme. Dar egiptenii ne-au chinuit, pe noi și pe părinții noștri. Am strigat către Domnul, și El ne-a auzit glasul. A trimis un Înger și ne-a scos din Egipt. Și iată că suntem la Cades, cetate care se află la marginea ținutului tău. Lasă-ne să trecem prin țara ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vii și nici nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne abatem la dreapta sau la stânga, până vom trece de ținutul tău.’” Edom i-a răspuns: „Să nu cumva să treci pe la mine, căci altfel îți voi ieși înaintea cu sabia.”

„Edomiții erau descendenți ai lui Avraam și Isaac, și de dragul acestor servi ai Lui, Dumnezeu le-a arătat favoare copiilor lui Esau. El le dăduse Muntele Seir în stăpânire, și ei nu trebuia să fie deranjați decât dacă prin păcatele lor ei s-ar fi pus dincolo de posibilitatea ca harul Său să ajungă la ei.”—*Patriarhi și profeți*, p. 423 engl. (cap. 38, Călătoria în jurul Edomului).

- b. Cum și-au reinnoit liderii lui Israel apelul la regele Edomului, și care a fost răspunsul lui? Numeri 20:19, 20. Ce eșec din partea poporului a dat lui Satan un avantaj hotărât în această experiență negativă?**

Numeri 20:19, 20: „Copiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul cel mare și, dacă vom bea din apa ta eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva decât să trec cu picioarele!” El a răspuns: „Să nu cumva să treci!” Și Edom i-a ieșit înaintea cu multă gloată și cu mână tare. Astfel, Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul lui. Și Israel s-a abătut de la el.”

„Israelii nu au acționat prompt la cuvântul lui Dumnezeu, și în timp ce ei se plângeau și murmurau, ocazia de aur a trecut. Când au fost în cele din urmă gata să își prezinte regelui cererea, aceasta le-a fost refuzată.” —Ibid., p. 423 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

Luni

1 iunie

2. MOARTEA LUI AARON

- a. În loc de a trece prin țara Edomului, ce rută au luat copiii lui Israel? Numeri 20:21, 22; 21:4.**

Numeri 20:21, 22: „Astfel, Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul lui. Și Israel s-a abătut de la el. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat de la Cades și a ajuns la muntele Hor.”

Numeri 21:4: „Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum.”

- b. Când Israel a ajuns la Muntele Hor, ce le-a spus Domnul lui Moise și Aaron? Numeri 20:23-26.**

Numeri 20:23-26: „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron lângă muntele Hor, la hotarele țării lui Edom: „Aaron are să fie adăugat la poporul lui, căci nu va intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v-ați împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba. Ia pe Aaron și pe fiul său Eleazar și suie-i pe muntele Hor. Dezbracă pe Aaron de veșmintele lui și îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele. Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui și va muri.”

„Mulți ani Moise și Aaron stătuseră unul lângă altul în grijile și truda lor. Împreună ei înfruntaseră nenumărate pericole, și împărtășiseră binecuvântarea evidentă a lui Dumnezeu; însă sosise timpul când trebuia să fie separați. Ei înaintau foarte încet, pentru că fiecare moment petrecut în compania celuilalt era prețios. Urcușul era abrupt și greu; și pe când se opreau adesea să se odihnească, ei comunicau împreună despre trecut și viitor. ... Nici un sentiment rebel nu își găsea loc în inimile lor; nici o expresie de murmurare nu a ieșit de pe buzele lor; totuși, o tăcere solemnă se odihnea pe înfățișarea lor în timp ce rememorați ce îi împiedicase să intre în moștenirea părinților lor.” —*Patriarhi și profeți*, p. 425 engl. (cap. 38, cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

c. Ce solemnitate a însoțit transferul responsabilităților de mare preot de la Aaron la Eleazar și cât de mult timp a plâns Israel după Aaron? Numeri 20:27-29.

Numeri 20:27-29: „Moise a făcut ce-i poruncise Domnul. S-au suit pe muntele Hor, în fața întregii adunări. Moise a dezbrăcat pe Aaron de veșmintele lui și a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise și Eleazar s-au coborât de pe munte. Toată adunarea a văzut că Aaron murise și toată casa lui Israel a plâns pe Aaron treizeci de zile.”

„Cu profundă tristețe, Moise a îndepărtat de la Aaron îmbrăcămintea sfântă, și a așezat-o asupra lui Eleazar, care a devenit astfel urmașul lui prin numire divină. Pentru păcatul său la Cadeș, lui Aaron i-a fost refuzat privilegiul de a oficia ca mare preot al lui Dumnezeu în Canaan—de a oferi primul sacrificiu în țara cea bună, și de a consacra astfel moștenirea lui Israel. Moise urma să continue să poarte povara sa conducând poporul până chiar la granițele Canaanului. El urma să ajungă să vadă Țara Promisă, dar nu să intre în ea. Dacă, atunci când acești servi ai lui Dumnezeu stăteau în fața stâncii la Cadeș, ar fi suportat fără murmur testul care a fost adus asupra lor, cât de diferit ar fi fost viitorul lor! Un act greșit nu poate fi anulat niciodată. Se poate ca lucrarea de o viață să nu recupereze ceea ce s-a pierdut într-un singur moment de ispită sau de nesăbuiță.” —*Ibid.*, p. 426 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

Martți

2 iunie

3. ÎNFRÂNGEREA REGELUI ARADULUI

a. Cine a atacat Israelul imediat după moartea lui Aaron și care a fost rezultatul? Numeri 21:1-3.

Numeri 21:1-3: „Împăratul Aradului, un canaanit care locuia la miazăzi, a auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s-a luptat împotriva lui Israel și a luat mai mulți prinși de război. Atunci Israel a făcut Domnului o juruință și a zis: „Dacă vei da pe poporul acesta în mâinile mele, îi voi nimici cu desăvârșire cetățile.” Domnul a auzit glasul lui Israel și a dat pe canaaniti în mâinile lui. Israelii i-au nimicit cu desăvârșire, pe ei și cetățile lor, și locul acela l-au numit Horma (Nimicire deplină).”

„Imediat după ce au părăsit Muntele Hor, israeliții au suferit o înfrângere într-o confruntare cu Arad, unul din regii Canaanului. Însă în timp ce ei au căutat ajutorul lui Dumnezeu, le-a fost oferit ajutor divin, și vrăjmașii lor au fost puși pe fugă. Această victorie, în loc de a inspira recunoștință și să conducă poporul să își simtă dependența de Dumnezeu, i-a făcut laudăroși și încrezuți în sine.” —*Patriarhi și profeți*, p. 427, 428 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

b. În loc de a fi recunoscători Domnului, în ce practică a recăzut poporul? Numeri 21:4 (ultima parte), 5.

Numeri 21:4 u.p., 5: „Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ați scos din Egipt ca să murim în pustie? Căci nu este nici pâine, nici apă și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă.”

„În curând ei au recăzut în vechiul obicei de a murmura. Ei erau acum nemulțumiți pentru că oștii lui Israel nu i s-a permis să înainteze spre Canaan imediat după rebeliunea lor ca răspuns la raportul iscoadelor cu aproape patruzeci de ani mai înainte. Ei au declarat lungul lor sejur în pustie ca o amânare nenecesară, considerând că ar fi putut să îi învingă pe vrăjmașii lor la fel de ușor mai înainte, ca și acum.

În timp ce și-au continuat călătoria spre sud, calea lor trecea printr-o vale fierbinte, de nisip, lipsită de umbră sau de vegetație. Calea părea lungă și dificilă, și ei sufereau de oboseală și sete. Din nou, ei au eșuat să îndure testul credinței și al răbdării. Ocupându-se în mod constant de partea întunecată a experiențelor lor, ei s-au separat mai mult și mai mult de Dumnezeu. Ei au pierdut din vedere faptul că dacă nu ar fi murmurat atunci când apa a încetat să curgă la Cadeș, ei ar fi fost cruțați de călătoria în jurul Edomului. Dumnezeu avusese în vedere lucruri mai bune pentru ei. Inimile lor ar fi trebuit să fie umplute cu recunoștință față de El pentru că El pedepsise păcatul lor doar atât de ușor. Însă în loc de aceasta, ei se măguleau că dacă Dumnezeu și Moise nu ar fi intervenit nechemați, ei ar fi putut fi acum în posesia Țării Promise. După ce au adus probleme asupra lor înșiși, făcându-

și soarta cu mult mai grea decât intenționase Dumnezeu, ei puneau toate nenorocirile lor asupra Lui. Astfel ei nutreau gânduri amare cu privire la modul Lui de procedare cu ei, și în cele din urmă ei au devenit nemulțumiți de toate. Egiptul părea mai strălucitor și mai de dorit decât libertatea și țara spre care îi conducea Dumnezeu.”—Ibid., p. 428.

Miercuri

3 iunie

4. MUȘCAȚI DE ȘERPI

a. Din cauza murmurărilor nefondate ale poporului, ce a permis Domnul să vină în tabăra lui Israel? Numeri 21:6.

Numeri 21:6: „Atunci, Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel.”

„Întrucât ei fuseseră ocrotiți de puterea divină, ei nu realizaseră nenumăratele pericole de care fuseseră înconjurați în continuu. În ingratitudea și necredința lor, ei anticipaseră moartea, și acum Domnul permitea ca moartea să vină asupra lor. Șerpii otrăvitori care infestau pustia erau numiți șerpi înfocați, pe baza efectelor teribile produse de mușcătura lor, aceasta cauzând inflamație violentă și moarte grabnică. Când mâna lui Dumnezeu a fost îndepărtată de la Israel, un mare număr din popor a fost atacat de aceste creaturi veninoase.

Acum era teroare și confuzie în întreaga tabără. În aproape fiecare cort se aflau persoane moarte sau muribunde. Nimeni nu era sigur. Adesea tăcerea nopții era întreruptă de strigăte răsunătoare, care vorbeau despre victime recente. Toți erau ocupați să slujească celor suferinzi, sau cu o grijă agonizantă încercau să îi protejeze pe cei care nu erau încă afectați. Niciun murmur nu ieșea acum de pe buzele lor. În comparație cu suferința prezentă, dificultățile și încercările lor anterioare păreau nedemne de vreun gând.”—*Patriarhi și profeți*, p. 429 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

b. Ce a făcut poporul când a realizat că Domnul îi pedepsea pentru comportamentul lor rebel, și ce remediu a fost pus la dispoziție? Numeri 21:7-9.

Numeri 21:7-9: „Poporul a venit la Moise și a zis: „Am păcătuțit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi

acești șerpi.” Moise s-a rugat pentru popor. Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.” Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă trăia.”

„Moise a primit porunca divină de a face un șarpe de aramă care să semene cu cei vii, și de a-l înălța între oameni. Toți cei care fuseseră mușcați trebuia să privească spre acesta, și urma să găsească alinare..

Poporul știa bine că nu exista nicio putere în șarpele de aramă care să cauzeze o astfel de schimbare în cei care priveau spre el. Puterea de vindecare era doar de la Dumnezeu. În înțelepciunea Sa, El a ales această cale de a-și manifesta puterea. Prin aceste mijloace simple, poporul a fost făcut să realizeze faptul că această suferință fusese adusă asupra lor prin păcatele lor. Ei au fost de asemenea asigurați că în timp ce ascultau de Dumnezeu, ei nu aveau niciun motiv de teamă, pentru că El urma să îi ocrotească.”—Ibid., p. 430 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

Joi

4 iunie

5. REMEDIUL PENTRU PĂCAT

a. Pe cine simboliza șarpele de aramă? Ioan 3:14, 15; Amos 5:4.

Ioan 3:14, 15: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Amos 5:4: „Căci așa vorbește Domnul către casa lui Israel: „Căutați-Mă și veți trăi!”

„Israelitii și-au salvat viețile privind la șarpele înălțat. În acea privire era implicată credință. Ei trăiau pentru că credeau cuvântul lui Dumnezeu și se încredeau în mijloacele puse la îndemână pentru însănătoșirea lor. La fel, păcătosul poate privi la Hristos și să trăiască. El primește iertare prin credință în sacrificiul ispășitor. Spre deosebire de simbolul inert și fără viață, Hristos are putere și virtute în Sine Însuși de a vindeca pe păcătosul căit.”—*Patriarhi și profeți*, p. 431 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

b. Prin cine și doar cum putem noi fi vindecați? Psalmi 103:2, 3; 1 Petru 2:21, 24.

Psalmi 103:2, 3: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.”

1 Petru 2:21, 24: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui... El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilile Lui ați fost vindecați.”

„În timp ce realizăm condiția noastră neajutorată fără de Hristos, nu trebuie să cedăm în fața descurajării, ci să ne bazăm pe meritele unui Salvator răstignit și înviat. Priviți și trăiți. Isus Și-a dat ca garanție cuvântul; El îi va salva pe toți cei care vin la El. Deși milioane care au nevoie să fie vindecați vor refuza harul oferit, niciunul care se încrede în meritele Sale nu va fi lăsat să piară.”—Ibid., p. 432.

„În timp ce păcătosul nu se poate salva pe sine, el totuși are ceva de a făcut pentru a-și asigura mântuirea. ‚Pe cel care vine la Mine,‘ spune Hristos, ‚nu îl voi da afară în nici un caz.‘ (Ioan 6:37 engl. KJV.) Însă noi trebuie să venim la El; și când ne căim de păcatele noastre, noi trebuie să credem că El ne acceptă și ne iartă. Credința este darul lui Dumnezeu, însă puterea de a o exercita este a noastră.”—Ibid., p. 431.

Vineri

5 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce nu au fost distruși edomiții la acest moment?
2. Ce putem învăța din experiența lui Moise și Aaron cu privire la consecințele pe termen lung ale unei singure acțiuni?
3. Ce tipare de gândire conduc la murmurare? Cum putem evita aceasta?
4. Ce remediu simplu a fost oferit împotriva mușcăturilor șerpilor? Unde era puterea vindecătoare în șarpele de aramă?
5. Unde trebuie să privim pentru a fi salvați din păcat? Ce se include în „a privi”?

Victoria asupra lui Sihon și Og

„Încredințează-Ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.” (Psalmi 37:5)

„Credința calmă a liderului lor i-a inspirat pe oameni cu încredere în Dumnezeu. Ei s-au încrezut în brațul atotputernic, și El nu i-a lăsat fără ajutor. Nici uriași puternici, nici cetăți întărite cu ziduri, nici oști armate, nici fortărețe stâncoase nu puteau sta împotriva Căpitanului oștirii Domnului.”—*Patriarhi și profeți*, p. 436 engl. (cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 433-437 engl.

(cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

Duminică

7 iunie

1. ISRAEL AMENINȚAT CU DISTRUGEREA

a. Ce indicații au primit israeliții cu privire la Moabiți și Amoniți? Deuteronom 2:9, 19.

Deuteronom 2:9, 19: „Domnul mi-a zis: ‘Nu face război cu Moab și nu te apuca la luptă cu el, căci nu-ți voi da nimic să stăpânești în țara lui. Arul l-am dat în stăpânire copiilor lui Lot... și să te apropii de copiii lui Amon. Să nu faci război cu ei și să nu te iei la luptă cu ei, căci nu-ți voi da nimic de stăpânit în țara copiilor lui Amon: am dat-o în stăpânire copiilor lui Lot.’”

b. Când Israel a ajuns în țara Amoniților, ce mesaj a trimis Moise lui Sihon, regele acestora, și care a fost răspunsul regelui? Deuteronom 2:26-30; Numeri 21:21-23.

Deuteronom 2:26-30: „Din pustia Chedemot, am trimis soli la Sihon, împăratul Hesbonului, cu vorbe de pace. Am trimis să-i spună: ‘Lasă-mă să trec prin țara ta; voi ține drumul mare, fără să mă abat nici la dreapta, nici la stânga. Să-mi vinzi pe preț de argint hrana pe care o voi mânca și să-mi dai cu preț de argint apa pe care o voi bea; nu voi face altceva decât să trec cu piciorul, lucru pe care mi l-au îngăduit copiii lui Esau care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar – îngăduie-mi și tu lucrul acesta, până voi trece Iordanul, ca să intru în țara pe care ne-o dă Domnul Dumnezeuul nostru.’ Dar Sihon, împăratul Hesbonului, n-a vrut să ne lase să trecem pe la el, căci Domnul Dumnezeuul tău i-a făcut duhul neînduplecat și i-a împietrit inima, ca să-l dea în mâinile tale, cum vezi azi.”

Numeri 21:21-23: „Israel a trimis soli la Sihon, împăratul amoriților, ca să-i spună: „Lasă-mă să trec prin țara ta; nu vom intra nici în ogoare, nici în vii și nu vom bea apă din fântâni; vom ține drumul împărătesc, până vom trece de ținutul tău.” Sihon n-a îngăduit lui Israel să treacă prin ținutul lui. Sihon a strâns tot poporul și a ieșit înaintea lui Israel, în pustie. A venit la Iahaț și s-a luptat împotriva lui Israel.”

„Răspunsul [lui Sihon] a fost un refuz hotărât, și toată oastea amoriților a fost somată să se opună înaintării invadatorilor. Această armată formidabilă i-a îngrozit pe israeliți, care erau slab pregătiți pentru o confruntare cu forțe bine înarmate și bine disciplinate. În ceea ce privește îndemânarea în luptă, vrăjmașii lor erau în avantaj. Conform tuturor aparențelor umane, ar fi urmat un sfârșit grabnic pentru israeliți.

Însă Moise și-a ațintit privirea asupra stâlpului de nor, și a încurajat poporul cu gândul că semnul prezenței lui Dumnezeu încă era cu ei. În același timp, el i-a îndemnat să facă tot ceea ce puterea umană putea face pentru a se pregăti pentru război. Vrăjmașii lor erau nerăbdători de bătălie, și încrezători că urma să șteargă complet din țară pe israeliții nepregătiți.”—*Patriarhi și profeți*, p. 433, 434 engl. (cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

Luni

8 iunie

2. AMORIȚII SUNT CUCERIȚI

a. Ce instrucțiune a venit la conducătorul lui Israel de la Stăpânitorul tuturor terenurilor? Deuteronom 2:31.

Deuteronom 2:31: „Domnul mi-a zis: ‘Vezi, acum încep să-ți dau pe Sihon și țara lui; începe și tu dar să-i iei în stăpânire țara ca s-o moștenești.’”

b. Ce fusese profețit în timpul lui Avraam cu privire la amoriți? Geneza 15:16.

Geneza 15:16: „În al patrulea neam, ea se va întoarce aici, căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă vârful.”

„Deși amoriții erau idolatri, și pe bună dreptate, prin marea lor răutate pierduseră dreptul la viață, Dumnezeu i-a cruțat timp de patru sute de ani, pentru a le da dovadă de netăgăduit despre faptul că El era singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul cerului și al pământului. Toate minunile Sale în timp ce îl aducea pe Israel din Egipt le erau cunoscute. Le fuseseră date suficiente dovezi; ei ar fi putut cunoaște adevărul, dacă ar fi fost dispuși să se întoarcă de la idolatria și destrăbălarea lor. Însă ei au respins lumina și s-au agățat de idoli lor.

Când Domnul Și-a adus a doua oară poporul la granițele Canaanului, aceor națiuni păgâne le-a fost dată o dovadă suplimentară despre puterea Lui. Ei au văzut că Dumnezeu era cu Israel în victoria câștigată asupra regelui Aradului și asupra Canaanitilor, și în minunea îndeplinită pentru a-i salva pe cei care pierreau din cauza mușcăturii șerpilor... În toate călătoriile și campările lor, trecând dincolo de țara Edomului, Moabului și Amonului, ei nu arătaseră nicio ostilitate și nu aduseseră nicio vătămare poporului sau posesiunilor lor. Ajungând la granița amoriților, Israel ceruse permisiunea de a călători în mod neabătut prin țară, promițând să respecte aceleași reguli care guvernaseră relațiile lor cu alte națiuni. Când regele Amoriților a refuzat această solicitare respectuoasă și și-a strâns în mod sfidător oștile pentru bătălie, cupa nelegiuirii lor ajunsese plină, și acum Dumnezeu urma să își exercite puterea pentru doborârea lor.”—*Patriarhi și profeți*, p. 434, 435 engl. (cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

c. Care a fost rezultatul bătăliei? Deuteronom 2:32-35; Numeri 21:24.

Deuteronom 2:32-35: „Sihon ne-a ieșit înaintea cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră, la Iahaț. Domnul Dumnezeu nostru ni l-a dat în mâini și l-am bătut, pe el și pe fiii lui și pe tot poporul lui. I-am luat atunci toate cetățile și le-am nimicit cu desăvârșire: bărbați, femei și prunci i-am nimicit cu desăvârșire și n-am lăsat să scape niciunul măcar. Numai vitele le-am răpit pentru noi, precum și pradă din cetățile pe care le luaserăm.”

Numeri 21:24: „Israel l-a bătut cu ascuțișul sabiei și i-a cucerit țara de la Arnon până la Iaboc, până la hotarul copiilor lui Amon, căci hotarul copiilor lui Amon era întărit.”

„Israeliiții trecuseră râul Arnon și înaintaseră asupra vrăjmașului. A avut loc o confruntare, în care armatele lui Israel au fost victorioase; și, urmând avantajul câștigat, ei erau în curând în posesia țării amoriților. Căpitanul oștirii Domnului era cel care supusese pe vrăjmașii poporului Său: și El ar fi făcut același lucru pentru Israel în urmă cu treizeci și opt de ani, dacă ei s-ar fi încrezut în El.” —Ibid., p. 435.

Marti

9 iunie

3. AVÂND ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU

- a. Cum descrie David în mod competent atitudinea pe care ar fi avut-o Moise când a auzit despre marile oști ale Canaanului? Psalmi 112:7, 8.

Psalmi 112:7, 8: „El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul. Inima îi este mângâiată, n-are nicio teamă, până ce își vede împlinită dorința față de potrivnicii lui.”

„Ajutor și har suficient pentru fiecare circumstanță sunt promise de Cel al cărui cuvânt este adevărul. Brațele Sale veșnice cuprind sufletul care se întoarce spre El pentru ajutor. În grija Sa noi ne putem odihni în siguranță, spunând: ‚Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine.‘ (Psalmi 56:3). Față de cei care își pun încrederea în El, Dumnezeu își va îndeplini promisiunea.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 467 engl. (cap. Casa Cezarului).

b. Ce putea spune Moise plin de încredere, după ce l-au învins pe Sihon, regele Hesbonului? Deuteronom 2:36. Cum a fost înspăimântat poporul?

Deuteronom 2:36: „De la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, și de la cetatea care este în vale până la Galaad, n-a fost nicio cetate prea tare pentru noi: Domnul Dumnezeu nostru ni le-a dat pe toate în mână.”

„Acum evreii își aminteau cum cândva mai înainte, când forțele lor merseseră la luptă, fuseseră puși pe fugă și mii fuseseră ucși. Însă atunci ei merseseră în directă opoziție cu porunca Domnului. Ei plecaseră fără Moise, liderul numit de Dumnezeu, fără stâlpul de nor, simbolul prezenței divine, și fără chivot. Însă acum Moise era cu ei, întărindu-le inimile cu cuvinte de speranță și credință; Fiul lui Dumnezeu, învăluit în stâlpul de nor, conducea pe cale; și chivotul sacru îi însoțea.” — *Patriarhi și profeți*, p. 437 engl. (cap. 39, Cucerirea Basanului).

c. Cu privire la ce putem fi plini de încredere pe măsură ce călătorim pe calea vieții aici pe pământ? Filipeni 1:6.

Filipeni 1:6: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”

„Cei care trăiesc în mijlocul pericolelor din aceste ultime zile pot realiza faptul că la fel cum la începutul experienței lor adevărul i-a unit cu Mântuitorul, tot la fel, Cel care este autorul și desăvârșitorul credinței lor va desăvârși lucrarea pe care a început-o pentru ei. Dumnezeu, prin care suntem chemați la părtășie cu Fiul Său, este credincios. Pe măsură ce bărbați și femei cooperează cu Dumnezeu în îndeplinirea lucrării pe care El le-a dat-o, ei merg înainte din putere în putere mai mare. Pe măsură ce exercită credință simplă, crezând zi după zi că Dumnezeu nu va da greș în a-i statornici în Hristos, Dumnezeu le

spune, așa cum i-a spus vechiului Israel: „Ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău: Domnul, Dumnezeul tău te-a ales ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.” (Deuteronom 7:6). —*Înalta noastră chemare*, p. 24 engl. (cap. *Promisiuni pentru cei care ascultă*).

Miercuri

10 iunie

4. OG, REGELE BASANULUI, ESTE ÎNVINS

- a. Care a fost următorul obiectiv al israeliților după victoria de la Sihon? Deuteronom 3:1. Descrieți țara și poporul Basanului.**

Deuteronom 3:1: „Ne-am întors și ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, ne-a ieșit înaintea, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră la Edrei.”

„Umplută de speranță și curaj, armata lui Israel a înaintat cu avânt și, călătorind încă spre nord, au ajuns în curând într-o regiune care putea foarte bine să testeze curajul și credința lor în Dumnezeu. Înaintea lor se afla puternica și numeroasa împărăție a Basanului, dens populată cu cetăți întărite cu ziduri puternice din pietre, care chiar și astăzi stârnesc uimirea lumii—șaizeci de cetăți,... cu ziduri înalte, porți și zăvoare; afară de cetățile fără ziduri, care erau foarte multe la număr.” —*Patriarhi și profeți*, p. 435 engl. (cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

- b. Ce mesaj a trimis Domnul lui Moise cu privire la Og și armata sa, și care a fost rezultatul bătăliei? Numeri 21:34, 35; Deuteronom 3:2-7.**

Numeri 21:34, 35: „Domnul a zis lui Moise: „Nu te teme de el, căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui și toată țara lui; să-i faci cum ai făcut lui Sihon, împăratul amoritilor, care locuia la Hesbon.” Și ei l-au bătut, pe el și pe fiii lui și tot poporul lui, de n-au lăsat să scape unul măcar, și au pus mâna pe țara lui.”

Deuteronom 3:2-7: „Domnul mi-a zis: ‘Nu te teme de el, căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui, și țara lui; să te porți cu el cum te-ai purtat cu Sihon, împăratul amoritilor, care locuia la Hesbon.’ Și Domnul Dumnezeul nostru a mai dat în mâinile noastre și pe Og, împăratul Basanului, cu tot poporul lui; l-am bătut și n-am lăsat să scape niciunul din oamenii lui. L-am luat atunci toate cetățile și n-a fost una care să nu cadă în stăpânirea noastră: șaizeci de cetăți, tot ținutul Argob, împărăția lui Og din Basan. Toate cetățile acestea erau întărite cu ziduri înalte, cu porți și zăvoare, afară de cetățile fără ziduri, care erau foarte multe la număr.

Le-am nimicit cu desăvârșire, cum făcusem cu Sihon, împăratul Hesbonului; am nimicit cu desăvârșire toate cetățile împreună cu bărbații, femeile și pruncii. Iar toate vitele și prada din cetăți le-am luat pentru noi.”

„Nici uriași puternici, nici cetăți întărite cu ziduri, nici oști armate, nici fortărețe stâncoase nu puteau sta împotriva Căpitanului oștirii Domnului. Domnul conducea armata; Domnul strica planurile vrăjmașului; Domnul cucerea în favoarea Israelului. Regele uriaș și armata sa au fost distruși și în scurt timp israeliții au luat în stăpânire întreaga țară. Astfel a fost șters de pe fața pământului acel popor ciudat care se dedicase complet nelegiurii și idolatriei îngrozitoare.” —Ibid., p. 436.

c. Cum l-a ajutat Domnul pe poporul Său în lupta împotriva celor doi regi amoriți, Sihon și Og? Iosua 24:12. Cum privea noua generație de israeliți greșeala părinților lor?

Iosua 24:12: „Am trimis înaintea voastră viespe bondărească și i-a izgonit dinaintea voastră ca pe cei doi împărați ai amoriților: nu cu sabia, nici cu arcul tău.”

„În cucerirea Galaadului și Basanului au fost mulți care și-au amintit evenimentele care, cu aproape patruzeci de ani în urmă, la Cadeș, îl condamnaseră pe Israel la lunga peregrinare prin deșert. Ei înțelegeau că raportul iscoadelor cu privire la Țara Promisă era în multe privințe corect. Orașele erau înconjurate de ziduri și erau foarte mari și locuite de uriași, în comparație cu care evreii erau doar niște pigmei. Însă ei puteau înțelege acum faptul că greșeala fatală a părinților lor fusese aceea că nu se încrezuseră în Dumnezeu. Doar aceasta îi împiedicase să intre imediat în țara cea bună.” —Ibid.

Joi

11 iunie

5. LECȚII PENTRU NOI

a. Ce lecție putem învăța când vedem cum Israel, din perspectivă umană mult depășit numeric, a triumfat asupra vrăjmașilor săi? Zaharia 4:6.

Zaharia 4:6: „Atunci, el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: ‘Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu’, zice Domnul oștirilor.”

„În comparație cu milioanele din lume, poporul lui Dumnezeu va fi, așa cum a fost întotdeauna, o turmă mică; însă dacă stau de partea adevărului așa cum este el revelat în cuvântul Său, Dumnezeu va fi refugiul lor. Ei stau

sub scutul larg al Omnipotenței. Dumnezeu este întotdeauna o majoritate.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 590 engl. (cap. 57, *Apocalipsa*).

„Nu este Dumnezeu o majoritate? Dacă suntem de partea Dumnezeului care a făcut cerul și pământul, nu suntem noi de partea majorității? Avem de partea noastră îngerii care excelează în putere.” — *Temperanța*, p. 258 engl. (secțiunea XII, cap. 7, *Chemarea la recoltă*).

b. Ce lecție ne învață acest eveniment? Psalmi 37:1-3, 5.

Psalmi 37:1-3, 5: „Nu te mânia pe cei răi și nu te uita cu jind la cei ce fac răul; căci sunt costiți iute, ca iarba, și se veștejesc ca verdeața! Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credincioșie!... Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra!”

„Această experiență conține o lecție pentru noi. Puternicul Dumnezeu al lui Israel este Dumnezeul nostru. În El ne putem încrede, iar dacă ascultăm de cerințele Sale, El va lucra pentru noi într-un mod la fel de evident, cum a lucrat pentru poporul Său din vechime. Oricine caută să urmeze cărarea datoriei va fi uneori asaltat de îndoială și necredință. Calea va fi uneori atât de baricadată de obstacole aparent de netrecut, încât să îi descurajeze pe cei care vor ceda în fața descurajării; însă acestora Dumnezeu le spune: Înaintați! Îndepliniți-vă datoria cu orice preț. Dificultățile care par atât de îngrozitoare, care umplu sufletul vostru de groază, vor dispărea pe măsură ce înaintați pe calea ascultării, încrezându-vă în mod umil în Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 437 engl. (cap. 39, *Cucerirea Basanului*).

Vineri

12 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. În pregătirea pentru lupta împotriva amoriților, cum a arătat Israel o credință care lucrează?**
- 2. De ce cruță încă Dumnezeu pe locuitorii nelegiuți ai lumii, astăzi?**
- 3. După cum Dumnezeu a vrut să îl așeze în mod ferm pe Israel în Canaan, în ce dorește El să ne statornicească pe noi astăzi? Ce înseamnă aceasta?**
- 4. Ce a înțeles generația următoare de israeliți cu privire la lucrurile care îi preocupau pe părinții lor?**
- 5. Ce se va întâmpla când ne îndeplinim datoria indiferent de obstacolele din calea noastră?**

Apostazie la Iordan

**„De aceea, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.”
(1 Corinteni 10:12)**

„Lucrarea specială a lui Satan în aceste ultime zile este de a lua în stăpânire mințile tinerilor, de a corupe gândurile și de a inflama pasiunile; pentru că el știe că făcând aceasta, poate să conducă la acțiuni impure, și astfel toate facultățile nobile ale minții devin înjosite.”—*Îndrumarea copilului*, p. 440 engl. (cap. 40, Balaam).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 453-461 engl.
(cap. 41, Apostazie la Iordan).

Duminică

14 iunie

1. FAVOAREA LUI DUMNEZEU ESTE PROTECȚIA NOASTRĂ

a. Ce a încercat să facă Balac, regele Moabului? De ce? Numeri 22:2, 3, 5-7.

Numeri 22:2, 3, 5-7: „Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ce făcuse Israel amoriților. Și Moab a rămas foarte îngrozit în fața unui popor atât de mare la număr; l-a apucat groaza în fața copiilor lui Israel... El a trimis soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Râu (Eufrat), în țara fiilor poporului său, ca să-l cheme și să-i spună: „Iată, un popor a ieșit din Egipt, acoperă fața pământului și s-a așezat în fața mea! Vino, te rog, să-mi blestemi pe poporul acesta, căci este mai puternic decât mine. Poate că așa îl voi putea bate și-l voi izgoni din țară, căci știi că pe cine binecuvântezi tu este binecuvântat și pe cine blestemi tu este blestemat.” Bătrânii lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat având cu ei daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam și i-au spus cuvintele lui Balac.”

b. De ce nu putea Balaam să îl blesteme pe Israel? Numeri 22:38; 23:8.

Numeri 22:38: „Balaam a răspuns lui Balac: „Iată că am venit la tine. Acum îmi va fi oare îngăduit să spun ceva? Voi spune cuvintele pe care mi le va pune Dumnezeu în gură.”

Numeri 23:8: „Cum să blestem eu pe cel ce nu-l blestemă Dumnezeu? Cum să defăimez eu pe cel pe care nu-l defăimează Domnul?”

- c. **Ce fapt cu privire la starea spirituală a lui Israel era un alt motiv pentru care ei nu puteau fi blestemați? Numeri 23:21. Cum este acest fapt încurajator pentru noi?**

Numeri 23:21: „El nu vede nicio fărădelege în Iacov, nu vede nicio răutate în Israel. Domnul Dumnezeu lui este cu el, El este Împăratul lui, veselia lui.”

„În timp ce ei erau sub protecție divină, niciun popor, nicio națiune, chiar ajutate de întreaga putere a lui Satan, nu puteau să aibă succes împotriva lor. Întreaga lume urma să se mire de lucrarea minunată a lui Dumnezeu în favoarea poporului Său— un om hotărât să urmeze un curs de acțiune păcătos să fie în așa măsură controlat de puterea divină încât să rostească, în locul blestemelor, cele mai bogate și mai prețioase făgăduințe, în limbaj poetic sublim și plin de pasiune. Și favoarea lui Dumnezeu manifestată la acel moment față de Israel urma să fie o asigurare despre grija Sa protectoare pentru copiii Săi ascultători, credincioși, din toate veacurile. Când Satan urma să inspire oameni răi să reprezinte în mod greșit, să hărțuiască și să distrugă pe poporul lui Dumnezeu, chiar acest incident urma să le fie amintit, și urma să întărească curajul și credința lor în Dumnezeu.”—*Patriarhi și profeți*, p. 449 engl. (cap. 40, *Balaam*).

Luni

15 iunie

2. BINECUVÂNTĂRI ȘI PROMISIUNI PROFETICE

- a. **Ce binecuvântări l-a inspirat Dumnezeu pe Balaam să pronunțe asupra lui Israel? Prima binecuvântare: Numeri 23:7-10. A doua binecuvântare: Numeri 23:18-24. A treia binecuvântare: Numeri 24:5-9.**

Numeri 23:7-10: „Balaam și-a rostit prorocia și a zis: „Balac m-a adus din Aram (Mesopotamia). Împăratul Moabului m-a chemat din munții Răsăritului, zicând: ‘Vino și blestemă-mi pe Iacov! Vino și defăimează-mi pe Israel!’ Cum să blestem eu pe cel ce nu-l blestemă Dumnezeu? Cum să defăimez eu pe cel pe care nu-l defăimează Domnul? Îl văd din vârful stâncilor, Îl privesc de pe înălțimea dealurilor: Este un popor care locuiește deoparte și nu face parte dintre neamuri. Cine poate să numere pulberea lui Iacov și să spună numărul unui sfert din Israel? O, de aș muri de moartea celor neprihăniți și sfârșitul meu să fie ca al lor!”

Numeri 23:18-24: „Balaam și-a rostit prorocia și a zis: „Scoală-te, Balac, și ascultă! Ia aminte la mine, fiul lui Țipor! Dumnezeu nu este un om, ca să mintă, nici un

fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini? Iată că am primit poruncă să binecuvânteț. Da, El a binecuvântat, și eu nu pot întoarce. El nu vede nicio fărădelege în Iacov, nu vede nicio răutate în Israel. Domnul Dumnezeu lui este cu el, El este Împăratul lui, veselia lui. Dumnezeu i-a scos din Egipt, tăria Lui este pentru el ca a bivoului. Descântecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov, nici vrăjitoria împotriva lui Israel. Acum se poate spune despre Iacov și Israel: 'Ce lucruri mari a făcut Dumnezeu!' Da, poporul acesta se scoală ca o leoaică și se ridică întocmai ca un leu. Nu se culcă până ce n-a mâncat prada și n-a bătut sângele celor uciși.'

Numeri 24:5-9: *„Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove! Locuințele tale, Israele! Ele se întind ca niște văi, ca niște grădini lângă un râu, ca niște copaci de aloë pe care i-a sădit Domnul, ca niște cedri pe lângă ape. Apa curge din gălețile lui și sămânța lui este udată de ape mari. Împăratul lui se înalță mai presus de Agag și împărăția lui ajunge puternică. Dumnezeu l-a scos din Egipt, tăria Lui este ca a bivoului pentru el. El nimicește neamurile care se ridică împotriva lui, le sfărâmă oasele și le prăpădește cu săgețile lui. Îndoaie genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică. Cine-l va scula? Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta, și blestemat să fie oricine te va blestema!”*

b. Ce profeție a rostit apoi Balaam cu privire la Israel și venirea lui Mesia? Numeri 24:15-17.

Numeri 24:15-17: *„Balaam și-a rostit prorocia și a zis: „Așa zice Balaam, fiul lui Beor, așa zice omul care are ochii deschiși, așa zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce cunoaște planurile Celui Preaînalt, cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, cel ce cade cu fața la pământ și ai cărui ochi sunt deschiși: ‘Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set.’”*

„Lumina lui Dumnezeu strălucește întotdeauna în mijlocul întunericului păgânismului. Pe când [magii] studiau cerurile înstelate și căutau să descifreze misterul ascuns în căile lor luminoase, ei contemplant slava Creatorului. Căutând o cunoștință mai clară, ei s-au întors spre Scripturile evreilor. În propria lor țară erau păstrate scrieri profetice care preziceau venirea unui învățător divin. Balaam aparținea grupului magicienilor; deși cândva fusese un profet al lui Dumnezeu; prin Duhul Sfânt el prezisese prosperitatea lui Israel și venirea lui Mesia; și profețiile sale fuseseră transmise prin tradiție de la un secol la altul. Însă în Vechiul Testament, venirea Salvatorului era mai clar descoperită.” —Hristos, Lumina lumii, p. 59, 60 engl. (cap. 6, Noi am văzut steaua Lui).

c. Ce a profetit Balaam cu privire la soarta națiunilor care locuiau atunci în Țara Promisă? Numeri 24:17-23.

Numeri 24:17-23: „Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea ră-sare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moa-bului și prăpădește pe toți copiii lui Set. Se face stăpân pe Edom, Se face stăpân pe Seir, vrăjmașii lui. Israel face fapte mari. Cel ce se naște din Iacov domnește ca stăpânitor și pierde pe cei ce scapă din cetăți.” Balaam a văzut pe Amalec și a rostit următoarea prorocie: „Amalec este cel dintâi dintre neamuri, dar într-o zi va fi nimicit.” Balaam a văzut pe cheniți și a rostit următoarea prorocie: „Locuința ta este tare de tot și cuibul tău este pus pe stâncă. Dar Cain va fi pustiit, până ce te va lua prins Asur.” Balaam a rostit următoarea prorocie: „Vai! Cine va mai putea trăi când va face Dumnezeu acest lucru?”

„Dumnezeu dă națiunilor un anume timp de probă. El trimite lumină și dovezi care, dacă sunt primite, îi vor salva, însă dacă sunt refuzate, așa cum au refuzat evreii lumina, vor aduce asupra lor judecăți și pedepse. Dacă oame-nii refuză să obțină beneficii, și aleg întunericul mai degrabă decât lumina, ei vor secera rezultatele alegerilor lor.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament*, [E.G.White Comments], vol. 4, p. 1143, 1144 engl. (cap. referitor la Isaia 26).

„Cu o exactitate care nu greșește, Cel Infinit încă mai ține o socoteală cu fiecare națiune. În timp ce îndurarea Sa este oferită cu chemări la pocăință, acest cont rămâne deschis; însă când cifrele ajung la o anumită sumă pe care Dumnezeu a fixat-o, începe administrarea mâniei Sale. Contul se în-chide. Răbdarea divină încetează. Nu mai există îndurare care să pledeze în favoarea lor.

Profetul [Ezechiel], privind de-a lungul secolelor, a văzut acest timp pre-zențat în fața sa în viziune. Națiunile acestui secol au fost primitoarele unor îndurări neegale anterior. Cele mai alese binecuvântări ale cerului le-au fost date, însă o măsură sporită de mândrie, lăcomie, idolatrie, dispreț față de Dumnezeu și ingraturitudine josnică sunt înregistrate în dreptul lor. Ele închid cu grabire contul lor cu Dumnezeu.” —*Mărturii*, vol.5, p. 208, 209 engl. (cap. 24, *Sigiliul lui Dumnezeu*).

Marți

16 iunie

3. BLESTEMUL NU VA VENI FĂRĂ MOTIV

- a. **Cu ce momeli a încercat Satan să îi prindă în cursă pe copiii lui Israel când ei erau pe punctul de a intra în Țara Promisă? Numeri 25:1.**

Numeri 25:1: „Israel locuia în Sitim și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab.”

b. Ce au făcut Moabiții pentru a-l ademeni pe Israel tot mai departe de Dumnezeu? Numeri 25:2,3.

Numeri 25:2,3: „Ele au pofțit poporul la jertfele dumnezeilor lor, și poporul a mâncat și s-a închinat până la pământ înaintea dumnezeilor lor. Israel s-a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel.”

„La sugestia lui Balaam, regele Moabului a stabilit un mare festival în onoarea zeilor lor, și s-au făcut aranjamente în secret ca Balaam să îi determine pe israeliți să participe. El era considerat de ei drept un profet al lui Dumnezeu și, ca urmare, nu avea dificultăți mari în a-și realiza scopul. Un număr mare din popor i s-au alăturat participând ca martori la festivități. Ei s-au aventurat pe un teren interzis și au fost prinși în cursa lui Satan. Ademeniți cu muzică și dans și atrași de frumusețea vestalelor păgâne, ei și-au abandonat fidelitatea față de Iehova. În timp ce s-au unit la veselie și petrecere, folosirea vinului le-a întunecat simțurile și a rupt barierele auto-controlului. Patima avea frâu liber; și după ce și-au mânăjit conștiințele prin destrăbălare, ei au fost convinși să se plece în fața idolilor. Ei au adus jertfe pe altarele păgâne și au participat la cele mai degradante ritualuri.

Nu a durat mult până otrava se răspândise, asemenea unei infecții letale, în tabără lui Israel. Cei care i-ar fi învins pe vrăjmașii lor în bătălie erau învinși de vicleșugurile femeilor păgâne. Poporul părea să fie orbit de pasiune. Conducătorii și oamenii cu răspundere erau între primii care au comis fărâdelege, și atât de mulți din popor erau vinovați, încât apostazia devenise națională. „Israel se alipise de Baal-Peor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 454 engl. (cap. 41, *Apostazie la Iordan*).

c. Ce pedeapsă imediată a trimis Dumnezeu asupra celor neascultători? De ce? Numeri 25:4, 5, 9.

Numeri 25:4, 5, 9: „Domnul a zis lui Moise: „Strânge pe toate căpeteniile popoului și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă a Domnului.” Moise a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare din voi săucidă pe aceia dintre ai lui care s-au lipit de Baal-Peor... Douăzeci și patru de mii au murit loviți de urgia aceea.”

„O plagă teribilă a izbucnit în tabără, și zeci de mii i-au căzut pradă cu grabă. Dumnezeu poruncise ca bărbații cu răspundere implicați în aceas-

tă apostazie să fie condamnați la moarte de către magistrați. Acest ordin a fost executat în mod prompt. Vinații au fost uciși, apoi corpurile lor au fost atârinate în vederea întregului Israel pentru ca adunarea, văzându-și conducătorii pedepsiți în mod atât de sever, să aibă un sentiment profund al urii lui Dumnezeu față de păcatul lor și al groazei mâniei Lui împotriva lor.”—Ibid., p. 455.

Miercuri

17 iunie

4. CURSA SENZUALITĂȚII

a. Ce păcate sunt între faptele naturii umane păcătoase? Galateni 5:19. Cât de răspândită este senzualitatea sau destrăbălarea, în zilele noastre?

Galateni 5:19: „Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea.”

„Destrăbălarea este păcatul special al acestui secol. Niciodată nu și-a ridicat viciul capul său deformat cu atâta îndrăzneală ca acum. Oamenii par să fie amorțiți, iar cei care iubesc virtutea și adevărata bunătate sunt aproape descurajați de îndrăzneala, tăria și răspândirea sa. Nelegiuirea care abundă nu se limitează doar la cel necredincios și la batjocoritor. Dacă ar fi așa situația, dar nu este! Mulți bărbați și femei care mărturisesc religia lui Hristos sunt vinați... Fiecare creștin va avea de învățat să își restrângă pasiunile și să fie controlat de principiu.”—*Mărturii*, vol. 2, p. 346, 347 engl. (cap. *Necurăție morală*).

b. Când stăm astăzi la granițele Canaanului ceresc, ce lecție putem învăța din apostazia lui Israel la Iordan? 1 Corinteni 10:8, 12.

1 Corinteni 10:8, 12: „Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii... Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.”

„Pretutindeni de-a lungul secolelor există risipite epave de caracter, care au naufragiat la stâncile îngăduinței senzuale. Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, pe când poporul lui Dumnezeu stă la granițele Canaanului ceresc, Satan, la fel ca în vechime, își va dubla eforturile pentru a-i împiedica să intre în acea țară bună. El întinde cursele sale pentru fiecare suflet. Nu doar cei

ignoranți și needucați sunt, care au nevoie să fie în gardă; el va pregăti ispitele sale pentru cei din pozițiile cele mai înalte, din cele mai sfinte responsabilități; dacă îi poate conduce să își mânjească sufletele, prin ei el poate să îi distrugă pe mulți. Și el folosește acum aceiași agenți pe care i-a folosit în urmă cu trei mii de ani. Prin prietenii lumești, prin farmecele frumuseții, prin căutarea de plăceri, prin veselie, festivități, sau prin cupa de vin, el ispitește spre încălcarea poruncii a șaptea.” — *Patriarhi și profeti*, p. 457, 458.

„Îngăduirea poftei senzuale slăbește mintea și înjosește sufletul. Puterile morale și intelectuale sunt amortite și paralizate prin satisfacerea tendințelor animalice; și este imposibil pentru sclavul poftelor să realizeze obligațiile sacre ale legii lui Dumnezeu, să aprecieze ispășirea sau să estimeze în mod corect valoarea sufletului. Bunătatea, puritatea și adevărul, reverența față de Dumnezeu și dragostea pentru lucrurile sfinte—toate aceste afecțiuni sfinte și aceste dorințe nobile care îi leagă pe oameni de lumea cerească—sunt consumate în focul patimii.” — *Ibid.*, p. 458 engl. (cap. 41, *Apostazie la Iordan*).

Joi

18 iunie

5. EVITÂND PĂCATELE ACESTUI SECOL

- a. **Ce avertizări sunt menite să ne protejeze de apostazie în special astăzi, în pregătirea noastră pentru cer? 2 Corinteni 6:17; Iacov 4:4.**

2 Corinteni 6:17: „De aceea: „*Leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul. Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi.*”

Iacov 4:4: „*Suflete preacurvar! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.*”

„Prin asocierea cu idolatri și prin unirea cu ei în festivitățile lor, evreii au fost conduși să încalce legea lui Dumnezeu și să aducă judecățile Sale asupra națiunii. Tot astfel, conducându-i pe urmașii lui Hristos să se asocieze cu cei neevlavioși și să se unească în amuzamentele lor, Satan are cel mai mare succes în a-i ademeni la păcat. „Leșiți din mijlocul lor, și fiți separați, spune Domnul, și nu atingeți nimic necurat” (2 Corinteni 6:17 engl. KJV). Dumnezeu cere de la poporul Său acum o deosebire la fel de mare față de lume în deprinderi, obiceiuri și principii, după cum cerea de la Israel în vechime. Dacă ei urmează cu credincioșie învățăturile cuvântului Lui, această deosebire va exista; nu se poate să fie altfel. Avertizările date evreilor împotriva asimilării cu păgânii nu

erau mai directe sau mai explicite decât cele care le interzic creștinilor să se conformeze spiritului și deprinderilor celor fără temere de Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 458 engl. (cap. 41, *Apostazie la Iordan*).

b. Ce putem face pentru a evita senzualitatea? 1 Petru 1:13; Filipeni 4:8.

1 Petru 1:13: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos.”

Filipeni 4:8: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.”

„Cei care nu doresc să cadă pradă vicleșugurilor lui Satan, trebuie să păzească bine căile de acces ale sufletului; ei trebuie să evite citirea, privirea sau ascultarea lucrurilor care sugerează gânduri impure. Minte nu trebuie să fie lăsată să zăbovească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care l-ar putea sugera vrăjmașul sufletelor.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 518 engl. (cap. 51, *Un subpăstor credincios*).

„Fiecare tendință greșită poate fi reprimată prin harul lui Dumnezeu, nu într-un mod nehotărât, lipsit de putere, ci cu fermitate a scopului, cu hotărâri înalte de a-L face pe Hristos modelul. Dragostea voastră să caute acele lucruri pe care Isus le iubea, și să fie reținută de la acele lucruri care nu dau tărie impulsurilor bune.” — *That I May Know Him*, p. 135.

Vineri

19 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce ar trebui să ne dea speranță și curaj în timp ce făcătorii de rele fac planuri împotriva noastră?**
- 2. Cum a fost folosit Balaam pentru a ilumina națiunile păgâne cu privire la Hristos?**
- 3. Cum a pierdut Israel protecția lui Dumnezeu la hotarele Canaanului?**
- 4. De ce ar trebui ca îngăduința poftelor senzuale să fie un motiv serios de îngrijorare pentru noi?**
- 5. Cum ne putem ține pure gândurile?**

Moartea lui Moise

„Cât despre Moise, el a fost ‘credincios în toată casa lui Dumnezeu’, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu. Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste propria lui casă. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezugduită și nădejdea cu care ne laudăm.” (Evrei 3:5, 6 engl. KJV.)

„Ca păstor al oilor, Moise a fost învățat să aibă grijă de cele care suferă, să le hrănească pe cele bolnave, să caute cu răbdare pe cele rătăcite, să aibă îndelungă răbdare cu cele nesupuse, să împlinească plin de iubire preocupată nevoile tinerilor miei și necesitățile oilor bătrâne și bolnave.”—*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 343 engl. (cap. 44, *Pregătire grabnică pentru lucrare*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 469-480 engl. (cap. 43, *Moartea lui Moise*).

Duminică

21 iunie

1. MOISE ÎNCURAJEAZĂ POPORUL

a. Întrucât sfârșitul lui Moise se apropia, cu ce cuvinte încurajatoare s-a adresat el întâi poporului, apoi lui Iosua? Deuteronom 31:1-8.

Deuteronom 31:1-8: „Moise s-a dus și a mai spus următoarele cuvinte întregului Israel: „Astăzi”, le-a zis el, „eu sunt în vârstă de o sută douăzeci de ani. Nu voi mai putea merge în fruntea voastră, și Domnul mi-a zis: “Tu să nu treci Iordanul! Domnul Dumnezeuul tău va merge El Însuși înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta și vei pune stăpânire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus Domnul. Domnul va face neamurilor acestora cum a făcut lui Sihon și Og, împărații amoriților, și țării lor; pe care a nimicit-o. Domnul vi le va da în mână și le veți face după poruncile pe care vi le-am dat. Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înpăimântați de ei, căci Domnul Dumnezeuul tău va merge El Însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.” Moise a chemat pe Iosua și i-a zis în fața întregului Israel: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în țara pe care Domnul a jurat părinților lor că le-o va da și tu îi vei pune în stăpânirea ei. Domnul Însuși va merge înaintea ta, El Însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înpăimânta!”

„În timp ce poporul privea spre omul în vârstă, care urma să fie luat atât de curând de la ei, ei și-au amintit, cu o nouă și mai profundă apreciere, de gingășia sa părintească, de sfaturile sale înțelepte, și de truda lui neobosită. Cât de adesea, atunci când păcatele lor atrăseseră judecățile drepte ale lui Dumnezeu, rugăciunile lui Moise Îl convinseseră să îi cruțe! Mâhnirea lor era intensificată de remușcări. Își aminteau cu amărăciune cum propria lor perversitate îl provocase pe Moise la păcatul pentru care acum trebuia să moară.

Îndepărtarea iubitelor conducători ar fi fost o muștrare cu mult mai puternică pentru Israel decât oricare alta pe care ar fi putut ei să o primească, dacă viața și misiunea lor ar fi continuat. Dumnezeu dorea să îi conducă să simtă că ei nu trebuia să facă viața viitorului lor lider la fel de solicitantă pe cât o făcuseră pe cea a lui Moise. Dumnezeu vorbește poporului Său prin binecuvântări acordate; și când acestea nu sunt apreciate, El le vorbește prin binecuvântări îndepărtate, pentru ca ei să poată să își vadă păcatele, și să se întoarcă la El cu toată inima.” —*Patriarhi și profeți*, p. 470 engl. (cap. 43, *Moartea lui Moise*).

Luni

22 iunie

2. CITIND CARTEA LEGII

a. Cât de frecvent i s-a cerut poporului să asculte citirea legilor, și ce grupuri de oameni trebuia să facă aceasta? De ce? Deuteronom 31:9-13.

Deuteronom 31:9-13: „*Moise a scris legea aceasta și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, care duceau chivotul legământului Domnului, și tuturor bătrânilor lui Israel. Moise le-a dat porunca aceasta: „La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la Sărbătoarea Corturilor, când tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă și să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia. Pentru ca și copiii lor, care n-o vor cunoaște, s-o audă și să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, în tot timpul cât veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.”*

„[Dumnezeu] cere părinților să își instruiască copiii și cu eforturi neînchinate să îi educe cu privire la cerințele legii Sale și să îi instruiască în cunoștința și temerea de Dumnezeu. Aceste cerințe pe care Dumnezeu le-a pus asupra evreilor cu atât de multă solemnitate, apasă cu tot atât de multă greutate asupra părinților creștini.” —*Mărturii*, vol. 3, p. 294 engl. (cap. 28, *Moise și Aaron*).

b. Care era planul lui Dumnezeu pentru Israel? Care erau condițiile cu care această promisiune urma să fie împlinită? Deuteronom 28:12-14.

Deuteronom 28:12-14: „Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini și nu te vei abate nici la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.”

„Aceste promisiuni date lui Israel sunt de asemenea pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi.” —*Mărturii*, vol. 6, p. 351.

c. Ce a fost dat israeliților ca o amintire a chemării lor ca popor special al lui Dumnezeu? Numeri 15:38, 39. Despre ce ar trebui să ne amintească, în acest caz, fiecare articol vestimentar pe care îl îmbrăcăm?

Numeri 15:38, 39: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le să-și facă, din neam în neam, un ciucure la colțurile veșmintelor lor și să pună un fir albastru peste ciucurile acesta din colțurile veșmintelor. Când veți avea ciucurile acesta, să vă uitați la el și să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniți și să nu urmați după poftele inimilor voastre și după poftele ochilor voștri, ca să vă lăsați târâți la curvie.”

„Copiii lui Israel li s-a poruncit, după ce au fost scoși din Egipt, să aibă o panglică simplă albastră la marginea hainelor lor, pentru a-i distinge de toate națiunile din jurul lor, și pentru a simboliza faptul că ei erau poporul deosebit al lui Dumnezeu. Poporului lui Dumnezeu nu i se cere acum să aibă un marcaj special pus pe hainele lor. Însă în Noul Testament se face frecvent referire la vechiul Israel ca exemplu. Dacă Dumnezeu a dat indicații atât de clar definite poporului Său din vechime cu privire la îmbrăcămintea lor, nu va ajunge îmbrăcămintea poporului Său din acest veac sub observația Sa? Nu ar trebui să existe în îmbrăcămintea lor o distincție față de cea a lumii? Nu ar trebui poporul lui Dumnezeu, care este comoara Sa deosebită, să caute să Îl mărească pe Dumnezeu chiar și în îmbrăcămintea lor? Și nu ar trebui ei să fie exemple în problema îmbrăcămintei, și prin stilul lor simplu să mustre mândria, vanitatea, și extravaganta mărturisitorilor lumesti, iubitori de plăceri? Dumnezeu cere aceasta de la poporul Său. Mândria este muștrată în Cuvântul Său.” —*The Review and Herald*, 23 ianuarie 1900.

3. SCRIIND O NOUĂ CÂNTARE

- a. **Ce aspecte ale caracterului lui Dumnezeu sunt subliniate în cântarea pe care Moise a scris-o pentru beneficiul poporului? Deuteronom 32:3, 4, 6.**

Deuteronom 32:3, 4, 6: „Căci voi vesti Numele Domnului. Dați slavă Dumnezeului nostru!... El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat. ... Pe Domnul Îl răsplățiți astfel?! Popor nechibzuit și fără înțelepciune! Nu este El oare Tatăl tău, care te-a făcut, te-a întocmit și ți-a dat ființă?”

- b. **Cum se arată grija lui Dumnezeu pentru poporul Său în această cântare? Deuteronom 32:9-12.**

Deuteronom 32:9-12: „Căci partea Domnului este poporul Lui, Iacov este partea Lui de moștenire. El l-a găsit într-un ținut pustiu, într-o singurătate plină de urlete înfricoșate; l-a înconjurat, l-a îngrijit și l-a păzit ca lumina ochiului Lui. Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia și-i poartă pe penele lui, așa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său, și nu era niciun dumnezeu străin cu El.”

„Dumnezeu i-a înconjurat pe israeliți cu fiecare facilitate, le-a oferit orice privilegiul, care i-ar fi făcut o onoare pentru numele Său și o binecuvântare pentru națiunile din jur. Dacă ar fi dorit să umble în căile ascultării, El le-a promis că îi va înălța ,mai presus de toate națiunile pe care le-a făcut, în laudă, în renume și în onoare.” —*Educația*, p. 40 engl. (cap. 5, *Educația lui Israel*).

„[Dumnezeu] i-a salvat din starea lor de servi, pentru ca să-i poată aduce într-o țară bună, o țară pe care în providența Sa o pregătise pentru ei ca un refugiu din fața vrăjmașilor lor. El urma să îi aducă la Sine și să îi cuprindă în brațele Sale veșnice; și în schimbul bunătății și îndurării Sale, ei urma să Îi înalțe numele și să Îl facă glorios pe pământ.” —*Profeti și regi*, p. 16 engl. (cap. *Via Domnului*).

- c. **În ce sens a fost menit acest imn să fie un ajutor pentru popor? Deuteronom 31:19-22. Ce putem învăța din aceasta?**

Deuteronom 31:19-22: „Acum, scrieți-vă cântarea aceasta. Învață pe copiii din Israel s-o cânte, pune-le-o în gură, și cântarea aceasta să-Mi fie martoră împotriva copiilor lui Israel. Căci voi duce pe poporul acesta în țara pe care am jurat părinților lui că i-o voi da, țară unde curge lapte și miere; el va mânca, se va sătura și se va îngrășa, apoi se va întoarce la alți dumnezei și le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti și va călca legământul Meu. Când va fi lovit atunci cu o mulțime de rele și necazuri, cântarea aceasta, care nu va fi uitată și pe care uitarea n-o va șterge din gura urmașilor, va sta

ca martoră împotriva acestui popor. Căci Eu îi cunosc pornirile, care se arată și azi, înainte chiar ca să-l fi dus în țara pe care am jurat că i-o voi da.” În ziua aceea, Moise a scris cântarea aceasta și a învățat pe copiii lui Israel s-o cânte.”

„Pentru a imprima cu atât mai mult aceste adevăruri asupra tuturor minților, marele lider [Moise] le-a transpus în versuri sacre. Acest imn nu era doar istoric, ci și profetic. În timp ce amintea de modul minunat în care S-a purtat Dumnezeu cu poporul Său în trecut, el preînchipuia, de asemenea și marile evenimente ale viitorului, victoria finală a celor credincioși, când Hristos avea să vină a doua oară în putere și slavă. Poporului i s-a cerut să încredințeze memoriei această istorie în poezie, și să îi învețe pe copiii lor și pe copiii copiilor lor. Acest imn trebuia să fie cântat de adunare când se strângeau pentru închinare, și să fie repetat de popor când mergeau la treburile lor zilnice. Era datoria părinților de a imprima aceste cuvinte în mințile receptive ale copiilor lor, pentru ca ele să nu fie uitate niciodată.” — *Patriarhi și profeți*, p. 467, 468 engl. (cap. 43, *Moartea lui Moise*).

Miercuri

24 iunie

4. VENIREA LUI ISUS PREZISĂ

a. Ce a spus Moise despre prima venire a lui Hristos? Deuteronom 18:15, 18.

Deuteronom 18:15, 18: „Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!... Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.”

b. Ce mustrare a adresat Isus evreilor în legătură cu această profecie? Ioan 5:45-47.

Ioan 5:45-47: „Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea. Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar, dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?”

„Există unii care pretind a crede și a învăța adevărurile Vechiului Testament, în timp ce resping Noul Testament. Dar refuzând să accepte învățăturile lui Hristos, ei arată faptul că nu cred ceea ce au spus patriarhii și profeții. „Dacă l-ați fi crezut pe Moise,’ a spus Hristos, ‚M-ați fi crezut pe Mine; pentru că el a mărturisit despre Mine.’ (Ioan 5:46). Ca urmare, nu există nicio putere reală în învățătura lor, nici măcar cu privire la Vechiul Testament.

Mulți care pretind a crede și a învăța pe alții evanghelia sunt într-o eroare similară. Ei dau la o parte scripturile Vechiului Testament, despre care Hristos a spus: ‚Ele mărturisesc despre Mine.‘ (Ioan 5:39). Respingând Vechiul Testament, ei resping în realitate Noul; pentru că ambele sunt părți inseparabile ale unui întreg. Nimeni nu poate prezenta în mod corect legea lui Dumnezeu fără evanghelie, sau evanghelia fără lege. Legea este evanghelia condensată, și evanghelia este legea desfășurată. Legea este rădăcina, evanghelia este floarea parfumată și rodul pe care aceasta îl poartă.” —*Pildele Domnului*, p. 128 engl. (cap. 11, *Lucruri noi și vechi*).

c. În ce sens îl prefigura Moise pe Hristos? Evrei 3:5, 6.

Evrei 3:5, 6: „*Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu. Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.*”

„Moise îl prefigura pe Hristos. El însuși declarase lui Israel: ‚Domnul Dumnezeu vă va ridica dintre voi un profet ca mine, de El să ascultați.‘ (Deuteronom 18:15). Dumnezeu a considerat de cuviință să îl disciplineze pe Moise în școala suferinței și a sărăciei, înainte ca el să poată fi pregătit să conducă oștile lui Israel în Canaanul pământesc. Israelul lui Dumnezeu, călătorind spre Canaanul ceresc, are un Căpitan care nu a avut nevoie de nicio învățătură omenească pentru a-L pregăti pentru misiunea Sa de conducător divin; totuși El a fost făcut desăvârșit prin suferință; și ‚prin faptul că El Însuși a suferit fiind ispitit, poate să îi mângâie pe cei care sunt ispitiți.‘ (Evrei 2:10, 18). Salvatorul nostru nu a manifestat nicio slăbiciune sau imperfecțiune umană; totuși a murit ca să poată obține pentru noi intrare în Țara Promisă.” —*Patriarhi și profeți*, p. 480 engl. (cap. 43, *Moartea lui Moise*).

Joi

25 iunie

5. MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI MOISE

a. Ce poruncă și asigurare a primit Moise de la Domnul când își încheiase lucrarea? Deuteronom 32:49, 50, 52.

Deuteronom 32:49, 50, 52: „*Suie-te pe muntele acesta Abarim, pe muntele Nebo, în țara Moabului, în fața Ierihonului, și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel. Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui și vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aaron, fratele tău, a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la poporul lui... Tu vei vedea doar de departe țara dinaintea ta, dar nu vei intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel.*”

„În singurătate, Moise și-a revizuit viața sa de vicisitudini și greutăți de când a întors spatele onorurilor curții și perspectivei unei împărății în Egipt, pentru a-și uni soarta cu cea a poporului ales al lui Dumnezeu... El nu regreta poverile pe care le purtase. Știa că misiunea și lucrarea sa fuseseră alese de Dumnezeu Însuși.” —*Patriarhi și profeți*, p. 471, 472 engl. (cap. 43, *Moartea lui Moise*).

b. Cum l-a readus Dumnezeu pe Moise la viață, și ce clase de sfinți reprezentau Moise și respectiv Ilie pe muntele schimbării la față? Iuda 9; Matei 17:1-5.

Iuda 9: „Arhanghelul Mihail, când Se împotriva diavolului și Se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!”

Matei 17:1-5: „După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina. Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie stând de vorbă cu El. Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”

„Pe Muntele schimbării la față, Moise era un martor pentru victoria lui Hristos asupra păcatului și a morții. El îi reprezintă pe acei care vor ieși din mormânt la învierea celor drepti. Ilie, care fusese mutat la cer fără să vadă moartea, îi reprezintă pe acei care vor fi în viață pe pământ la a doua venire a lui Hristos, și care vor fi ‚schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță’; când ‚ceea ce e muritor se va îmbrăca în nemurire’ și ‚corpul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 421, 422 engl. (cap. 46, *Schimbarea la față*).

Vineri

26 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Când Moise era pe punctul să moară, cum îl privea acum poporul? De ce?
2. Cum ar trebui să fie influențată îmbrăcămintea noastră și a copiilor noștri de chemarea noastră ca și copii ai Regelui?
3. Care este un mod în care părinții pot imprima adevărul în profunzime în mințile copiilor lor? Cum încearcă Satan în mod dușmănos să folosească același instrument în direcția opusă?
4. Cum Îl respingem noi pe Hristos, dacă dăm la o parte Vechiul Testament?
5. În timp ce Moise se gândea la bogățiile și faima pe care le lăsase în urmă în schimbul unei vieți de trudă și greutăți, de ce nu avea el regrete?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Mărturii pentru comunitate, vol. II și Solii pentru tineret

Aprilie

- 4 – Cauza în Vermont (I) - aproximativ 9 pagini
- 11 – Cauza în Vermont (2)
- 18 – Cauza în Vermont (3)
- 25 – Cauza în Vermont (4)

Mai

- 2 – Cauza în Vermont (5)
- 9 – Transferarea comorii pământeste
- 16 – Nicio punere la probă după venirea lui Hristos
- 23 – Responsabilitate pentru lumina primită (1)
- 30 – Responsabilitate pentru lumina primită (2)

Iunie

- 6 – Solii pt. tineret, secț. 1, cap. 1-3, până la *Culmi ale succesului*
- 13 – Cap. 4 și cap 5 - până la *Înălțimi ce pot fi atinse* (cap. 6).
- 20 – Cap. 6 și cap. 7 - până la *Urcarea înălțimilor* (cap. 8).
- 27 – Cap. 8 și cap. 9 - până la finalul primei secțiuni.

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

- 3. B: 19:46; CT: 19:35; IS: 19:42; SV: 19:48; MS: 19:54; CJ: 19:58; SM: 20:02; AR: 20:06
- 10. B: 19:54; CT: 19:44; IS: 19:52; SV: 19:58; MS: 20:03; CJ: 20:07; SM: 20:12; AR: 20:16
- 17. B: 20:03; CT: 19:52; IS: 20:02; SV: 20:08; MS: 20:13; CJ: 20:17; SM: 20:22; AR: 20:25
- 24. B: 20:12; CT: 20:01; IS: 20:11; SV: 20:18; MS: 20:22; CJ: 20:26; SM: 20:32; AR: 20:34

Mai

- 1. B: 20:20; CT: 20:09; IS: 20:21; SV: 20:28; MS: 20:32; CJ: 20:36; SM: 20:42; AR: 20:44
- 8. B: 20:29; CT: 20:18; IS: 20:30; SV: 20:37; MS: 20:41; CJ: 20:45; SM: 20:51; AR: 20:53
- 15. B: 20:37; CT: 20:26; IS: 20:39; SV: 20:46; MS: 20:49; CJ: 20:54; SM: 21:00; AR: 21:01
- 22. B: 20:44; CT: 20:33; IS: 20:48; SV: 20:55; MS: 20:57; CJ: 21:02; SM: 21:09; AR: 21:09
- 29. B: 20:51; CT: 20:40; IS: 20:55; SV: 21:02; MS: 21:04; CJ: 21:09; SM: 21:17; AR: 21:16

Iunie

- 5. B: 20:56; CT: 20:45; IS: 21:01; SV: 21:09; MS: 21:10; CJ: 21:16; SM: 21:23; AR: 21:22
- 12. B: 21:01; CT: 20:49; IS: 21:06; SV: 21:13; MS: 21:15; CJ: 21:20; SM: 21:28; AR: 21:27
- 19. B: 21:03; CT: 20:52; IS: 21:09; SV: 21:16; MS: 21:18; CJ: 21:23; SM: 21:31; AR: 21:30
- 26. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:24; SM: 21:31; AR: 21:30

Darul
Sabatului Întâi

4 Aprilie

pentru
capelă și sediu
în Johannesburg
(vezi p. 4)

2 Mai

pentru o capelă
în Mayiladuthurai,
Tamil Nadu, India
(vezi p. 35)

6 Iunie

pentru misiuni
din întreaga
lume
(vezi p. 74).

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

Pelerinajul prin pustie (II)

aprilie - iunie, 2020